
Shri Shiva Mahapurānam 6 Kailāsa Samhita

श्रीशिवमहापुराणम् ६ कैलाससंहिता

Document Information

Text title : shivapurANam 6 kailAsasaMhitA

File name : shivapurANam6kailAsasaMhitA.itx

Category : shiva, purANa, shivapurANa

Location : doc_purana

Proofread by : Revathy Rajaraman and team members Malati Shekar, Latha Murali, Meenakshi

Premanand, Jayalakshmi, Gayathri, Uma Mahesh, Sripriya, Sornavalli

Latest update : January 23, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 23, 2026

sanskritdocuments.org

श्रीशिवमहापुराणम् ६ कैलाससंछिता

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥ षष्ठी कैलाससंछिता

६.१. प्रथमोऽध्यायः । व्यासशौनकादिसंवादः ।

अथ षष्ठी कैलाससंछिता प्रारभ्यते ॥

नमः शिवाय साम्बाय सगणाय ससूनवे ।

प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थितत्यन्तलेतवे ॥ १ ॥

ऋषय उच्युः ।

श्रुतोमासंछिता रम्या नानाप्यानसमन्विता ।

कैलाससंछितां भ्रूडि शिवतत्त्वविवर्धिनीम् ॥ २ ॥

व्यास उवाच ।

शृणुत प्रीतितो वत्साः कैलासाभ्यां छि संछिताम् ।

शिवतत्त्वपरां द्रिव्यां वक्ष्ये वः स्नेहतः पराम् ॥ ३ ॥

छिमवच्छिभरे पूर्वं तपस्यन्तो मल्लौजसः ।

वाराणसीं गन्तुकामा मुनयः इतसंविदः ॥ ४ ॥

निर्गत्य तस्मात्सम्प्राप्य गिरेः कार्शीं समाछिताः ।

स्नातव्यमेवेति तदा दृष्टुर्भुञ्जिकर्णिकाम् ॥ ५ ॥

तत्र स्नात्वा सुसन्तर्धं देवादीनथ जाल्वीम् ।

दृष्ट्वा स्नात्वा मुनीशास्ते विश्वेशं त्रिदशेश्वरम् ॥ ६ ॥

नमस्कृत्याथ सम्पूज्य भक्त्या परमयान्विताः ।

शतरुद्रादिभिः स्तुत्वा स्तुतिभिर्वेदपारगाः ॥ ७ ॥

आत्मानं मेनिरे सर्वे कृतार्था वयमित्युत ।
 शिवप्रीत्या सुपूर्णार्थाः शिवभक्तिरताः सदा ॥ ८ ॥
 तस्मिन्नवसरे सूतं पञ्चकोशदिदृक्षया ।
 गत्वा समागतं वीक्ष्य मुदा ते तं ववन्दिरे ॥ ९ ॥
 सोऽपि विश्वेश्वरं साक्षाद्देवदेवमुमापतिम् ।
 नमस्कृत्याथ तैः साकं मुक्तिमण्डपमाविशत् ॥ १० ॥
 तत्रासीनं महात्मानं सूतं पौराणिकोत्तमम् ।
 अर्ध्यादितिस्तदा सर्वे मुनयः समुपाचरन् ॥ ११ ॥
 ततः सूतः प्रसन्नात्मा मुनीनालोक्य सुप्रतान् ।
 पप्रच्छ कुशलं तेऽपि प्रोचुः कुशलमात्मनः ॥ १२ ॥
 ते तु संलृष्टलृष्टयं ज्ञात्वा तं वै मुनीश्वराः ।
 प्रणवार्थावगत्यर्थमूयुः प्रास्ताविकं वयः ॥ १३ ॥
 मुनय उचुः ।
 व्यासशिष्य महाभाग सूत पौराणिकोत्तम ।
 धन्यस्त्वं शिवभक्तो हि सर्वविज्ञानसागरः ॥ १४ ॥
 भवन्तमेव भगवान्व्यासः सर्वजगद्गुरुः ।
 अभिषिष्य पुराणानां गुरुत्वे समयोजयत् ॥ १५ ॥
 तस्मात्पौराणिकी विद्या भवतो लृष्टि संस्थिता ।
 पुराणानि य सर्वाणि वेदार्थं प्रवदन्ति हि ॥ १६ ॥
 वेदाः प्रणवसम्भूताः प्रणवार्थो मलेश्वरः ।
 अतो मलेश्वरस्थानं त्वयि विषयं प्रतिष्ठितम् ॥ १७ ॥
 त्वन्मुभाञ्जपरिस्यन्मन्मकरन्देमनोऽरम् ।
 प्रणवार्थामृतं पीत्वा भविष्यामो गतज्वराः ॥ १८ ॥
 विशेषतो गुरुस्त्वं हि नाच्योऽस्माकं महाभते ।
 परं भावं मलेशस्य परया कृपया वद ॥ १९ ॥
 एति तेषां वयः श्रुत्वा सूतो व्यासप्रियः सुधीः ।
 गणेशं षण्मुषं साक्षान्मलेशानं मलेश्वरीम् ॥ २० ॥
 शिलादतनयं देवं नन्दीशं सुयशापतिम् ।

सनत्कुमारं व्यासं य प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ २१ ॥

सूत उवाच ।

साधु साधु महाभागा मुनयः क्षीणकल्मषाः ।

मतिर्दृढतरा जाता दुर्लभा सापि दृष्टताम् ॥ २२ ॥

पाराशर्येण गुरुणा नैमिषारण्यवासिनाम् ।

मुनीनामुपदिष्टं यद् वक्ष्ये तन्मुनिपुङ्गवाः ॥ २३ ॥

यस्य श्रवणमात्रेण शिवभक्तिर्भवेन्नृणाम् ।

सावधाना भवन्तोऽद्य शृण्वन्तु परया मुदा ॥ २४ ॥

स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्वं तपस्थन्तो दृढव्रताः ।

ऋषयो नैमिषारण्ये सर्वसिद्धनिषेविते ॥ २५ ॥

दीर्घसत्रं वितन्वन्तो रुद्रमध्वरनायकम् ।

प्रीणयन्तः परं भावमैश्वर्यं ज्ञातुमिच्छवः ॥ २६ ॥

निवसन्ति स्म ते सर्वे व्यासदर्शनकाङ्क्षिणः ।

शिवभक्तिरता नित्यं भस्मरुद्राक्षधारिणः ॥ २७ ॥

तेषां भावं समालोक्य भगवान्भादरायणः ।

प्रादुर्भूय सर्वात्मा पराशरतपःकुलम् ॥ २८ ॥

तं दृष्ट्वा मुनयः सर्वे प्रहृष्टवदनेक्षाणाः ।

अभ्युत्थानादितिः सर्वैरुपचारैरुपाययन् ॥ २९ ॥

सदृश्यं प्रददुस्तस्मै सौवर्णं विष्टरं शुभम् ।

सुभोपविष्टः स तदा तस्मिन्सौवर्णविष्टरे ।

प्राड गम्भीरया वाया पाराशर्यो महामुनिः ॥ ३० ॥

व्यास उवाच ।

कुशलं किं नु युष्माकं प्रभ्रूतास्मिन्महामण्डे ।

अर्थितः किं नु युष्माभिः सम्यग्ध्वरनायकः ॥ ३१ ॥

किमर्थमत्र युष्माभिरध्वरे परमेश्वरः ।

स्वर्थितो भक्तिभावेन साम्भः संसारमोयकः ॥ ३२ ॥

युष्मत्प्रवृत्तिर्मे भाति शुश्रूषापूरवमेव हि ।

परभावे मडेशस्य मुक्तिहेतोः शिवस्य य ॥ ३३ ॥

अवेवमुक्ता मुनीन्द्रेण व्यासेनामिततेजसा ।
 मुनयो नैमिषारण्यवासिनः परमौजसः ॥ ३४ ॥
 प्रक्षिपत्य महात्मानं पाराशशर्यं महामुनिम् ।
 शिवानुरागसंलृष्टमानसं य तमब्रुवन् ॥ ३५ ॥
 मुनय उचुः ।
 भगवन्मुनिशार्दूल साक्षान्नारायणांशज ।
 कृपानिधे महाप्राज्ञ सर्वविधाधिप प्रभो ॥ ३६ ॥
 त्वं हि सर्वजगद्भर्तुर्महादेवस्य वेधसः ।
 साम्भस्य सगणस्यास्य प्रसादानां निधिः स्वयम् ॥ ३७ ॥
 त्वत्पादाब्जरसास्वादमधुपायितमानसाः ।
 कृतार्था वयमधैव भवत्पादाब्जदर्शनात् ॥ ३८ ॥
 त्वदीययरणाभोजदर्शनं भ्रूलु पापिनाम् ।
 दुर्लभं लब्धमस्माभिस्तस्मात्सुकृतिनो वयम् ॥ ३९ ॥
 अस्मिन्देशे महाभाग नैमिषारण्यसंज्ञके ।
 दीर्घसत्रान्विताः सर्वे प्रणवार्थप्रकाशकाः ॥ ४० ॥
 श्रोतव्यः परमेशान् एति कृत्वा विनिश्चिताः ।
 परस्परं चिन्तयन्तः परं भावं मહેशितुः ॥ ४१ ॥
 अज्ञातवन्त अवेते वयं तस्माद्भवान्प्रभो ।
 छेत्तुमर्हति तान्सर्वान् संशयानल्पयेतसाम् ॥ ४२ ॥
 त्वदन्यः संशयस्यास्य छेता न हि जगत्त्रये ।
 तस्मादपारगम्भीरव्यामोडाब्धौ निमज्जतः ॥ ४३ ॥
 तारयस्व शिवज्ञानपोतेनास्मान्दयानिधे ।
 शिवसद्भक्तिस्तत्त्वार्थं ज्ञातुं श्रद्धालवो वयम् ॥ ४४ ॥
 अवेवमभ्यर्थितस्तत्र मुनिभिर्वेदपारगैः ।
 सर्ववेदार्थविन्मुष्यः शुक्तातो महामुनिः ।
 वेदान्तसारसर्वस्वं प्रणवं परमेश्वरम् ॥ ४५ ॥
 ध्यात्वा लृढर्षिकामध्ये साम्भं संसारमोचकम् ।
 प्रलृष्टमानसो भूत्वा व्याजहार महामुनिः ॥ ४६ ॥

ઇતિ શ્રીશિવમહાપુરાણે ષષ્ઠ્યાં કૈલાસસંહિતાયાં વ્યાસશૌનકાદિસંવાદો નામ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥ ૬.૧ ॥

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

॥ શ્રીગૌરીશકુરાભ્યાં નમઃ ॥

॥ શ્રીશિવમહાપુરાણમ્ ॥

॥ ઐં નમઃ શિવાય ॥

ષષ્ઠી કૈલાસસંહિતા

૬.૨. દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ । દેવીદેવસંવાદે દેવીકૃતપ્રશ્નવર્ણનમ્ ।

વ્યાસ ઉવાચ ।

સાધુ પૃષ્ઠમિદં વિપ્રા ભવદ્ભિર્ભાગ્યવત્તમૈઃ ।

દુર્લભં હિ શિવજ્ઞાનં પ્રણવાર્થપ્રકાશકમ્ ॥ ૧ ॥

યેષાં પ્રસન્નો ભગવાન્સાક્ષાચ્છૂલવરાયુધઃ ।

તેષામેવ શિવજ્ઞાનં પ્રણવાર્થપ્રકાશકમ્ ॥ ૨ ॥

જાયતે ન હિ સન્દેહો નેતરેષામિતિ શ્રુતિઃ ।

શિવભક્તિવિહીનાનામિતિ તત્ત્વાર્થનિશ્ચયઃ ॥ ૩ ॥

દીર્ઘસત્રેણ યુષ્માભિર્ભગવાનમ્બિકાપતિઃ ।

ઉપાસિત ઇતીદં મે દૃષ્ટમથ વિનિશ્ચિતમ્ ॥ ૪ ॥

તસ્માદ્દ્રશ્યામિ યુષ્માકમિતિહાસં પુરાતનમ્ ।

ઉમામહેશસંવાદરૂપમદ્ભુતમાસ્તિકાઃ ॥ ૫ ॥

પુરાખિલજગન્માતા સતી દાક્ષાયણી તનુમ્ ।

શિવનિન્દાપ્રસન્નગેન ત્યક્ત્વા ચ જનકાધ્વરે ॥ ૬ ॥

તતઃ પ્રભાવાત્સા દેવી સુતાભૂદ્ધિમવદ્ધિરેઃ ।

શિવાર્થમતપત્સા વૈ નારદસ્યોપદેશતઃ ॥ ૭ ॥

તસ્મિન્ભૂધરવર્યે તુ સ્વયંવરવિધાનતઃ ।

દેવેશે ચ કૃતોદ્ગ્રાહે પાર્વતી સુખમાપ સા ॥ ૮ ॥

તથૈકસ્મિન્મહાદેવી સમયે પતિના સહ ।

સૂપવિષ્ટા મહાશૈલે ગૌરી દેવમભાષત ॥ ૯ ॥

મહાદેવ્યુવાચ ।

भगवन्परमेशान पञ्चकृत्यविधायक ।
 सर्वज्ञ भक्तिसुलभ परमामृतविग्रह ॥ १० ॥
 दाक्षायणीं तनुं त्यक्त्वा तव निन्दाप्रसङ्गतः ।
 आसमध मडेशान पुत्री डिभवतो गिरेः ॥ ११ ॥
 कृपया परमेशान मन्त्रदीक्षाविधानतः ।
 मां विशुद्धात्मतत्त्वस्थां कुरु नित्यं मडेश्वर ॥ १२ ॥
 छति सम्प्रार्थितो देव्या देवः शीतांशुभूषणः ।
 प्रत्युवाच ततो देवीं प्रदृष्टेनान्तरात्मना ॥ १३ ॥
 मडादेव उवाच ।
 धन्या त्वं देवदेवशि यद्वि जातेदृशी मतिः ।
 कैलासशिभरं गत्वा करिष्ये त्वां य तादृशीम् ॥ १४ ॥
 ततो डिभवतो गत्वा कैलासं भूधरेश्वरम् ।
 जगौ दीक्षाविधानेन प्राणवादीन्मनून् कमात् ॥ १५ ॥
 उक्त्वा मन्त्रांश्च तान्देवीं कृत्वा शुद्धात्मनि स्थिताम् ।
 सार्धं देव्या मडादेवो देवोद्यानं गतोऽभवत् ॥ १६ ॥
 ततः सुमाविनीमुष्यैर्देव्याः प्रियसप्तीजनैः ।
 समाहुतैः प्रकुल्लैस्तैः पुष्पैः कल्पतरुदृभवैः ॥ १७ ॥
 अलङ्कृत्य मडादेवीं स्वाङ्गमारोप्य शङ्करः ।
 प्रदृष्टवदनस्तस्थौ विलोक्य य तदाननम् ॥ १८ ॥
 ततः प्रियकथा जाताः पार्वतीपरमेशयोः ।
 छिताय सर्वलोकानां साक्षाच्छ्रुत्यर्थसम्मिताः ॥ १९ ॥
 तदा सर्वजगन्माता भर्तुरङ्गुं समाश्रिता ।
 विलोक्य वदनं भर्तुरिदमाहः तपोधनाः ॥ २० ॥
 श्रीदेव्युवाच ।
 उपदिष्टास्त्वया देव मन्त्राः सप्राणवा मताः ।
 तत्रादौ श्रोतुमिच्छामि प्राणवार्थं विनिश्चितम् ॥ २३ ॥
 कथं प्राणव उत्पन्नः कथं प्राणव उच्यते ।
 मात्राः कति समाख्याताः कथं वेदादिरुच्यते ॥ २२ ॥

देवताः कति य प्रोक्ताः कथं देवादिभावना ।

द्विधाः कतिविधाः प्रोक्ता व्याप्यव्यापकता कथम् ॥ २३ ॥

ब्रह्माणि पञ्च मन्त्रेऽस्मिन्कथं तिष्ठन्त्यनुकृमात् ।

कलाः कति समाख्याताः प्रपञ्चात्मकता कथम् ॥ २४ ॥

वायव्यायकसम्बन्धस्थानानि य कथं शिव ।

कोऽत्राधिकारी विज्ञेयो विषयः क उदाहृतः ॥ २५ ॥

सम्बन्धः कोऽत्र विज्ञेयः किं प्रयोजनमुच्यते ।

उपासकस्तु किंरूपः किं वा स्थानमुपासनम् ॥ २६ ॥

उपास्यं वस्तु किंरूपं किं वा क्लमुपासितुः ।

अनुष्ठानविधिः कोवा पूजास्थानं य किं प्रभो ॥ २७ ॥

पूजायां मण्डलं किं वा किं वा ऋष्यादिकं उर ।

न्यासजापविधिः को वा को वा पूजाविधिक्रमः ॥ २८ ॥

अेतत्सर्वं मडेशान समायक्ष्व विशेषतः ।

श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन यद्यस्ति मयि ते कृपा ॥ २९ ॥

एति देव्या समापृष्टो भगवानिन्दुभूषणः ।

सम्प्रशस्य मडेशानीं वक्तुं समुपयकमे ॥ ३० ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां देवीदेवसंवादे देवीकृतप्रश्नवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ ६.२ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.३. तृतीयोऽध्यायः । संन्यासपद्धतिवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।

तस्य श्रवणमात्रेण श्रुतः साक्षाच्छिवो भवेत् ॥ १ ॥

प्रणवार्थपरिज्ञानमेव ज्ञानं मदात्मकम् ।

भीजं तत्सर्वविधानां मन्त्रं प्राणवनामकम् ॥ २ ॥

अतिसूक्ष्मं महार्थं यं ज्ञेयं तद्भटबीजवत् ।

वेदादि वेदसारं यं मद्रूपं यं विशेषतः ॥ ३ ॥

द्वेषो गुणत्रयातीतः सर्वज्ञः सर्वकृत्प्रभुः ।

ओमित्येकाक्षरे मन्त्रे स्थितोऽहं सर्वगः शिवः ॥ ४ ॥

यदस्ति वस्तु तत्सर्वं गुणप्राधान्ययोगतः ।

समस्तं व्यस्तमपि यं प्राणवार्थं प्रयक्षते ॥ ५ ॥

सर्वार्थसाधकं तस्मादेकं ब्रह्मैतदक्षरम् ।

तेनोमिति जगत्कृत्स्नं कुरुते प्रथमं शिवः ॥ ६ ॥

शिवो वा प्राणवो ह्येष प्राणवो वा शिवः स्मृतः ।

वाच्यवायकयोर्बेदो नात्यन्तं विद्यते यतः ॥ ७ ॥

तस्मादेकाक्षरं देवं मां यं ब्रह्मर्षयो विदुः ।

वाच्यवायकयोरैक्यं मन्यमाना विपश्चितः ॥ ८ ॥

अतस्तदेव जानीयात्प्राणं सर्वकारणम् ।

निर्विकारी मुमुक्षुर्मां निर्गुणं परमेश्वरम् ॥ ९ ॥

अनमेव हि देवेशि सर्वमन्त्रशिरोमणिम् ।

काश्यामहं प्रदास्यामि ज्ञवानां मुक्तिहेतवे ॥ १० ॥

तत्राद्यौ सम्प्रवक्ष्यामि प्राणवोद्धारमम्बिके ।

यस्य विज्ञानमात्रेण सिद्धिश्च परमा भवेत् ॥ ११ ॥

निवृत्तिमुद्धरेत्पूर्वमिन्धनं यं ततः परम् ।

कालं समुद्धरेत्पश्चाद्दण्डमीश्वरमेव यं ॥ १२ ॥

वर्णपञ्चकुरुपोऽयमेवं प्राणव उद्धृतः ।

त्रिमात्रबिन्दुनादात्मा मुक्तिदो जपतां सदा ॥ १३ ॥

ब्रह्मादिस्थायरान्तानां सर्वेषां प्राणिनां जलु ।

प्राणः प्राणव एवायं तस्मात्प्राणव हरितः ॥ १४ ॥

आद्यं वर्णमकारं यं उकारमुत्तरे ततः ।

मकारं मध्यतश्चैव नादान्तं तस्य योमिति ॥ १५ ॥

जलवद्गर्णमाद्यं तु दक्षिणे योत्तरे तथा ।
 मध्ये मकारं शुश्रिवदोङ्कारे मुनिसत्तम ॥ १६ ॥
 अकारश्चाप्युकारोऽयं मकारश्च त्रयं कृमात् ।
 तिस्रो मात्राः समाप्याता अर्धमात्रा ततः परम् ॥ १७ ॥
 अर्धमात्रा मडेशानि बिन्दुनादस्वरूपिणी ।
 वर्णनीया न वै याद्वा ज्ञेया ज्ञानिभिरेव सा ॥ १८ ॥
 ईशानः सर्वविधानामित्यद्याः श्रुतयः प्रिये ।
 मत्त एव भवन्तीति वेदाः सत्यं वदन्ति हि ॥ १९ ॥
 तस्माद् वेदाद्विरेवाहं प्रणवो मम वाचकः ।
 वाचकत्वान्ममैषोऽपि वेदाद्विरिति कथ्यते ॥ २० ॥
 अकारस्तु मडद् बीजं रजः स्रष्टा यतुर्मुपः ।
 उकारः प्रकृतिर्योनिः सत्त्वं पालयिता हरिः ॥ २१ ॥
 मकारः पुरुषो बीजो तमः संसारको हरः ।
 बिन्दुर्मडेश्वरो देवस्तिरोभाव उदाहृतः ॥ २२ ॥
 नादः सदाशिवः प्रोक्तः सर्वानुग्रहकारकः ।
 नादमूर्द्धनि सञ्चिन्त्यः परात्परतरः शिवः ॥ २३ ॥
 स सर्वज्ञः सर्वकर्ता सर्वेशो निर्मलोऽव्ययः ।
 अनिर्देश्यः परब्रह्म साक्षात्सदसतः परः ॥ २४ ॥
 अकारादिषु वर्णेषु व्यापकं योत्तरोत्तरम् ।
 व्याप्यं त्वधस्तनं वर्णमेवं सर्वत्र भावयेत् ॥ २५ ॥
 सधादीशानपर्यन्तान्यकारादिषु पञ्चसु ।
 स्थितानि पञ्च ब्रह्माणि तानि मन्मूर्त्तयः कृमात् ॥ २६ ॥
 अष्टौ कलाः समाप्याता अकारे सद्यजाः शिवे ।
 उकारे वामरूपिण्यस्त्रयोदश समीरिताः ॥ २७ ॥
 अष्टावधोररूपिण्यो मकारे संस्थिताः कलाः ।
 बिन्दौ यतस्रः सम्भूताः कलाः पुरुषगोचराः ॥ २८ ॥
 नादो पञ्च समाप्याताः कला ईशानसम्भवाः ।
 षड्विधैक्यानुसन्धानात्प्रपञ्चात्मकतोच्यते ॥ २९ ॥

मन्त्रो यन्त्रं देवता य प्रपञ्चो गुरुरेव य ।
 शिष्यश्च षट्पदार्थानामेषामर्थं शृणु प्रिये ॥ ३० ॥
 पञ्चवर्णसमष्टिः स्यान्मन्त्रः पूर्वमुदाहृतः ।
 स श्वेव यन्त्रतां प्राप्तो वक्ष्ये तन्माह्वलङ्कमम् ॥ ३१ ॥
 यन्त्रं तु देवतारूपं देवता विश्वरूपिणी ।
 विश्वरूपो गुरुः प्रोक्तः शिष्यो गुरुवपुः स्मृतः ॥ ३२ ॥
 ओमितीदं सर्वमिति सर्वं ब्रह्मेति य श्रुतेः ।
 वास्यवायकसम्बन्धोऽप्ययमेवार्थं धरितः ॥ ३३ ॥
 आधारो महिपूरश्च हृदयं तु ततः परम् ।
 विशुद्धिराज्ञा य ततः शक्तिः शान्तिरिति क्रमात् ॥ ३४ ॥
 स्थानान्येतानि देवेशि शान्त्यतीतं परात्परम् ।
 अधिकारी भवेद्यस्य वैराग्यं जायते दृढम् ॥ ३५ ॥
 विषयः स्यामहं देवि ज्वलन्मैत्र्यभावनात् ।
 सम्बन्धं शृणु देवेशि विषयः सम्यगीरितः ॥ ३६ ॥
 ज्वात्मनो मया सार्धमैत्र्यस्य प्रणवस्य य ।
 वास्यवायकभावोऽत्र संवन्धः समुदीरितः ॥ ३७ ॥
 प्रतादित्तिरतः शान्तस्तपरवी विजितेन्द्रियः ।
 शौचाचारसमायुक्तो भूदेवो वेदनिष्ठितः ॥ ३८ ॥
 विषयेषु विरक्तः सन्नैखिकामुष्मिकेषु य ।
 देवानां ब्राह्मणानां य सद्भक्तश्च शिवप्रती ॥ ३९ ॥
 सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं वेदान्तज्ञानपारगम् ।
 आचार्यमुपसङ्गम्य यतिं मतिमतां परम् ॥ ४० ॥
 दीर्घदण्डप्रणामाद्यैस्तोषयेद्यत्नतः सुधीः ।
 शान्त्यादिगुणसंयुक्तः शिष्यः सौशील्यवान्वरः ॥ ४१ ॥
 यो गुरुः स शिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ।
 एति निश्चित्य मनसा स्वविचारं निवेदयेत् ॥ ४२ ॥
 लब्धानुज्ञस्तु गुरुणा द्वादशाहं पयोव्रती ।

समुद्रतीरे नद्यां च पर्वते वा शिवालये ॥ ४३ ॥

शुक्लपक्षे तु पञ्चम्यामेकादश्यां तथापि वा ।

प्रातः स्नात्वा तु शुद्धात्मा कृतनित्यङ्घ्रियः सुधीः ॥ ४४ ॥

गुरुमाडूय विधिना नान्दीश्राद्धं विधाय च ।

क्षौरं च कारयित्वाथ कक्षोपस्थविवर्जितम् ॥ ४५ ॥

केशश्मश्रुनप्मानां वै स्नात्वा नियतमानसः ।

सक्तुं प्राश्याथ सायाह्ने स्नात्वा सन्ध्यामुपास्य च ॥ ४६ ॥

सायमौपासनं कृत्वा गुरुणा सञ्चितो द्विजः ।

शास्त्रोक्तदक्षिणां दत्त्वा शिवाय गुरुरूपिणे ॥ ४७ ॥

डोमद्रव्याणि सम्पाद्य स्वसूत्रोक्तविधानतः ।

अग्निमाधाय विधिवल्लौडिकादिभिर्देतः ॥ ४८ ॥

आहिताग्निस्तु यः कुर्यात्प्राजापत्येष्टिनाहिते ।

श्रीते वैश्वानरे सम्यक् सर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ ४९ ॥

अथाग्निमात्मन्यारोप्य ब्राह्मणः प्रप्रजेद् गृडात् ।

श्रपयित्वा यरुं तस्मिन्सामिदन्नाज्यभेदतः ॥ ५० ॥

पौरुषेणैव सूक्तेन हुत्वा प्रत्ययमात्मवान् ।

हुत्वा च सौविष्टकृतीं स्वसूत्रोक्तविधानतः ॥ ५१ ॥

हुत्वोपरिष्ठात्तन्त्रं च तेनाग्नेरुत्तरे बुधः ।

स्थित्वासने जपेन्मौनी यैलाजिनकुशोत्तरे ।

यावद् ब्राह्मणमुद्धूर्त्तं तु गायत्रीं दृढमानसः ॥ ५२ ॥

ततः स्नात्वा यथापूर्वं श्रपयित्वा यरुं ततः ।

पौरुषं सूक्तमारभ्य विरजान्तं हुनेद् बुधः ॥ ५३ ॥

वामदेवमतेनापि शौनकादिमतेन वा ।

तत्र मुष्यं वामदेव्यं गर्भयुक्तो यतो मुनिः ॥ ५४ ॥

डोमशेषं समाप्याथ प्रातरौपासनं हुनेत् ।

ततोऽग्निमात्मन्यारोप्य प्रातः सन्ध्यमुपास्य च ॥ ५५ ॥

सवितर्युदिते पश्चात्सावित्रीं प्राविशेत्कृत्वात् ।

अेषणानां त्रयं त्यक्त्वा प्रेषमुष्यार्थं च कृत्वात् ॥ ५६ ॥

शिषोपवीते सन्त्यज्य कटिसूत्रादिकं ततः ।
 विसृज्य प्राङ्मुषो गच्छेदुत्तराशामुषोऽपि वा ॥ ५७ ॥
 गृहीयाद्दण्डकौपीनाद्युचितं लोकवर्तने ।
 विरक्तश्चेन गृहीयाल्लोकवृत्तिवियारणे ॥ ५८ ॥
 गुरोः समीपं गत्वाथ दण्डवत्प्रणामेत्त्रयम् ।
 समुत्थाय ततस्तिष्ठेद् गुरुपादसमीपतः ॥ ५९ ॥
 ततो गुरुः समादाय विरञ्जनलजं सितम् ।
 भस्म तेनैव तं शिष्यं समुद्धृत्य यथाविधि ॥ ६० ॥
 अग्निरित्यादिविभिर्मन्त्रैस्त्रिपुण्ड्रं धारयेत्ततः ।
 धृत्यङ्गुले समासीनं मां त्वया सल चिन्तयेत् ॥ ६१ ॥
 उस्तं निधाय शिरसि शिष्यस्य प्रीतमानसः ।
 ऋष्यादिसहितं तस्य दक्षकर्णो समुच्यरेत् ॥ ६२ ॥
 प्रणवं त्रिप्रकारं तु ततस्तस्त्वार्यमादिशेत् ।
 षड्विधार्थं परिज्ञानसहितं गुरुसत्तमः ॥ ६३ ॥
 द्विषट्प्रकारं स गुरुं प्राणम्य भुवि दण्डवत् ।
 तदधीनो भवेन्नित्यं वेदान्तं सम्यगभ्यसेत् ॥ ६४ ॥
 मामेव चिन्तयेन्नित्यं परमात्मानमात्मनि ।
 विशुद्धे निर्विकारे वै ब्रह्मसाक्षिणमव्ययम् ॥ ६५ ॥
 शमादिधर्मनिरतो वेदान्तज्ञानपारगः ।
 अत्राधिकारी स प्रोक्तो यतिर्विगतमत्सरः ॥ ६६ ॥
 धृत्युण्डरीकं विरजं विशोकं विशदं परम् ।
 अष्टपत्रं केशराढ्यं कर्णिकोपरि शोभितम् ॥ ६७ ॥
 आधारशक्तिमारभ्य त्रितत्वान्तमयं पदम् ।
 विचिन्त्य मध्यतस्तस्य दंडं व्योम भावयेत् ॥ ६८ ॥
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याडरन्मां त्वया सल ।
 चिन्तयेन्मध्यतस्तस्य नित्यमुद्युक्तमानसः ॥ ६९ ॥
 अवेविधोपासकस्य मल्लोकगतिमेव य ।

मत्तो विज्ञानमासाद्य मत्सायुज्यकृत् प्रिये ॥ ७० ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां संन्यासपद्धतिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ६.३ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.४. यतुर्थोऽध्यायः । संन्यासाचारवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि संन्यासाह्निककर्म च ।

तव स्नेहान्महादेवि सम्प्रदायानुरोधतः ॥ १ ॥

ब्राह्मे मुहूर्त्त उत्थाय शिरसि श्वेतपङ्कजे ।

सहस्रारे समासीनं गुरुं सञ्चिन्तयेद्यतिः ॥ २ ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशं द्विनेत्रं वरदाभये ।

ध्यानं शिवसद्भावमेवात्मनि मनोहरम् ॥ ३ ॥

भावोपनीतैः सम्पूज्य गन्धादिभिरनुकमात् ।

अद्भुतजलिपुटो भूत्वा नमस्कुर्याद् गुरुं ततः ॥ ४ ॥

प्रातःप्रभृति सायान्ते सायादि प्रातरन्ततः ।

यत्करोमि महादेव तदस्तु तव पूजनम् ॥ ५ ॥

प्रतिविज्ञाप्य गुरवे लब्धानुज्ञास्ततो गुरोः ।

निरुद्धप्राण आसीनो विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ ६ ॥

मूलादिब्रह्मरन्ध्रान्तं षट्पङ्कं परिचिन्तयेत् ।

विद्युत्कोटिसमप्रभं सर्वतेजोमयं परम् ॥ ७ ॥

तन्मध्ये चिन्तयेन्मां च सञ्चिदानन्दविग्रहम् ।

निर्गुणं परमं ब्रह्म सदाशिवमनामयम् ॥ ८ ॥

सोऽहमस्मीति मतिमान्मदैक्यमनुभूय च ।

अछिर्निर्गत्य च ततो दूरं गच्छेद्यथासुप्तम् ॥ ९ ॥

वस्त्रेणाच्छाद्य मतिमाञ्छिरो नासिकया सह ।
 विशोध्य देहं विधिवत्पूजामाधाय भूतले ॥ १० ॥
 गृहीतशिश्न उत्थाय ततो गच्छेज्जलाशयम् ।
 उद्धृत्य वार्यथान्यायं शौचं कुर्यादतन्द्रितः ॥ ११ ॥
 उस्तौ पादौ च संशोध्य द्विराचम्योमिति स्मरन् ।
 उत्तराभिमुखो मौनी दन्तधावनमाचरेत् ॥ १२ ॥
 तृणपार्श्वैः सद्य कुर्यादमामेकादशीं विना ।
 अपां द्वादशगण्डूषैर्भुजं संशोधयेत्ततः ॥ १३ ॥
 द्विराचम्य मृदा तोयैः कटिशौचं विधाय च ।
 अरुणोदयकाले तु स्नानं कुर्यान्मृदा सह ॥ १४ ॥
 गुरुं संस्मृत्य मां यैव स्नानसन्ध्याद्यमाचरेत् ।
 विस्तारभयतो नोक्तमत्र द्रष्टव्यमन्यतः ॥ १५ ॥
 आबध्य शङ्खमुद्रां च प्रणवेनाभिषेचयेत् ।
 शिरसि द्वादशावृत्त्या तदर्धं वा तदर्धकम् ॥ १६ ॥
 तीरमागत्य कौपीनं प्रक्षाल्याचम्य च द्विधा ।
 प्रोक्षयेत्प्रणवेनैव वस्त्रमङ्गोपमार्जनम् ॥ १७ ॥
 भुजं प्रथमतो भुज्य शिर आरभ्य सर्वतः ।
 तेनैव मार्जयेद्देहं स्थित्वा च गुरुसन्निधौ ॥ १८ ॥
 आबध्याद् वामतः शुद्धं कौपीनं च सडोरकम् ।
 ततः सन्धारयेद्भस्म तद्विधिः प्रोच्यतेऽद्विजे ॥ १९ ॥
 द्विराचम्य समादाय भस्म सधाटिमन्त्रतः ।
 अञ्जिरित्यादिभिर्मन्त्रैरभिमन्त्र्य स्पृशेत्तनुम् ॥ २० ॥
 आपोवेत्यभिमन्त्र्याथ जलं तेनैव सेचयेत् ।
 ओमापोज्योतिरित्युक्त्वा मानस्तोकेति मन्त्रतः ॥ २१ ॥
 सम्मर्द्य कवलद्वन्द्वं कुर्यादिकं तु पञ्चधा ।
 शिरोवदनशृङ्खुड्यपादेषु परमेश्वरि ॥ २२ ॥
 षशानादि समारभ्य सधान्तं पञ्चभिः क्रमात् ।
 उद्धृत्य कवलं पश्चात्प्रणवेनाभिषेचयेत् ॥ २३ ॥

सर्वाङ्गं य ततो हस्तौ प्रक्षाल्यान्त्यत्समाहरेत्
सम्मर्द्यं पूर्ववत्तत्तु त्रिपुण्ड्रांस्तेन धारयेत् ॥ २४ ॥

त्रियायुषैस्त्र्यम्बकैश्च प्राणवेन शिवेन य ।
शिरस्यथ ललाटे य वक्षसि स्कन्धे अथ ॥ २६ ॥

नाभौ बाह्वोः सन्धिषु य पृष्ठे यैव यथाक्रमम् ।
प्रक्षाल्य हस्तौ य ततो द्विरायम्य यथाविधि ॥ २६ ॥

पञ्चीकरणमुच्यार्थं भावयेत्स्वगुरुं बुधः ।
वक्ष्यमाणप्रकारेण प्राणायामान्ध्यायरेत् ॥ २७ ॥

दक्षहस्तेन सङ्गृह्य जलं वामेन पाणिना ।
समाच्छाद्य द्विषड्भारं प्राणवेनाभिमन्त्रयेत् ॥ २८ ॥

अथ त्रिवारं सम्प्रोक्ष्य शिरसि त्रिः पिबेत्ततः ।
समाहितेन मनसा ध्यायन्नोङ्कारमीश्वरम् ॥ २८ ॥

सौरमाण्डलमध्यस्थं सर्वतेजोमयं परम् ।
अष्टबाहुं यत्तुर्वक्त्रमर्द्धनारीकमद्भुतम् ॥ ३० ॥

सर्वाश्चर्यगुणोपेतं सर्वालङ्कारशोभितम् ।
अथ ध्यात्वाथ विधिवद्द्यादध्वर्यं ततः ॥ ३१ ॥

अष्टोत्तरशतं जम्बा द्विषड्भारं तु तर्पयेत् ।
पुनरायम्य विधिवत्प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ३२ ॥

पूजासदनमागच्छेन्मनसा संस्मरन् शिवम् ।
द्वारमासाद्य प्रक्षाल्य पादौ मौनी द्विरायमेत् ॥ ३३ ॥

प्रविशेद्विधिना तत्र दक्षपादपुःसरम् ।
माण्डपान्तः सुधीस्तत्र माण्डलं रथयेत्कमात् ॥ ३४ ॥

एतौ श्रीशिवमहापुराणो षष्ठ्यां कैलाससंछितायां संन्यासाचारवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.प. पञ्चमोऽध्यायः । संन्यासमाह्वलविधिवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

परीक्ष्य विधिवद्भूमिं गन्धवर्णरसादिभिः ।

मनोभिलषिते तत्र वितानवितताम्बरे ॥ १ ॥

सुप्रविभे महीपृष्ठे दर्पाणोदरसन्निभे ।

अरत्नियुग्ममानेन यतुरसं प्रकल्पयेत् ॥ २ ॥

तालपत्रं समादाय तत्समायामविस्तरम् ।

तस्मिन्नागान्प्रकुर्वीत त्रयोदशसमां कलाम् ॥ ३ ॥

तत्पत्रं तत्र निःक्षिप्य पश्चिमाभिमुखः स्थितः ।

तत्पूर्वभागे सुदृढं सूत्रमादाय रञ्जितम् ॥ ४ ॥

प्राङ् प्रत्यग् दक्षिणोदङ् य यतुर्दिशि निपातयेत् ।

सूत्राणि देवदेवेशि नवषष्ट्युत्तरं शतम् ॥ ५ ॥

कोष्ठानि स्युस्ततस्तस्य मध्यकोष्ठं तु कर्णिका ।

कोष्ठाष्टकं बद्धिस्तस्य दलाष्टकमिडोच्यते ॥ ६ ॥

दलानि श्वेतवर्णानि समग्राणि प्रकल्पयेत् ।

पीतरुपां कर्णिकां य कृत्वारक्तं य वृत्तकम् ॥ ७ ॥

वनभिद्वलदक्षं तु सभारत्य सुरेश्वरि ।

रक्तकृष्णाः क्मेणैव दलसन्धीन्विचित्रयेत् ॥ ८ ॥

कर्णिकायां लिभेद् यन्त्रं प्रणवार्थप्रकाशकम् ।

अधः पीठं समालिप्य श्रीकण्ठं य तद्दूर्ध्वतः ॥ ९ ॥

तद्दुपर्यमरेशं य महाकालं य मध्यतः ।

तन्मस्तकस्थं दण्डं य तत ईश्वरमालिभेत् ॥ १० ॥

श्यामेन पीठं पीतेन श्रीकण्ठं य विचित्रयेत् ।

अमरेशं महाकालं रक्तं कृष्णं य तौ क्मात् ॥ ११ ॥

दुर्यात्सुधूम्रं दण्डं य धवलं येश्वरं बुधः ।

श्वेवं यन्त्रं समालिप्य रक्तं सद्येन वेष्टयेत् ॥ १२ ॥

तदुत्थेनैव नादेन भिन्धादीशानमीश्वरि ।
तद्भाष्यपङ्क्तीर्गृहीयादाग्नेयादिऋमोषा वै ॥ १३ ॥
कोष्ठानि कोषाभागेषु यत्वार्येतानि सुन्दरि ।
शुक्लेनापूर्थं वार्णादि यतुष्कं रक्तधातुभिः ॥ १४ ॥
आपूर्थं तानि यत्वारि द्वाराणि परिकल्पयेत् ।
ततस्तत्पार्श्वयोर्द्वन्द्वं पीतेनैव प्रपूरयेत् ॥ १५ ॥
आग्नेयकोष्ठमध्ये तु पीताभे यतुरस्रके ।
अष्टपत्रं लिभेत्यस्रं रक्ताभं पीतकण्ठिकम् ॥ १६ ॥
उकारं विलिभेन्मध्ये भिन्दुयुक्तं समाहितः ।
पद्मस्य नैरुते कोष्ठे यतुरस्रं तदा लिभेत् ॥ १७ ॥
पद्ममष्टदलं रक्तं पीतकिञ्चल्ककण्ठिकम् ।
शवर्गस्य तृतीयं तु षष्ठस्वरसामन्वितम् ॥ १८ ॥
यतुर्दशस्वररोपेतं भिन्दुनादविभूषितम् ।
अेतद् बीजवरं भद्रे पद्ममध्ये समालिभेत् ॥ १९ ॥
पद्मस्येशानकोष्ठे तु तथा पद्मं समालिभेत् ।
कवर्गस्य तृतीयं तु पञ्चमस्वरसंयुतम् ॥ २० ॥
विलिभेन्मध्यतस्तस्य भिन्दुं कण्ठे स्वलङ्घृतम् ।
तद्भाष्यपङ्क्तित्रितये पूर्वादिपरितः ऋमात् ॥ २१ ॥
कोष्ठानि पञ्च गृहीयाद्गिरिशसुते शिवे ।
मध्ये तु कण्ठिकां कुर्यात्पीतां रक्तं च वृत्तकम् ॥ २२ ॥
दलानि रक्तवर्णानि कल्पयेत्कल्पवित्तमः ।
दलभाष्ये तु कृष्णेन रन्नाणि परिपूरयेत् ॥ २३ ॥
आग्नेयादीनि यत्वारि शुक्लेनैव प्रपूरयेत् ।
पूर्वे षड्भिन्दुसहितं षट्कोषां कृष्णमालिभेत् ॥ २४ ॥
रक्तवर्णां दक्षिणतस्त्रिकोषां योत्तरे ततः ।
श्वेताभमर्द्धयन्द्रं च पीतवर्णां च पश्चिमे ॥ २५ ॥
यतुरस्रं ऋमात्तेषु लिभेद्बीजं यतुष्टयम् ।
पूर्वं भिन्दुं समालिभ्य शुभ्रं कृष्णं तु दक्षिणे ॥ २६ ॥

उकारमुत्तरे रक्तं मकारं पश्चिमे ततः ।

अकारं पीतमेवं तु कृत्वा वर्णयतुष्टयम् ॥ २७ ॥

सर्वोर्ध्वपङ्क्त्यधः पङ्क्तौ समाख्ये च सुन्दरि ।

पीतं श्वेतं च रक्तं च कृष्णं येति यतुष्टयम् ॥ २८ ॥

तदधो धवलं श्यामं पीतं रक्तं यतुष्टयम् ।

अधस्त्रिकोणके रक्तं शुक्लं पीतं वरानने ॥ २९ ॥

अयं दक्षिणामाख्ये कुर्यात्सोमान्तमीश्वरि ।

तद्वाख्यपङ्क्तौ पूर्वादिमध्यमान्तं विचित्रयेत् ॥ ३० ॥

पीतं रक्तं च कृष्णं च श्यामं श्वेतं च पीतकम् ।

आग्नेयादि समाख्ये रक्तं श्यामं सितं प्रिये ॥ ३१ ॥

रक्तं कृष्णं च रक्तं च षट्कमेव प्रकीर्तितम् ।

दक्षिणाधं मधेशानि पूर्वावधि समीरितम् ॥ ३२ ॥

नैरृताधं तु विज्ञेयमाग्नेयावधि चेश्वरि ।

वारुणं तु समाख्ये दक्षिणावधि चेरितम् ॥ ३३ ॥

वायव्याधं मलादेवि नैरृतावधि चेरितम् ।

सोमाधं परमेशानि वारुणावधि चेरितम् ॥ ३४ ॥

धशानाधं तु विज्ञेयं वायव्यावधि चाम्बिके ।

धत्युक्तो मण्डलविधिर्मया तुभ्यं च पार्वति ॥ ३५ ॥

अयं मण्डलमालिभ्ये नियतात्मा यतिः स्वतः ।

सौरपूजां प्रकुर्वीत स हि तद्भस्तुतत्परः ॥ ३६ ॥

एतं श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां संन्यासमण्डलविधिवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ६.५ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.६. षष्ठोऽध्यायः । अत्र्यासपद्धतौ न्यासवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

दक्षिणे माण्डलस्याथ वैयाघ्रं यर्म शोभनम् ।

आस्तीर्य शुद्धतोयेन प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ १ ॥

प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य पश्चादाधारमुद्धरेत् ।

तत्पश्चाच्छक्तिमलं यतुर्थ्यन्तं नभोऽन्तकम् ॥ २ ॥

मनुभेवं समुत्थार्य स्थित्वा तस्मिन्नुदज्जुषः ।

प्राणानायम्य विधिवत्प्राणोच्चारपूर्वकम् ॥ ३ ॥

अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैर्भस्म सन्धारयेत्ततः ।

शिरसि श्रीगुरुं नत्वा माण्डलं रथयेत्पुनः ॥ ४ ॥

त्रिकोणवृत्तं बाह्ये तु यतुरस्रात्मकं क्कमात् ।

अभ्यर्थ्योमिति साधारं स्थाप्य शङ्खं समर्थयेत् ॥ ५ ॥

आपूर्य शुद्धतोयेन प्राणवेन सुगन्धिना ।

अभ्यर्थ्य गन्धपुष्पाद्यैः प्राणवेन य समधा ॥ ६ ॥

अभिमन्त्र्य ततस्तस्मिन्धेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् ।

शङ्खमुद्रां य तेनैव प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ७ ॥

आत्मानं गन्धपुष्पादिपूजोपकरणानि य ।

प्राणायामत्रयं कृत्वा ऋष्यादिकमथाचरेत् ॥ ८ ॥

अस्य श्रीसौरमन्त्रस्य देवभाग ऋषिस्ततः ।

छन्दो गायत्रमित्युक्तं देवः सूर्यो मधेश्वरः ॥ ९ ॥

देवता स्यात्षडङ्गानि द्धामित्यादीनि विन्यसेत् ।

ततः सम्प्रोक्षयेत्पद्मस्रोत्रोत्रोत्रोत्रोत्रोत्रम् ॥ १० ॥

तस्मिन्समर्थयेद्भिद्रान् प्रभूतां विमलामपि ।

सारं याथ समाराध्य पूर्वादिपरतः क्कमात् ॥ ११ ॥

अथ कालाग्निरुद्रं य शक्तिमाधारसंज्ञिताम् ।

अनन्तं पृथिवीं यैव रत्नद्वीपं तथैव य ॥ १२ ॥

सङ्कल्प्य वृक्षोद्यानं य गृहं मणिमयं ततः ।

रक्तपीठं य सम्पूज्य पादेषु प्रागुपकमात् ॥ १३ ॥

धर्मज्ञानं य वैराग्यमैश्वर्यं य यतुष्टयम् ।
 अधर्माद्यग्निगोष्पादिकोशेषु य समर्थयेत् ॥ १४ ॥
 मायाधश्छदनं पश्चाद्विधोर्ध्वश्छदनं ततः ।
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव समभ्यर्थ्य यथाक्रमम् ॥ १५ ॥
 पूर्वादितिक्षु मध्ये य दीप्तां सूक्ष्मां जयामपि ।
 भद्रां विभूतिं विमलाममोघां वैधुतामपि ॥ १६ ॥
 सर्वतोभुजसंज्ञां य कन्दनालं तथैव य ।
 सुषिरे य ततस्तं तु कण्टकांस्तदनन्तरम् ॥ १७ ॥
 मूलश्छदनकिञ्जल्कप्रकाशसकलात्मनः ।
 पञ्चग्रन्थिकर्णिकां य दलानि तदनन्तरम् ॥ १८ ॥
 केशरान् ब्रह्मविष्णु य रुद्रमात्मानमेव य ।
 अन्तरात्मानमपि य ज्ञानात्मपरमात्मनि ॥ १९ ॥
 सम्पूज्य पश्चात्सौराष्यं योगपीठं समर्थयेत् ।
 पीठोपरि समाकलय्य मूर्तिं मूलेन मूलवित् ॥ २० ॥
 निरुद्धप्राण आसीनो मूलेनैव स्वमूलतः ।
 शक्तिमुत्थाप्य तत्तेन प्रभावात्पिङ्गलाध्वना ॥ २१ ॥
 पुष्पाञ्जलौ निर्गम्य मण्डलस्थस्य त्वास्वतः ।
 सिन्दूरारुणदेहस्य वामार्धेदधितस्य य ॥ २२ ॥
 अक्षस्रज्पाशभद्राङ्गकपालाङ्कुशपङ्कजम् ।
 शङ्खं चकं दधानस्य यतुर्वङ्गस्य लोचनैः ॥ २३ ॥
 राजितस्य द्वादशभिस्तस्य हृत्पङ्कजोदरे ।
 प्राणवं पूर्वमुद्धृत्य ह्रं ह्रीं सस्तदनन्तरम् ॥ २४ ॥
 प्रकाशशक्तिसहितं मार्तण्डं य ततः परम् ।
 आवाहयामि नम इत्यावाह्यावाहनाभ्यया ॥ २५ ॥
 मुद्रया स्थापनाद्याश्च मुद्राः सन्दर्शयित्ततः ।
 विन्यस्याङ्गानि ह्रं ह्रीं ह्रूं अन्तेन मनुना ततः ॥ २६ ॥
 पञ्चोपयारासङ्कलय्य मूलेनाभ्यर्थयेत् त्रिधा ।

केशरेषु च पद्मस्य षडङ्गानि महेश्वरि ॥ २७ ॥
 वह्नीशरक्षोवायूनां परितः क्रमतः सुधीः ।
 द्वितीयावरणो पूज्याश्चतस्रो मूर्तयः क्रमात् ॥ २८ ॥
 पूर्वाद्युत्तरपर्यन्तं दलमूलेषु पार्वति ।
 आदित्यो भास्करो भानू रविश्चेत्यनुपूर्वशः ॥ २९ ॥
 अर्को ब्रह्मा तथा रुद्रो विष्णुश्चेति पुनः प्रिये ।
 षशानादिषु सम्पूज्यास्तृतीयावरणो पुनः ॥ ३० ॥
 सोमं कुंजं बुधं श्रुवं कविं मन्दं तमस्तमः ।
 समन्ततो यजेद्वेदान्पूर्वादिदलमध्यतः ॥ ३१ ॥
 अथवा द्वादशादित्यान्द्भ्रतीयावरणो यजेत् ।
 तृतीयावरणो यैव राशीन्द्रादश पूजयेत् ॥ ३२ ॥
 सप्तसागरगङ्गाश्च बहिरस्य समन्ततः ।
 ऋषीन्देवांश्च गन्धर्वान्पन्नगान्पसरोगणान् ॥ ३३ ॥
 ग्रामाण्यश्च तथा यक्षान्यातुधानांस्तथा ड्यान् ।
 सप्तस्थान्दोमयांश्चैव बालभित्त्यांश्च पूजयेत् ॥ ३४ ॥
 अथैव त्र्यावरणं देवं समभ्यर्च्य द्वािकरम् ।
 विरच्य मण्डलं पश्चाच्चतुरस्रं समाहितः ॥ ३५ ॥
 स्थाप्य साधारकं ताम्रपात्रं प्रस्थोदविस्तृतम् ।
 पूरयित्वा जलैः शुद्धैर्वासितैः कुसुमादितिः ॥ ३६ ॥
 अब्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैर्जानुष्यामवनिं गतः ।
 अर्घ्यपात्रं समादाय भ्रूमध्यान्तं समुद्धरेत् ॥ ३७ ॥
 ततो भ्रूयाद्विमं मन्त्रं सावित्रं सर्वसिद्धिदम् ।
 शृणु तस्य मण्डलेवि भुक्तिमुक्तिप्रदं सदा ॥ ३८ ॥
 सिन्दूरवर्णाय सुमण्डलाय
 नमोऽस्तु वज्राभरणाय तुल्यम् ।
 पद्माभनेत्राय सपद्मजाय
 ब्रह्मेन्द्रनारायणकारणाय ॥ ३९ ॥
 सरक्तचूर्णं ससुवर्णतोयं

स्रक्कुडुमाढ्यं सकुशं सपुष्पम् ।

प्रदत्तमादाय सडेमपात्रं

प्रशस्तमर्घ्यं भगवन्प्रसीद ॥ ४० ॥

अेवमुक्त्वा ततो दत्त्वा तदर्घ्यं सूर्यमूर्तये ।

नमस्कुर्याद्विमं मन्त्रं पठित्वा सुसमाहितः ॥ ४१ ॥

नमः शिवाय साम्बाय सगणायान्दितेवे ।

रुद्राय विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मणे च त्रिमूर्तये ॥ ४२ ॥

अेवमुक्त्वा नमस्कृत्य स्वासने समवस्थितः ।

ऋष्यादिकं पुनः कृत्वा करं संशोध्य वारिणा ॥ ४३ ॥

पुनश्च भस्म सन्धार्य पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ।

न्यासजातं प्रकुर्वीत शिवभावविवृद्धये ॥ ४४ ॥

पञ्चोपचारैः सम्पूज्य शिरसा श्रीगुरुं बुधः ।

प्राणं श्रीयतुर्थन्तं नमोऽन्तं प्राणमेततः ॥ ४५ ॥

पञ्चात्मकं बिन्दुयुतं पञ्चमस्वरसंयुतम् ।

तदेवं बिन्दुसहितं पञ्चमस्वरवर्जितम् ॥ ४६ ॥

पञ्चमस्वरसंयुक्तं मन्त्रीशं च सविन्दुकम् ।

उद्धृत्य बिन्दुसहितं संवर्तकमथोद्धरेत् ॥ ४७ ॥

अेतैरेवं क्माद्भिर्जैरुद्धृतैः प्राणमेद् बुधः ।

भुजयोऽरुयुग्मे च गुरुं गाणपतिं तथा ॥ ४८ ॥

दुर्गां च क्षेत्रपालं च ब्रह्माञ्जलिपुटः स्थितः ।

ओमस्त्राय इडित्युक्त्वा करौ संशोध्य षट् क्मात् ॥ ४९ ॥

अपसार्पन्त्विति प्रोच्य प्राणं तदनन्तरम् ।

अस्त्राय इडिति प्रोच्य पाष्णिंघातत्रयेण तु ॥ ५० ॥

उद्धृत्य विघ्नान्भूयिष्ठान्करतावत्रयेण तु ।

अन्तरिक्षगतान्दृष्ट्वा विलोक्य दिवि संस्थितान् ॥ ५१ ॥

निरुद्धप्राण आसीनो ऽंसमन्त्रमनुस्मरन् ।

दृष्टिस्थं ञ्जुवयैतन्यं ब्रह्मनाऽप्य समानयेत् ॥ ५२ ॥

द्वादशान्तः स्थविशटे सडस्त्रारमडाभुजे ।

शिख्यन्द्रमण्डलान्तःस्थं शिद्रूपं परमेश्वरम् ॥ ५३ ॥

शोषदाहप्लवान्कुयद्रियकादि कमेण तु ।

सषोडशयतुष्षष्टिद्वात्रिंशद्गणनायुतैः ॥ ५४ ॥

वाय्वग्निशखिलाणैस्तैः स्ववेदाद्यैरनुकृमात् ।

प्राणानायम्य मूलस्थां दुण्डलीं ब्रह्मरन्ध्रगाम् ॥ ५५ ॥

आनीय द्वादशान्तःस्थसहस्राराम्बुजोदरे ।

शिख्यन्द्रमण्डलोद्भूतपरमामृतधारया ॥ ५६ ॥

संसिक्तायां तनौ भूयः शुद्धदेलः सुभावनः ।

सोऽहमित्यवतीर्याथ स्वात्मानं लृट्याम्बुजे ॥ ५७ ॥

आत्मन्यावेश्य यात्मानममृतं सृतिधारया ।

प्राणप्रतिष्ठां विधिवत्पुर्यादत्र समाहितः ॥ ५८ ॥

येकाग्रमानसो योगी विमृश्यात्तां य मातृकाम् ।

पुटितां प्रणवेनाथ न्यसेद्ब्राह्म्ये य मातृकाम् ॥ ५९ ॥

पुनश्च संयतप्राणः कुर्याद् दृष्टयादिकं बुधः ।

शङ्करं संस्मरंश्चित्ते संन्यसेष्य विमत्सरः ॥ ६० ॥

प्राणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा देवि गायत्रमीरितम् ।

छन्दोऽत्र देवताहं वै परमात्मा सदाशिवः ॥ ६१ ॥

अकारो बीजमाख्यातमुकारः शक्तिरुच्यते ।

मकारः कीलकं प्रोक्तं मोक्षार्थे विनियुज्यते ॥ ६२ ॥

अङ्गुष्ठद्वयमारम्य तलान्तं परिमार्जयेत् ।

ओमित्युज्ज्वाथ देवेशि करन्यासं समारभेत् ॥ ६३ ॥

दक्षहस्तस्थिताङ्गुष्ठं समारम्य यथाक्रमम् ।

वामहस्तकनिष्ठान्तं विन्यसेत्पूर्ववत्कृमात् ॥ ६४ ॥

अकारमप्युकारं य मकारं बिन्दुसंयुतम् ।

नमोऽन्तं प्रोष्य सर्वत्र लृट्याद्यै न्यसेदथ ॥ ६५ ॥

अकारं पूर्वमुद्धृत्य ब्रह्मात्मानमथाथरेत् ।

उऽन्तं नमोऽन्तं लृट्ये विनियुज्यात्तथा पुनः ॥ ६६ ॥

उकारं विष्णुसंछितं शिरोदेशे प्रविन्यसेत् ।

मकारं रुद्रसंछितं शिभायां तु प्रविन्यसेत् ॥ ६७ ॥

ऐवमुक्त्वा मुनिर्मन्त्री कवयं नेत्रमस्तके ।

विन्यसेद्देवदेशि सावधानेन येतसा ॥ ६८ ॥

अङ्गवक्त्रकलाभेदात्यञ्च ब्रह्माणि विन्यसेत् ।

शिरोवदनवृद्धुञ्चपादेष्वेतानि विन्यसेत् ॥ ६९ ॥

ईशानस्य कलाः पञ्च पञ्चस्वेषु य इमात् ।

ततश्चतुर्षु वक्त्रेषु पुरुषस्य कला अपि ॥ ७० ॥

यतस्मः प्रणिधातव्याः पूर्वादिकमयोगतः ।

वृत्कण्ठांसेषु नाभौ य कुक्षौ पृष्ठे य वक्षसि ॥ ७१ ॥

अधोरस्य कलाश्चाष्टौ पूजनीया यथाङ्कमम् ।

पश्चात् त्रयोदशकलाः पायुमेढ्रोऽरुजानुषु ॥ ७२ ॥

जङ्घास्त्रिंशत्पार्श्वेषु वामदेवस्य भावयेत् ।

सद्यस्यापि कलाश्चाष्टौ नेत्रेषु य यथाङ्कमम् ॥ ७३ ॥

डीर्तितास्ताः कलाश्चैवं पादयोरपि हस्तयोः ।

प्राणो शिरसि बाह्वोश्च कल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ ७४ ॥

अष्टत्रिंशत्कलान्यासमेवं कृत्वा तु सर्वशः ।

पश्चात्प्राणविद्धीमान्प्राणवन्त्यासमायरेत् ॥ ७५ ॥

बाहुद्वये कूर्परयोस्तथा य मणिबन्धयोः ।

पार्श्वतोदरजङ्घेषु पादयोः पृष्ठतस्तथा ॥ ७६ ॥

एत्थं प्राणवन्त्यासं कृत्वा न्यासविचक्षणः ।

उंसन्त्यासं प्रकुर्वीत परमात्मविबोधिनि ॥ ७७ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां संन्यासपद्धतौ न्यासवार्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.७. सप्तमोऽध्यायः । शिवध्यानपूजनवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

स्ववामे यत्पुरस्रं तु माण्डलं परिकल्पयेत् ।

ओमित्यभ्यर्थ्य तस्मिंस्तु शङ्खमस्त्रोपशोधितम् ॥ १ ॥

स्थाप्य साधारकं तं तु प्राणवेनार्ययेत्ततः ।

आपूर्य शुद्धतोयेन यन्तनादिसुगन्धिना ॥ २ ॥

अभ्यर्थ्य गन्धपुष्पाद्यैः प्राणवेन य सप्तधा ।

अभिमन्त्र्य ततस्तस्मिन्धेनुमुद्रां प्रदृश्येत् ॥ ३ ॥

शङ्खमुद्रां य पुरतश्चतुरस्रं प्रकल्पयेत् ।

तदन्तरेऽर्धयन्त्रं य त्रिकोणं य तदन्तरे ॥ ४ ॥

षट्कोणं वृत्तमेवेदं माण्डलं परिकल्पयेत् ।

अभ्यर्थ्य गन्धपुष्पाद्यैः प्राणवेनाथ मध्यतः ॥ ५ ॥

साधारमर्घ्यपात्रं य स्थाप्य गन्धादिनार्ययेत् ।

आपूर्य शुद्धतोयेन तस्मिन्पात्रे विनिःक्षिपेत् ॥ ६ ॥

कुशाग्राण्यक्षतांश्चैव यवव्रीहितिलानपि ।

आज्यसिद्धार्थपुष्पाणि ભसितं य वरानने ॥ ७ ॥

सद्योजातादितिर्मन्त्रैः षडङ्गैः प्राणवेन य ।

अभ्यर्थ्य गन्धपुष्पाद्यैरभिमन्त्र्य य वर्मणा ॥ ८ ॥

अवगुण्ठयास्त्रमन्त्रेण संरक्षार्थं प्रदृश्येत् ।

धेनुमुद्रां य तेनैव प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ९ ॥

स्वात्मानं गन्धपुष्पाद्विपूजोपकरणान्यपि ।

पद्मस्थेशानद्विक्पन्नं प्राणवोऽथारपूर्वकम् ॥ १० ॥

गुर्वासनाय नम इत्यासनं परिकल्पयेत् ।

गुरोर्मूर्तिं य तत्रैव कल्पयेदुपदेशतः ॥ ११ ॥

प्राणवं गुं गुरुभ्योऽन्ते नमः प्रोख्यापि देशिकम् ।

समावाह्य ततो ध्यायेद्दक्षिणाभिमुखं स्थितम् ॥ १२ ॥

सुप्रसन्नमुखं सौम्यं शुद्धस्फुटिकनिर्मलम् ।

वरदाभयडस्तं य द्विनेत्रं शिवविग्रहम् ॥ १३ ॥
 अेवं ध्यात्वा यजेद्गन्धपुष्पादिभिस्सुकृमात् ।
 पद्मस्य नैरृते पद्मे गणपत्यासनोपरि ॥ १४ ॥
 मूर्तिं प्रकलय्य तत्रैव गणानां त्वेति मन्त्रतः ।
 समावाह्य ततो देवं ध्यायेदेकाग्रमानसः ॥ १५ ॥
 रक्तवर्णा मलाकायं सर्वाभरणाभूषितम् ।
 पाशाङ्कुशाक्षाभीष्टं य दधानं करपङ्कजैः ॥ १६ ॥
 गजाननं प्रभुं सर्वविघ्नौघघ्नमुपासितुः ।
 अेवं ध्यात्वा यजेद्गन्धपुष्पाद्यैरुपचारकैः ॥ १७ ॥
 कदलीनारिकेलाम्रकुललडुकुपर्वकम् ।
 नैवेद्यं य समर्प्याथ नमस्कुर्याद्गजाननम् ॥ १८ ॥
 पद्मस्य वायुदिक्रमे सङ्कलय्य स्कन्धमासनम् ।
 स्कन्धमूर्तिं प्रकलयाथ स्कन्धमावाहयेद् बुधः ॥ १९ ॥
 उच्यार्थं स्कन्धगायत्रीं ध्यायेद्यथ कुमारकम् ।
 उद्यदादित्यसङ्काशं मयूरवरवाहनम् ॥ २० ॥
 यतुर्भुजमुदाराङ्गं मुकुटादिविभूषितम् ।
 वरदाभयडस्तं य शक्तिकुङ्कुटधारिणम् ॥ २१ ॥
 अेवं ध्यात्वाथ गन्धाद्यैरुपचारैरनुकृमात् ।
 सम्पूज्य पूर्वद्वारस्य दक्षशाभामुपाश्रितम् ॥ २२ ॥
 अन्तःपुराधिपं साक्षान्त्रन्दिनं सभ्यगर्भयेत् ।
 यामीकरायलप्रभ्यं सर्वाभरणाभूषितम् ॥ २३ ॥
 बालेन्दुमुकुटं सौम्यं त्रिनेत्रं य यतुर्भुजम् ।
 दीप्तशूलमृगीटङ्कुं उभवेत्रधरं विभुम् ॥ २४ ॥
 यन्द्रभिम्बाभवदनं हरिवक्त्रमथापि वा ।
 उत्तरस्यां तथा तस्य भार्यां य मरुतां सुताम् ॥ २५ ॥
 सुयशां सुप्रतामम्बापादमण्डनतत्पराम् ।
 सम्पूज्य विधिवद्गन्धपुष्पाद्यैरुपचारकैः ॥ २६ ॥

ततः सम्प्रोक्षयेत्पद्मं सास्त्रशङ्खोदबिन्दुभिः ।
 कल्पयेदासनं पश्चादाधारादि यथाक्रमम् ॥ २७ ॥
 आधारशक्तिं कल्याणीं श्यामां ध्यायेद्दधो भुवि ।
 तस्याः पुरस्ताद्दुर्लभमनन्तं कुण्डलाकृतिम् ॥ २८ ॥
 धवलं पञ्चकृत्स्नं लेखितानमिवाम्बरम् ।
 तस्योपर्यासनं भद्रं कण्ठीरवयतुष्पटम् ॥ २९ ॥
 धर्मो ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च पदानि वै ।
 आग्नेयादिश्चेतपीतरक्तश्यामानि वर्णतः ॥ ३० ॥
 अधर्मादीनि पूर्वादीन्युत्तरान्तान्यनुकृमात् ।
 राजावर्तमणिप्रभ्यान्त्यस्य गात्राणि भावयेत् ॥ ३१ ॥
 अधोर्ध्वश्छदनं पश्चात्कन्दं नालं च कण्टकान् ।
 दलादिकं कर्णिकां च विभाव्य क्रमशोऽर्थयेत् ॥ ३२ ॥
 दलेषु सिद्धयश्चाष्टौ केसरेषु च शक्तिकाः ।
 रुद्रा वामाद्यस्त्वष्टौ पूर्वादिपरितः क्रमात् ॥ ३३ ॥
 कर्णिकायां च वैराग्यं बीजेषु नव शक्तयः ।
 वामाद्या एव पूर्वादि तदन्ते च मनोन्मनी ॥ ३४ ॥
 कन्दे शिवात्मको धर्मो नाले ज्ञानं शिवाश्रयम् ।
 कर्णिकोपरि वाह्यं मण्डलं सौरमैन्दवम् ॥ ३५ ॥
 आत्मविद्या शिवाभ्यं च तत्त्वत्रयमतः परम् ।
 सर्वासनोपरि सुभं विचित्रकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ३६ ॥
 परव्योभावकाशाभ्यविद्ययातीव भास्वरम् ।
 परिकल्प्यासनं मूर्त्तः पुष्पविन्यासपूर्वकम् ॥ ३७ ॥
 आधारशक्तिमारभ्य शुद्धविद्यासनावधि ।
 ॐकारादियतुर्थ्यन्तं नाममन्त्रं नमोऽन्तकम् ॥ ३८ ॥
 उष्यार्यं पूजयेद्भिद्रान्सर्वत्रैवं विधिक्रमः ।
 अङ्गवद्भ्रुकलाभेदात्यञ्च ब्रह्माणि पूर्ववत् ॥ ३९ ॥
 विन्यसेत्कमशो मूर्त्तौ तत्तन्मुद्राविद्यक्षाः ।
 आवाहयेत्ततो देवं पुष्पाञ्जलिपुटः स्थितः ॥ ४० ॥

सद्योजातं प्रपद्याभीत्यारभ्योमन्तमुच्यरन् ।
आधारोत्थितनादं तु द्वादशग्रन्थिभेदतः ॥ ४१ ॥
अहमरन्तान्तमुच्यार्थं ध्यायेदोङ्कारगोचरम् ।
शुद्धस्फुटिकसङ्काशं देवं निष्कलमक्षरम् ॥ ४२ ॥
कारणं सर्वलोकानां सर्वलोकमयं परम् ।
अन्तर्बलिः स्थितं व्याप्य ज्योतिरल्यं महत्तमम् ॥ ४३ ॥
भक्तानामप्रयत्नेन दृश्यमीश्वरमव्ययम् ।
अहमेन्द्रविष्णुरुद्राद्यैरपि देवैरगोचरम् ॥ ४४ ॥
वेदसारं य विद्मद्भिरगोचरमिति श्रुतम् ।
आदिमध्यान्तरदितं भेषजं भवरोगिणाम् ॥ ४५ ॥
समाहितेन मनसा ध्यात्वैवं परमेश्वरम् ।
आवाहनं स्थापनं य सन्निरोधं निरीक्षणम् ॥ ४६ ॥
नमस्कारं य कुर्वीत बद्ध्वा मुद्राः पृथक्पृथक् ।
ध्यायेत्सदाशिवं साक्षाद्देवं सकलनिष्कलम् ॥ ४७ ॥
शुद्धस्फुटिकसङ्काशं प्रसन्नं शीतलद्युतिम् ।
विद्युद्गलयसङ्काशं जटामुकुटभूषितम् ॥ ४८ ॥
शार्दूलयर्मवसनं किञ्चित्स्मितमुष्णाम्बुजम् ।
रक्तपद्मदलप्रभ्यपाणिपादतलाधरम् ॥ ४९ ॥
सर्वलक्षणसम्पन्नं सर्वाभरणभूषितम् ।
दिव्यायुधकरैर्युक्तं दिव्यगन्धानुलेपनम् ॥ ५० ॥
पञ्चवक्त्रं दशभुजं यन्द्रमण्डशिषामणिम् ।
अस्य पूर्वमुपुं सौम्यं बालार्कसदृशप्रभम् ॥ ५१ ॥
त्रिलोचनारविन्दाढ्यं बालेन्दुकृतशोभरम् ।
दक्षिणं नीलशुभ्रतसमानरुचिरप्रभम् ॥ ५२ ॥
भुङ्कुटीकुटिलं घोरं रक्तवृत्तत्रिलोचनम् ।
दंष्ट्राकरालं दृष्ट्वाक्ष्यं स्फुरिताधरपल्लवम् ॥ ५३ ॥
उत्तरं विद्रुमप्रभ्यं नीलालकविभूषितम् ।

सद्विलासं त्रिनयनं यन्द्रार्धकृतशेखरम् ॥ ५४ ॥
पश्चिमं पूर्णयन्द्राभं लोचनत्रितयोज्ज्वलम् ।
यन्द्रलेखाधरं सौम्यं मन्दस्मितमनोहरम् ॥ ५५ ॥
पञ्चमं स्फुटिकप्रप्यमिन्दुरेभासमुज्ज्वलम् ।
अतीव सौम्यमुत्सुल्ललोचनत्रितयोज्ज्वलम् ॥ ५६ ॥
दक्षिणे शूलपरशुवज्रभङ्गानलोज्ज्वलम् ॥ ५७ ॥
वामे पिनाकनारायघण्टापाशाङ्कुशोज्ज्वलम् ।
निवृत्त्या ज्ञानुपर्यन्तमानाभि य प्रतिष्ठया ॥ ५८ ॥
आकण्ठं विधया तद्गदाललाटं तु शान्तया ।
तद्दूर्ध्वं शान्त्यतीताभ्यकलया परया तथा ॥ ५९ ॥
पञ्चाध्यव्यापिनं तस्मात्कलापञ्चकविग्रहम् ।
ईशानमुकुटं देवं पुरुषास्थं पुरातनम् ॥ ६० ॥
अधोरुद्धयं तद्गद्गामगुह्यं मधेश्वरम् ।
सधपादं य तन्मूर्तिमष्टत्रिंशत्कलाभयम् ॥ ६१ ॥
मातृकामयमीशानं पञ्चब्रह्ममयं तथा ।
ॐकाराभ्यमयं यैव लंसन्यासमयं तथा ॥ ६२ ॥
पञ्चाक्षरमयं देवं षडक्षरमयं तथा ।
अङ्गषट्कमयं यैव जातिषट्कसमन्वितम् ॥ ६३ ॥
अेवं ध्यात्वाथ मद्गामभागे त्वां य मनोन्मनीम् ।
गौरीमिमाथ मन्त्रेण प्रणवाद्यैर्न लज्जितः ॥ ६४ ॥
आवाड्य पूर्ववत्सुर्यान्नमस्कारान्तमीश्वरि ।
ध्यायेत्ततस्त्वां देवेशि समाहितमना मुनिः ॥ ६५ ॥
प्रकुल्लोत्पलपत्राभां विस्तीर्णायतलोचनाम् ।
पूर्णयन्द्राभवदनां नीलकुञ्चितमूर्धजाम् ॥ ६६ ॥
नीलोत्पलदलप्रभ्यां यन्द्रार्धकृतशेखराम् ।
अतिवृत्तधनोत्तुङ्गस्निग्धपीनपयोधराम् ॥ ६७ ॥
तनुमध्यां पृथुश्रोणीं पीतसूक्ष्मतराम्बराम् ।

सर्वाभराणसम्पन्नां ललाटतिलकोज्ज्वलाम् ॥ ६८ ॥

विचित्रपुष्पसङ्घीएकेशपाशोपशोभिताम् ।

सर्वतोऽनुगुणारां किञ्चिद्वलज्जनताननाम् ॥ ६९ ॥

उभारविन्दं विलसद्धानां दक्षिणे करे ।

यएऽवय्यामरे उस्तं न्यस्यासीनां सुभासने ॥ ७० ॥

अवे मां त्वां य देवेशि ध्यात्वा नियतमानसः ।

स्नापयेच्छुष्पतोयेन प्राणवप्रोक्षणाङ्कमात् ॥ ७१ ॥

भवे भवे नातिभव इति पाद्यं प्रकल्पयेत् ।

वामाय नम इत्युक्त्वा दद्यादायमनीयकम् ॥ ७२ ॥

ज्येष्ठाय नम इत्युक्त्वा शुभ्रवस्त्रं प्रकल्पयेत् ।

श्रेष्ठाय नम इत्युक्त्वा दद्याद्यज्ञोपवीतकम् ॥ ७३ ॥

रुद्राय नम इत्युक्त्वा पुनरायमनीयकम् ।

कालाय नम इत्युक्त्वा गन्धं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ७४ ॥

कलविकरणाय नमोऽक्षतं य परिक्ल्पयेत् ।

अलविकरणाय नम इति पुष्पाणि दापयेत् ॥ ७५ ॥

अलाय नम इत्युक्त्वा धूपं दद्यात्प्रयत्नतः ।

अलप्रमथनायेति सुदीपं यैव दापयेत् ॥ ७६ ॥

ब्रह्मभिश्च षडङ्गैश्च ततो मातृकया सह ।

प्राणवेन शिवेनैव शक्तियुक्तेन य क्कमात् ॥ ७७ ॥

मुद्राः प्रदशयिन्मण्ड्यं तुभ्यं य वरवर्णिनि ।

मयि प्रकल्पयेत्पूर्वमुपचारांस्ततस्त्वयि ॥ ७८ ॥

यदा त्वयि प्रकुर्वीत स्त्रीविद्गं योजयेत्तदा ।

इयानेव हि भेदोऽस्ति नान्यः पार्वति कश्चन ॥ ७९ ॥

अवे ध्यानं पूजनं य कृत्वा सम्यग्विधानतः ।

ममावरणपूजां य प्रारभेत विद्यक्षाणः ॥ ८० ॥

इति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां शिवध्यानपूजनवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ६.७ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.८. अष्टमोऽध्यायः । आवरणपूजावर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

अत्रास्ति य मडादेवि भ्रवावरणपञ्चकम् ।

पञ्चावरणपूजां तु प्रारभेत यथाक्रमम् ॥ १ ॥

प्रथमं पूजितौ यत्र तत्रैव क्रमशः सुधीः ।

गन्धाद्यैरर्थयेत्पूर्वं देवौ डेरम्भषण्मुषौ ॥ २ ॥

पञ्च भ्रूमाणि परितो वृत्तं सम्पूजयेत्क्रमात् ।

ईशानदेशे पूर्व्वे य दक्षिणे चोत्तरे तथा ॥ ३ ॥

पश्चिमे य ततस्तस्मिन्चऽङ्गानि समर्थयेत् ।

आग्नेये य तथैशाने नैरृते वायुदेशके ॥ ४ ॥

मध्ये नेत्रं तद्दृष्ट्रं पूर्वादिपरितः क्रमात् ।

प्रथमावरणं प्रोक्तं द्वितीयावरणं शृणु ॥ ५ ॥

अनन्तं पूर्व्वदिक्पत्रे सूक्ष्मं दक्षिणतस्तथा ।

शिवोत्तमं पश्चिमत ऐकनेत्रं तथोत्तरे ॥ ६ ॥

ऐकरुद्रं तथैशाने त्रिमूर्तिं वह्निद्विग्ले ।

श्रीकण्ठं नैरृते वायौ शिखाण्डीशं समर्थयेत् ॥ ७ ॥

द्वितीयावरणे यैव पूज्यास्ते यञ्जवर्तिनः ।

पूर्व्वद्वारस्य मध्ये तु वृषेशानं प्रपूजयेत् ॥ ८ ॥

तदक्षिणे नन्दिनं य मडाकावं तदुत्तरे ।

भृङ्गीशं दक्षिणाद्वारपश्चिमे सम्प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥

तत्पूर्व्वकोष्ठे गन्धाद्यैः सम्प्रपूज्य विनायकम् ।

पश्चिमोत्तरकोष्ठे य वृषभं दक्षिणे गुडम् ॥ १० ॥

उत्तरद्वारपूर्व्वे तु प्रदक्षिणाविधानतः ।

नामाष्टकविधानेन पूजयेद्दुष्यते छि तत् ॥ ११ ॥
भवं शर्वं तथेशानं रुद्रं पशुपतिं पुनः ।
उग्रं भीमं महादेवं तृतीयावरणं त्विदम् ॥ १२ ॥
यो वेदाद्यौ स्वरं धृति समावाह्य मधेश्वरम् ।
पूजयेत्पूर्वदिग्भागे कमले कर्णिकोपरि ॥ १३ ॥
धृश्वरं पूर्वदिक्पत्रे विश्वेशं दक्षिणे ततः ।
उत्तरे परमेशानं सर्वेशं पश्चिमे यजेत् ॥ १४ ॥
दक्षिणे तु यजेद् रुद्रमावोराजानमित्यूया ।
आवाह्य गन्धपुष्पाद्यैः कर्णिकायां दलेषु य ॥ १५ ॥
शिवः पूर्वं दक्षिणतो हर उत्तरतो मूढः ।
भवः पश्चिमदिक्पत्रे पूजया अते यथाक्रमम् ॥ १६ ॥
उत्तरे विष्णुमावाह्य गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ।
प्रतद्विष्णुरिति प्रोच्य कर्णिकायां दलेषु य ॥ १७ ॥
वासुदेवं पूर्वभागे दक्षिणे यानिरुद्धकम् ।
सौम्ये सङ्घर्षेणैव प्रद्युम्नं पश्चिमे यजेत् ॥ १८ ॥
ब्रह्माणं पश्चिमे पत्रे समावाह्य समर्थयेत् ।
छिरण्यगर्भः समवर्तत धृति मन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ १९ ॥
छिरण्यगर्भं पूर्वस्यां विराजं दक्षिणे ततः ।
उत्तरे पुष्करञ्चैव कालं पश्चिमतो यजेत् ॥ २० ॥
सर्वोर्ध्वपङ्क्तौ पूर्वादिप्रदक्षिणविधानतः ।
तत्तत्स्थानेषु सम्पूज्य लोकपालाननुङ्गमात् ॥ २१ ॥
रान्तं मान्तं तथा क्षान्तं लान्तं वान्तमपूर्वकम् ।
सान्तं लान्तं य वेदाद्यं श्रीभीजं य दश क्रमात् ॥ २२ ॥
भीजानि लोकपालानामेतैरेता-समर्थयेत् ।
नैरुच्ये योत्तरे तद्गदीशानस्य य दक्षिणे ॥ २३ ॥
ब्रह्मविष्णू य विधिना पूजयेदुपचारकैः ।
बाह्यरेभासु देवेशि पञ्चमावरणे यजेत् ॥ २४ ॥

श्रीमन्निशूलमीशाने वञ्जं माडेन्द्रद्विज्जुम्भे ।
 परशुं वह्निद्विज्जुभागे याम्ये सायकमर्थयेत् ॥ २५ ॥
 नैरृते तु यजेत्प्रदुग्ं पाशं वरुणगोचरे ।
 अङ्कुशं मारुते भागे पिनाकं चोत्तरे यजेत् ॥ २६ ॥
 पश्चिमाभिमुभं रौद्रं क्षेत्रपालं समर्थयेत् ।
 यथाविधि विधानज्ञः शिवप्रीत्यर्थमेव य ॥ २७ ॥
 कृताञ्जलिपुटाः सर्वे चिन्त्याः स्मितमुभाम्भुजाः ।
 सादरं प्रेक्षमाणाश्च देवं देवीं य सर्वदा ॥ २८ ॥
 धत्थमावराणाभ्यर्थां कृत्वा विक्षेपशान्तये ।
 पुनरभ्यर्च्य देवेशं प्राणवं य शिवं वदेत् ॥ २९ ॥
 अवेमभ्यर्च्य विधिवद् गन्धाद्यैरुपचारकैः ।
 उपचर्य ततो दधानैवेद्यं विधिसाधितम् ॥ ३० ॥
 पुनरायमनीयं य दद्यादर्थं यथा पुरा ।
 ततो निवेद्य पानीयं ताम्बूलं चोपदेशतः ॥ ३१ ॥
 नीराजनादिकं कृत्वा पूजाशेषं समापयेत् ।
 ध्यात्वा देवं य देवीं य मनुमष्टोत्तरं जपेत् ॥ ३२ ॥
 तत उत्थाय रथितपुष्पाञ्जलिपुटः स्थितः ।
 जपेद् ध्यात्वा महादेवं यो देवानामिति कृमात् ॥ ३३ ॥
 यो वेदाद्यौ स्वरः प्रोक्त धत्त्यन्तं परमेश्वरि ।
 पुष्पाञ्जलिं ततो दत्त्वा त्रिप्रदक्षिणामाचरेत् ॥ ३४ ॥
 साष्टाङ्गं प्राणमेतं स भक्त्या परमयान्वितः ।
 पुनः प्रदक्षिणां कृत्वा प्राणमेत्पुनरेकधा ॥ ३५ ॥
 स्थित्वासने समभ्यर्च्य देवं नामाष्टकेन य ।
 साधु वासाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ॥ ३६ ॥
 तत्सर्वं भगवच्छम्भो भवदाराधनं परम् ।
 धृति शङ्खोदकेनैव सपुष्पोऽयं समर्पयेत् ॥ ३७ ॥
 पूज्यं पुनः समभ्यर्च्य सार्थं नामाष्टकं जपेत् ।
 तदेव शङ्खु देवेशि सम्भ्रुवे तव भक्तितः ॥ ३८ ॥

एतं श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायामावरणपूजावर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ६.८ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.८. नवमोऽध्यायः । प्राणवार्थपद्धतिवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

शिवो मधेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः ।

संसारवैधः सर्वज्ञः परमात्मेति मुष्यतः ॥ १ ॥

नामाष्टकमिदं नित्यं शिवस्य प्रतिपादकम् ।

आद्यन्तपञ्चकं तत्र शान्त्यतीताद्यनुकृमात् ॥ २ ॥

संज्ञा सदाशिवादीनां पञ्चोपाधिपरिग्राहात् ।

उपाधिविनिवृत्तौ तु यथास्वं विनिवर्तते ॥ ३ ॥

पदमेव छि तं नित्यमनित्याः पटिनः स्मृताः ।

पदानां परिवृत्तिः स्यान्मुच्यन्ते पटिनो यतः ॥ ४ ॥

परिवृत्त्यन्तरे त्वेवं भूयस्तस्याप्युपाधिना ।

आत्मान्तराभिधानं स्यात्पादाद्यं नामपञ्चकम् ॥ ५ ॥

अन्यत्तु त्रितयं नाम्नामुपादानादिभेदतः ।

त्रिविधोपाधिरथनास्थिव एव तु वर्तते ॥ ६ ॥

अनादिमलसंश्लेषप्रागभावात्स्वभावतः ।

अत्यन्तपरिशुद्धात्मेत्यतोऽयं शिव उच्यते ॥ ७ ॥

अथवाशेषकल्याणगुणैकधन ईश्वरः ।

शिव इत्युच्यते सद्भिः शिवतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ ८ ॥

त्रयोविंशतितत्त्वेभ्यः परा प्रकृतिरुच्यते ।

प्रकृतेस्तु परं प्राहुः पुरुषं पञ्चविंशकम् ॥ ९ ॥

यद्वेदाद्यौ स्वरं प्राडुर्वाय्यवायकभावातः ।
 वेदैकवेधं याथात्म्याद्वेदान्ते च प्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥
 स एव प्रकृतौ लीनो भोक्ता यः प्रकृतेर्यतः ।
 तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स मधेश्वरः ॥ ११ ॥
 तदधीनप्रवृत्तिवात्प्रकृतेः पुरुषस्य च ।
 अथवा त्रिगुणं तत्त्वं मायेयमिदमव्ययम् ॥ १२ ॥
 मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु मधेश्वरम् ।
 मायाविभोगकोऽनन्तो मधेश्वरसमन्वयात् ॥ १३ ॥
 रुद्गुभं द्रुमभेत्तुर्वा तद् द्रावयति यः प्रभुः ।
 रुद्रं धृत्युच्यते तस्माच्छिवः परमकारणम् ॥ १४ ॥
 शिवतत्त्वादिभूम्यन्तं शरीरादि घटादि च ।
 व्याप्याधितिष्ठति शिवस्तमाद्विष्णुरुदाहृतः ॥ १५ ॥
 जगतः पितृभूतानां शिवो भूत्यात्मनामपि ।
 पितृभावेन सर्वेषां पितामह उदीरितः ॥ १६ ॥
 निदानज्ञो यथा वैद्यो रोगस्य विनिवर्तकः ।
 उपायैर्बेषजैस्तद्गल्लयभोगाधिकारकः ॥ १७ ॥
 संसारस्येश्वरो नित्यं स्थूलस्य विनिवर्तकः ।
 संसारवैद्यं धृत्युक्तः सर्वतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ १८ ॥
 दशाहर्द्धज्ञानसिद्ध्यर्थमिन्द्रियेषु च सत्स्वपि ।
 त्रिकालभाविनो भावान्स्थूलान्सूक्ष्मानशेषतः ॥ १९ ॥
 अज्ञानो नैव जानन्ति मायार्णवमलावृताः ।
 असत्स्वपि च सर्वेषु सिद्धसर्वार्थवेदिषु ॥ २० ॥
 यद्यथावस्थितं वस्तु तत्तथैव सदाशिवः ।
 अयत्नेनैव जानाति तस्मात्सर्वज्ञ उच्यते ॥ २१ ॥
 सर्वात्मा परमैरेभिर्गुणैर्नित्यसमन्वयात् ।
 स्वस्मात्परात्मविरलात्परात्मा शिवः स्वयम् ॥ २२ ॥
 धृतिस्तुत्या मलादेवं प्राणवात्मानमव्ययम् ।
 अर्धं पादं पुरो दत्त्वा पश्चादीशानमस्तके ॥ २३ ॥

पुनरभ्यर्थ्य देवेशं प्राणवेन समाहितः ।
 उस्तेन बद्धाञ्जलिना पूजापुष्पं प्रगृह्य च ॥ २४ ॥
 उन्मन्यन्तं शिवं नीत्वा वामनासापुटाध्वना ।
 देवीमुद्रास्य च ततो दक्षनासापुटाध्वना ॥ २५ ॥
 शिव एवाडमस्मीति तद्वैक्यमनुभूय च ।
 सर्वावरणदेवांश्च पुनरुद्रासयेद् वृद्धि ॥ २६ ॥
 विद्यापूजां गुरोःपूजां कृत्वा पश्चाद्यथाक्रमम् ।
 शङ्भार्धपात्रमन्त्रांश्च वृद्धये विन्यसेत्कृत्वात् ॥ २७ ॥
 निर्माल्यं च समर्प्याथ यज्ञीशायेशगोचरे ।
 पुनश्च संयतप्राण ऋष्यादिकमथोच्यरेत् ॥ २८ ॥
 कैलासप्रस्तरो नाम माण्डवं परिभाषितम् ।
 अर्थयेन्नित्यमेवैतत्पक्षे वा मासि मासि वा ॥ २९ ॥
 षण्मासे वत्सरे वापि यातुर्मास्याद्विपर्वणि ।
 अवश्यं च समभ्यर्च्यन्नित्यं मल्लिङ्गमास्तिकः ॥ ३० ॥
 तस्मिन्कमे मलादेवि विशेषः कोऽपि कथ्यते ।
 उपदेशादिने लिङ्गं पूजितं गुरुणा सह ॥ ३१ ॥
 गृहीयादर्थधिष्यामि शिवमाप्राणसङ्कथम् ।
 अवे त्रिवारमुच्यार्थं शपथं गुरुसन्निधौ ॥ ३२ ॥
 ततः समर्थयेन्नित्यं पूर्वोक्तविधिना प्रिये ।
 अर्धं समर्पयेत्त्रिङ्गमूर्ध्न्यर्ध्वोदकेन च ॥ ३३ ॥
 प्राणवेन समभ्यर्थ्य धूपदीपौ समर्पयेत् ।
 औशान्यां यण्डभाराध्य निर्माल्यं च निवेदयेत् ॥ ३४ ॥
 प्रक्षाल्य लिङ्गं वेदीं च वस्त्रपूतैर्जलैस्ततः ।
 निःक्षिप्य पुष्पं शिरसि लिङ्गस्य प्राणवेन तु ॥ ३५ ॥
 आधारशक्तिमारभ्य शुद्धविद्यासनावधि ।
 विभाव्य सर्वं मनसा स्थापयेत्परमेश्वरम् ॥ ३६ ॥
 पञ्चगव्याद्विभिर्द्रव्यैर्यथाविभवसम्भृतैः ।

डेवलैर्वा जलैः शुद्धैः सुरभिद्रव्यवासितैः ॥ ३७ ॥

पावमानेन रुद्रेण नीलेन त्वरितेन च ।

ऋग्भिश्च सामभिर्वापि ब्रह्मभिश्चैव पञ्चभिः ॥ ३८ ॥

स्नापयेद्देवदेवेशं प्राणवेन शिवेन च ।

विशेषार्घ्यादकेनापि प्राणवेनाभिषेचयेत् ॥ ३९ ॥

विशोध्य वाससा पुष्पं लिङ्गमूर्धनि विन्यसेत् ।

पीठे लिङ्गं समारोप्य सूर्याद्यर्थां समाचरेत् ॥ ४० ॥

आधारशक्यनन्तौ द्वौ पीठाद्यस्तात्समर्थयेत् ।

सिंहासनं तदूर्ध्वं तु समभ्यर्च्य यथाक्रमम् ॥ ४१ ॥

अथोर्ध्वच्छदनमपीठपादे स्कन्दं समर्थयेत् ।

लिङ्गे मूर्तिं समाकलय्य मां त्वया सह पूजयेत् ॥ ४२ ॥

सम्यग् भक्त्या विधानेन यतिर्मद्विधानतत्परः ।

अेवं मया ते कथितमतिगुह्यमिदं प्रिये ॥ ४३ ॥

गोपनीयं प्रयत्नेन न देयं यस्य कस्यचित् ।

मम भक्ताय दातव्यं यतये वीतरागिणे ॥ ४४ ॥

गुरुभक्ताय शान्ताय मर्द्ये योगभाजिने ।

ममाज्ञामतिलङ्घ्यैतद्यो ददाति विमूढधीः ॥ ४५ ॥

स नारकी मम द्रोढी भविष्यति न संशयः ।

मद्भक्तदानाद्देवेशि मत्प्रियश्च भवेद् भ्रुवम् ।

एतद् भुक्त्वाभिलान्भोगान्मत्सान्निध्यमवाप्नुयात् ॥ ४६ ॥

व्यास उवाच ।

अेतच्छ्रुत्वा महादेवी महादेवेन भाषितम् ।

स्तुत्वा तु विविधैः स्तोत्रैर्देवं वेदार्थगर्भितैः ॥ ४७ ॥

श्रीमत्यादाब्जयोः पत्युः प्रणामं परमेश्वरी ।

अतिप्रहृष्टहृदया मुमोद मुनिसत्तमाः ॥ ४८ ॥

अतिगुह्यमिदं विप्राः प्राणवार्थप्रकाशकम् ।

शिवज्ञानपरं ज्येतद्भवतामार्तिनाशनम् ॥ ४९ ॥

सूत उवाच ।

धृत्युक्त्वा मुनिशार्दूलः पाराशर्यो महातपाः ।
 पूजितः परया भक्त्या मुनिभिर्वेदवादिभिः ॥ ५० ॥
 कैलासाद्रिमनुस्मृत्य यथौ तस्मात्तपोवनात् ।
 तेऽपि प्रहृष्टहृदयाः सत्रान्ते परमेश्वरम् ॥ ५१ ॥
 सम्भूज्य परया भक्त्या सोमं सोमार्धशेषरम् ।
 यमादियोगनिरताः शिवध्यानपराभवन् ॥ ५२ ॥
 गुडाय कथितं ज्येतेदेव्या तेनापि नन्दिने ।
 सनत्कुमारमुनये प्रोवाय भगवान् छि सः ॥ ५३ ॥
 तस्माल्लब्धं मद्गुरुणा व्यासेनामिततेजसा ।
 तस्माल्लब्धमिदं पुण्यं मयापि मुनिपुङ्गवाः ॥ ५४ ॥
 मया वः श्रावितं ज्येतेद् गुड्याद् गुड्यतरं परम् ।
 ज्ञात्वा शिवप्रिया-भक्त्या भवतो गिरिशप्रियम् ॥ ५५ ॥
 भवद्भिरपि दातव्यमेतद् गुड्यं शिवप्रियम् ।
 यतिभ्यः शान्तचित्तेभ्यो भक्तेभ्यः शिवपादयोः ॥ ५६ ॥
 अेतद्भुक्त्वा महाभागः सूतः पौराणिकोत्तमः ।
 तीर्थयात्राप्रसङ्गेन यथार पृथिवीमिमाम् ॥ ५७ ॥
 अेतद्भ्रष्टस्यं परमं लब्ध्वा सूतान्मुनीश्वराः ।
 काश्यामेव समासीना मुक्ताः शिवपदं ययुः ॥ ५८ ॥
 एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां प्राणवार्थपद्भृतिवार्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ६.६ ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥
 ॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥
 ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 षष्ठी कैलाससंछिता

६.१०. दशमोऽध्यायः । सूतोपदेशः ।

व्यास उवाच ।
 गतेऽथ सूते मुनयः सुविस्मिता

विशिन्यथान्योऽन्यमिदं तु विस्मृतम् ।

यद्भामदेवस्य मतं मुनीश्वर

प्रसूयितं तत्पलु कष्टमद्य नः ॥ १ ॥

कदानुभूयान्मुनिवर्यदर्शनं

भवाम्बिद्युःशौघलरं परं छि तत् ।

मलेश्वराराधनपुण्यतोऽधुना

मुनीश्वरः सत्वरमाविरस्तु नः ॥ २ ॥

एति चिन्तासमाविष्टा मुनयो मुनिपुङ्गवम् ।

व्यासं सम्पूज्य हृत्पद्मे तस्थुस्तदर्शनोत्सुकाः ॥ ३ ॥

संवत्सरान्ते स पुनः काशीं प्राप मलामुनिः ।

शिवभक्तिरतो ज्ञानी पुराणार्थप्रकाशकः ॥ ४ ॥

तं दृष्ट्वा सूतमाथान्तं मुनयो हृष्टयेतसः ।

अभ्युत्थानासनाध्यादिपूजया सम्पूजयन् ॥ ५ ॥

सोऽपि तान्मुनिशार्दूलानभिनन्द्य स्मितोदरम् ।

प्रीत्या स्नात्वा जल्लवीये जले परमपावने ॥ ६ ॥

ऋषीन्सन्तर्ष्य य सुरान् पितृश्च तिलतण्डुलैः ।

तीरमागत्य सम्प्रोक्ष्य वाससी परिधाय य ॥ ७ ॥

द्विरायम्य समादाय भस्म सद्योद्विभन्ततः ।

उद्धूलनादिकमतो विधार्याथ मुनीश्वरः ॥ ८ ॥

रुद्राक्षमालाभरणैः कृतनित्यङ्कियः सुधी ।

यथोक्ताङ्गेषु विधिना त्रिपुण्ड्रं रचति स्म ७ ॥ ९ ॥

विश्वेश्वरमुमाकान्तं ससुतं सगणधामिपम् ।

पूजयामास सद्भक्त्या ह्यस्तौ नत्वा मुहुर्मुहुः ॥ १० ॥

कालभैरवनाथं य सम्पूजयाथ विधानतः ।

प्रदक्षिणीकृत्य पुनस्त्रेधा नत्वा य पञ्चधा ॥ ११ ॥

पुनः प्रदक्षिणीकृत्य प्राणम्य भुवि दण्डवत् ।

तुष्टाव परया स्तुत्या संस्मरेस्तत्पदाम्बुजम् ॥ १२ ॥

श्रीमत्पञ्चाक्षरीं विधामष्टोत्तरसहस्रकम् ।

सञ्जय्य पुरतः स्थित्वा क्षमापय्य मडेश्वरम् ॥ १३ ॥

यएडीशं सम्प्रपूज्याऽथ मुक्तिमार्गपमध्यतः ।

निर्दिष्टमासनं भेजे मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ १४ ॥

अेवं स्थितेषु सर्वेषु नमस्कृत्य समन्त्रकम् ।

अथ प्राड मुनीन्द्राणां भाववृद्धिकरं वय ॥ १५ ॥

सूत उवाच ।

धन्या यूयं महाप्राज्ञा मुनयः शंसितव्रताः ।

भवदर्थमिड प्रामोडलं तद्भूतमिदं शृणु ॥ १६ ॥

यदाडमुपदिश्याथ भवतः प्रणवार्थकम् ।

गतस्तीर्थाटनार्थाय तद्भूतान्तं ब्रवीमि वः ॥ १७ ॥

ठतो निर्गत्य सम्प्राप्य तीरं दक्षपयोनिधेः ।

स्नात्वा सम्पूज्य विधिवद्देवीं कन्यामयीं शिवाम् ।

पुनरागत्य विप्रेन्द्राः सुवर्णामुभरीतटम् ॥ १८ ॥

श्रीकालडस्तिशैलाप्यनगरे परमाद्भुते ।

सुवर्णामुभरीतोये स्नात्वा देवानृषीनपि ॥ १९ ॥

सन्तर्ष्य विधिवद्भक्त्या समुद्रं गिरिशं स्मरन् ।

समर्थ्य कालडस्तीशं यन्द्रकान्तसमप्रभम् ॥ २० ॥

पश्चिमाभिमुभं पञ्चशिरसं परमाद्भुतम् ।

सकृदर्शनमात्रेण सर्वाधक्षयकारणम् ॥ २१ ॥

सर्वसिद्धिप्रदं भुक्तिमुक्तिदं त्रिगुणेश्वरम् ।

ततश्च परया भक्त्या तस्य दक्षिणगां शिवाम् ॥ २२ ॥

ज्ञानप्रसूनकलिकां समर्थ्य छि जगत्प्रसूम् ।

श्रीमत्यञ्चाक्षरीं विद्यामष्टोत्तरसडस्रकम् ॥ २३ ॥

जम्वा प्रदक्षिणीकृत्य स्तुत्वा नत्वा मुडुर्मुडुः ॥ २४ ॥

ततः प्रदक्षिणीकृत्य गिरिं प्रत्यडमादरात् ।

आमोदतीव मनसि प्रत्यलं नियमास्थितः ॥ २५ ॥

अनयन् यतुरो मासानेवं तत्र मुनीश्वराः ।

ज्ञानप्रसूनकलिकामडदिव्याः प्रसादतः ॥ २६ ॥

એકદા તુ સમાસ્તીર્ય ચૈલાજિનકુશોત્તરમ્ ।
 આસનં પરમં તસ્મિન્ સ્થિત્વા રુદ્રેન્દ્રિયો મુનિઃ ॥ ૨૭ ॥
 સમાધિમાસ્થાય સદા પરમાનન્દચિદ્ધનઃ ।
 પરિપૂર્ણઃ શિવોઽસ્મીતિ નિર્વ્યગ્રહૃદયોઽભવમ્ ॥ ૨૮ ॥
 એતસ્મિન્નેવ સમયે મદ્ગુરુઃ કરુણાનિધિઃ ।
 નીલજીમૂતસહુશો વિદ્યુત્પિડ્ગજટાધરઃ ॥ ૨૯ ॥
 પ્રાંશુઃ કમણ્ડલૂદણ્ડકૃષ્ણાજિનધરઃ સ્વયમ્ ।
 ભસ્માવદાતસર્વાડ્ગઃ સર્વલક્ષણલક્ષિતઃ ॥ ૩૦ ॥
 ત્રિપુણ્ડવિલસદ્ભાલો રુદ્રાક્ષાલકૃતાકૃતિઃ ।
 પદ્મપત્રારુણાયામવિસ્તીર્ણનયનદ્વયઃ ॥ ૩૧ ॥
 પ્રાદુર્ભૂય હૃદમ્ભોજે તદાનીમેવ સત્વરમ્ ।
 વિમોહિતસ્તદૈવાસમેતદદ્ ભુતમાસ્તિકાઃ ॥ ૩૨ ॥
 તત ઉન્મીલ્ય નયને વિલાપં કૃતવાનહમ્ ।
 આસીન્મમાશ્રુપાતશ્ચ ગિરિનિર્ગરસન્નિભઃ ॥ ૩૩ ॥
 એતસ્મિન્નેવ સમયે શ્રુતા વાગશરીરિણી ।
 વ્યોમ્નો મહાદ્ભુતા વિપ્રાસ્તામેવ શૃણુતાદરાત્ ॥ ૩૪ ॥
 સૂતપુત્ર મહાભાગ ગચ્છ વારાણસીં પુરીમ્ ।
 તત્રાસન્મુનયઃ પૂર્વમુપદિષ્ટાસ્ત્વયાધુના ॥ ૩૫ ॥
 ત્વદ્દુપાગમકલ્યાણં કાક્ષન્તે વિવશા ભુશમ્ ।
 તિષ્ઠન્તિ તે નિરાહારા ઇત્યુક્ત્વા વિરરામ સા ॥ ૩૬ ॥
 તત ઉત્થાય તરસા દેવં દેવીં ચ ભક્તિતઃ ।
 પ્રદક્ષિણીકૃત્ય પુનઃ પ્રણમ્ય ભુવિ દણ્ડવત્ ॥ ૩૭ ॥
 દ્વિષદ્વારં ગુરોરાણાં વિજ્ઞાય શિવયોરથ ।
 ક્ષેત્રાન્નિર્ગત્ય તરસા ચત્વારિંશદ્દિનાન્તરે ॥ ૩૮ ॥
 આગતોઽસ્મિ મુનિશ્રેષ્ઠા અનુગૃહ્ણન્તુ મામિહ ।
 મયા કિમધ વક્તવ્યં ભવન્તસ્તદ્ બ્રુવન્તુ મે ॥ ૩૯ ॥
 ઇતિ સૂતવચઃ શ્રુત્વા ઋષયો હૃષ્ટમાનસાઃ ।

अवोयन्मुनिशार्दूलं व्यासं नत्वा मुहुर्मुहुः ॥ ४० ॥

एति श्रीशिवमहापुराणो षष्ठ्यां कैलाससंलितायां सूतोपदेशो नाम दशमोऽध्यायः ॥ ६.१० ॥

६.११

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.११. ओकादशोऽध्यायः । वामदेवब्रह्मवार्त्तनम् ।

ऋषय इत्युः ॥

सूत सूत महाभागः त्वमस्मद्गुरुत्तमः ।

अतस्त्वां परिपृच्छामो भवतोऽनुग्रहो यदि ॥ १ ॥

श्रद्धालुषु य शिष्येषु त्वादृशा गुरवः सदा ।

स्निग्धभावा एतीदं नो दर्शितं भवताधुना ॥ २ ॥

विरजोमसमये वामदेवमतं पुरा ।

सूयितं भवतास्माभिर्न श्रुतं विस्तरान्मुने ॥ ३ ॥

तद्विदानीं श्रोतुकामाः श्रद्धया परमादरात् ।

वयं सर्वे कृपासिन्धो प्रीत्या तद्भक्तुमर्हसि ॥ ४ ॥

एति तेषां वयः श्रुत्वा सूतो हृष्टतनूरुहः ।

नमस्कृत्य महादेवं गुरोः परतरं गुरुम् ॥ ५ ॥

महादेवीं त्रिजन्नीं गुरुं व्यासं च भक्तिः ।

प्राड गम्भीरया वाया मुनीनाह्लादयन्निदम् ॥ ६ ॥

सूत उवाच ।

स्वस्त्यस्तु भुनयः सर्वे सुप्तिनः सन्तु सर्वदा ।

शिवभक्ताः स्थिरात्मानः शिवभक्तिप्रवर्तकाः ॥ ७ ॥

तदतीव विचित्रं हि श्रुतं गुरुमुष्णाम्भुजात् ।

एतः पूर्वं मया नोक्तं गुह्यप्राकट्यशङ्कया ॥ ८ ॥

यूयं भवतु महाभागाः शिवभक्ता दृढव्रताः ।

एति निश्चित्य युष्माकं वक्ष्यामि श्रूयतां मुदा ॥ ९ ॥

पुरा स्थन्तरे कल्पे वामदेवो महाभुनिः ।
 गर्भमुक्तः शिवज्ञानविदां गुरुतमः स्वयम् ॥ ६.११.१० ॥
 वेदागमपुराणादिसर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ।
 देवासुरमनुष्यादिज्जिवानां जन्मकर्मवित् ॥ ११ ॥
 भस्मावदातसर्वाङ्गो जटामण्डलमण्डितः ।
 निराश्रयो निःस्पृहश्च निर्द्वन्द्वो निरलङ्कृतिः ॥ १२ ॥
 द्विगम्भरो महाज्ञानी मधेश्वर एवापरः ।
 शिष्यभूतैर्मुनीन्द्रैश्च तादृशैः परिवारितः ॥ १३ ॥
 पर्यटनृषिवीमेतां स्वपादस्पर्शपुण्यतः ।
 पवित्रयन्परे धाम्नि निमग्नलुप्तयोऽन्वडम् ॥ १४ ॥
 कुमारशिखरं मेरोर्दक्षिणं प्राविशन्मुदा ।
 यत्रास्ते भगवानीशतनयः शिषिवाहनः ॥ १५ ॥
 ज्ञानशक्तिधरो वीरः सर्वासुरविमर्दनः ।
 गजवल्लीसमायुक्तः सर्वैर्वैर्नमस्कृतः ॥ १६ ॥
 तत्र स्कन्दसरो नाम सरः सागरसन्निभम् ।
 शिशिरस्वादुपानीयं स्वच्छागाधबलूढकम् ॥ १७ ॥
 सर्वाश्वयं गुणोपेतं विद्यते स्वामिसन्निधौ ।
 तत्र स्नात्वा वामदेवः सल्लसिष्यैर्महाभुनिः ॥ १८ ॥
 कुमारं शिखरासीनं मुनिवृन्दनिषेवितम् ।
 उद्यदादित्यसङ्घाशं मयूरवरवाहनम् ॥ १९ ॥
 यतुर्भुजमुदाराङ्गं मुकुटादिविभूषितम् ।
 शक्तिरत्नद्रयोपास्यं शक्तिकुक्कुटधारिणम् ॥ ६.११.२० ॥
 वरदाभयलस्तं य दृष्ट्वा स्कन्दं मुनीश्वरः ।
 सम्भूज्य परया भक्त्या स्तोतुं समुपयकमे ॥ २१ ॥
 वामदेव उवाच ।
 ॐ नमः प्रणवार्थाय प्रणवार्थविधायिने ।
 प्रणवाक्षरबीजाय प्रणवाय नमो नमः ॥ २२ ॥
 वेदान्तार्थस्वरूपाय वेदान्तार्थविधायिने ।

वेदान्तार्थविदे नित्यं विदिताय नमो नमः ॥ २३ ॥

नमो गुडाय भूतानां गुडासु निछिताय च ।
गुड्याय गुड्यरूपाय गुड्यागमविदे नमः ॥ २४ ॥

आणोरणीयसे तुभ्यं मलतोऽपि मलीयसे ।
नमः परावरुपाय परमात्मस्वरूपिणे ॥ २५ ॥

स्कन्दाय स्कन्दरूपाय मिछिरारुणतेजसे ।
नमो मन्दारमालोधन्मुकुटादिभृते सदा ॥ २६ ॥

शिवशिष्याय पुत्राय शिवस्य शिवदायिने ।
शिवप्रियाय शिवयोरानन्दनिधये नमः ॥ २७ ॥

गाङ्गेयाय नमस्तुभ्यं कार्तिकेयाय धीमते ।
उमापुत्राय मलते शरकाननशायिने ॥ २८ ॥

षडक्षरशरीराय षड्विधार्थविधायिने ।
षडध्वातीतरूपाय षण्मुभाय नमो नमः ॥ २९ ॥

द्वादशायतनेत्राय द्वादशोधतभाडवे ।
द्वादशायुधधाराय द्वादशात्मन्नमोऽस्तु ते ॥ ६.११.३० ॥

यतुर्भुजाय शान्ताय शक्तिकुक्कुटधारिणे ।
वरदाभयलस्ताय नमोऽसुरविदारिणे ॥ ३१ ॥

गजावल्लीकुयालिप्तकुङ्कुमाङ्कितवक्षसे ।
नमो गजाननानन्दमहिमानन्दितात्मने ॥ ३२ ॥

ब्रह्मादिदेवमुनिकिन्नरगीयमान-गाथाविशेषशुचिचिन्तितकीर्तिधाम्ने ।
वृन्दारकामलकिरीटविभूषणस्रङ्-पूज्याभिरामपटपङ्कज ते नमोऽस्तु ॥ ३३ ॥

एति स्कन्दस्तवं दिव्यं वामदेवेन भाषितम् ।
यः पठेच्छृणुयाद्वापि स याति परमां गतिम् ॥ ३४ ॥

महाप्रज्ञाकरं ज्येतश्छिवभक्तिविवर्द्धनम् ।
आयुरारोग्यधनकृत्सर्वकामप्रदं सदा ॥ ३५ ॥

एति स्तुत्वा वामदेवो देवं सेनापतिं प्रभुम् ।
प्रदक्षिणात्रयं कृत्वा प्रणाम्य भुवि दण्डवत् ॥ ३६ ॥

साष्टाङ्गं च पुनः कृत्वा प्रदक्षिणमस्कृतम् ।
अभवत्पार्श्वतस्तस्य विनयावनतो द्विजाः ॥ ३७ ॥
वामदेवकृतं स्तोत्रं परमार्थविजृम्भितम् ।
श्रुत्वाभवत्प्रसन्नो हि मधेश्वरसुतः प्रभुः ॥ ३८ ॥
तमुवाच मलासेनः प्रीतोऽस्मि तव पूजया ।
भक्त्या स्तुत्या च भद्रं ते किमद्य करवाण्यलम् ॥ ३९ ॥
मुने त्वं योगिनां मुष्यः परिपूर्णाश्च निःस्पृहः ।
भवादृशां हि लोकेस्मिप्रार्थनीयं न विद्यते ॥ ६.११.४० ॥
तथापि धर्मरक्षायै लोकानुग्रहकाङ्क्षया ।
त्वादृशाः साधवः सन्तो विचरन्ति महीतले ॥ ४१ ॥
श्रोतव्यमस्ति येद् भ्रमन् वक्तुमर्हसि साम्प्रतम् ।
तद्विदानीमलं वक्ष्ये लोकानुग्रहोत्तये ॥ ४२ ॥
एति स्कन्दवयः श्रुत्वा वामदेवो मलामुनिः ।
प्रश्रयावनतः प्राह मेघगम्भीरया गिरा ॥ ४३ ॥
वामदेव उवाच ।
भगवन्परमेशस्त्वं परापरविभूतिदः ।
सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वशक्तिधरः प्रभुः ॥ ४४ ॥
शुवा वयं तु ते वक्तुं सन्निधौ परमेशितुः ।
तथाप्यनुग्रहोऽयं ते यत्त्वं वदसि मां प्रति ॥ ४५ ॥
कृतार्थोऽलं मलाप्राज्ञ विज्ञानकणमात्रतः ।
प्रेरितः परिपृच्छामि क्षन्तव्योऽतिक्लमो मम ॥ ४६ ॥
प्राणवो हि परः साक्षात्परमेश्वरवाचकः ।
वाच्यः पशुपतिर्देवः पशूनां पाशभोचकः ॥ ४७ ॥
वाचकेन समालूतः पशून्भोययते क्षणात् ।
तस्माद्वाचकतासिद्धिः प्राणवेन शिवम्प्रति ॥ ४८ ॥
ओमितीदं सर्वमिति श्रुतिराह सनातनी ।
ओमिति ब्रह्म सर्वं हि ब्रह्मेति च समब्रवीत् ॥ ४९ ॥
देवसेनापते तुभ्यं देवानाम्प्रतये नमः ।

नमो यतीनां पतये पट्टिपूर्णाय ते नमः ॥ ६.११.५० ॥

अेवं स्थिते जगत्यस्मिन् शिवादन्यत्र विद्यते ।

सर्वरूपधरः स्वामी शिवो व्यापी भूधरः ॥ ५१ ॥

समष्टिव्यष्टिभावेन प्राणवार्थः श्रुतो मया ।

न जातुयिन्महासेन सम्प्राप्तस्त्वादृशो गुरुः ॥ ५२ ॥

अतः कृतवानुकम्पां वै तमर्थं वक्तुमर्हसि ।

उपदेशविधानेन सदाचारकमेण य ॥ ५३ ॥

स्वाम्येकः सर्वजन्तूनां पाशच्छेदकरो गुरुः ।

अतस्त्वत्कृपया सोऽर्थः श्रोतव्यो हि मया गुरो ॥ ५४ ॥

एति स मुनिना पृष्टः स्कन्दः प्राणम्य सदाशिवं-प्राणवपुषं साष्टत्रिंशत्कलावरलक्षितम् ।

संछितमुमया शश्वत्पार्श्वे मुनिप्रवरान्वितं-गदितुमुपयुक्तम श्रेयः श्रुतिष्वपि गोपितम् ॥ ५५ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां वामदेवब्रह्मवर्णननामैकादशोऽध्यायः ॥ ६.११ ॥

६.१२

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.१२. द्वादशोऽध्यायः । संन्यासविधिवर्णनम् ।

श्रीब्रह्मण्य उवाच ।

साधुसाधु महाभाग वामदेव मुनीश्वर ।

त्वमतीव शिवे भक्तः शिवज्ञानवतां वरः ॥ १ ॥

त्वया त्वविदितं किञ्चिन्नास्ति लोकेषु कुत्रचित् ।

तथापि तव वक्ष्यामि लोकानुग्रहकारिणः ॥ २ ॥

लोकेऽस्मिन्पशवः सर्वे नानाशास्त्रविमोहिताः ।

वञ्चिताः परमेशस्य माययातिविचित्रया ॥ ३ ॥

न जानति परं साक्षात्प्राणवार्थं भूधरम् ।

सगुणं निर्गुणं ब्रह्म त्रिदेवजनकं परम् ॥ ४ ॥

दक्षिणं बाहुमुद्धृत्य शपथं प्रब्रवीमि ते ।

सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ ५ ॥

प्राणवार्थः शिवः साक्षात्प्राधान्येन प्रकीर्तितः ।

श्रुतिषु स्मृतिशास्त्रेषु पुराणेष्वामेषु य ॥ ६ ॥

यतो वायो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सः ।

आनन्दं यस्य वै विद्मन्त्रं भिभेति कुतश्चन ॥ ७ ॥

यस्माज्जगद्विदं सर्वं विधिविधिष्वेवन्द्रपूर्वकम् ।

सः लूतेन्द्रियग्रामैः प्रथमं सम्प्रसूयते ॥ ८ ॥

न सम्प्रसूयते यो वै कुतश्चन कदाचन ।

यस्मिन्न भासते विद्युन्न य सूर्यो न चन्द्रमाः ॥ ९ ॥

यस्य भासा विभातीदं जगत्सर्वं समन्ततः ।

सर्वैश्वर्येण सम्पन्नो नाम्ना सर्वेश्वरः स्वयम् ॥ ६.१२.१० ॥

यो वै मुमुक्षुभिर्धैर्यैः शम्भुराकाशमध्यगः ।

सर्वव्यापी प्रकाशात्मा भासःरूपो हि चिन्मयः ॥ ११ ॥

यस्य पुंसः परा शक्तिर्भाविगम्या मनोहरा ।

निर्गुणा स्वगुणैरेव निगूढा निष्कला शिवा ॥ १२ ॥

तदीयं त्रिविधं रूपं स्थूलं सूक्ष्मं परं ततः ।

ध्येयं मुमुक्षुभिर्नित्यं कमतो योगिभिर्मुने ॥ १३ ॥

निष्कलः सर्वदेवानामादित्यैवः सनातनः ।

ज्ञानक्रियास्वभावो यः परमात्मेति गीयते ॥ १४ ॥

तस्य देवाधिदेवस्य मूर्तिः साक्षात्सदाशिवः ।

पञ्चमन्त्रतनुर्देवः कलापञ्चकविग्रहः ॥ १५ ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशः प्रसन्नः शीतलधृतिः ।

पञ्चवक्त्रो दशभुजस्त्रिपञ्चनयनः प्रभुः ॥ १६ ॥

ईशानमुकुटोपेतः पुरुषास्यः पुरातनः ।

अधोरुद्धृतयो वामदेवगुह्यप्रदेशवान् ॥ १७ ॥

सधपादश्च तन्मूर्तिः साक्षात्सकलनिष्कलः ।

सर्वज्ञत्वादिषट्शक्तिषुऽङ्गीकृतविग्रहः ॥ १८ ॥

शब्दादिशक्तिस्फुरितलृत्पङ्कजविराजितः ।
 स्वशक्त्या वामभागे तु मनोन्मन्या विभूषितः ॥ १८ ॥
 मन्त्रादिषड्विधार्थानामर्थोपन्यासमार्गतः । सा - मा
 समष्टियष्टिभावार्यं वक्ष्यामि प्रणवात्मकम् ॥ ६.१२.२० ॥
 उपदेशकमो ज्ञ्यादौ वक्तव्यः श्रूयतामयम् ।
 यातुर्व्यर्ण्यं हि लोकेस्मिन्प्रसिद्धम्मानुषे मुने ॥ २१ ॥
 त्रैवर्णिकानामेवात्र श्रुत्याचारसमन्वयः ।
 शुश्रूषामात्रसारा हि शूद्राः श्रुतिबलिष्कृताः ॥ २२ ॥
 त्रैवर्णिकानां सर्वेषां स्वस्वाश्रमरतात्मनाम् ।
 श्रुतिस्मृत्युदितो धर्मोऽनुष्ठेयो नापरः क्वचित् ॥ २३ ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यति ।
 धृत्युक्तं परमेशेन वेदमार्गप्रदर्शना ॥ २४ ॥
 वर्णाश्रमाचारपुण्यैरभ्यर्थ्य परमेश्वरम् ।
 तत्सायुज्यं गताः सर्वे बलवो मुनिसत्तमाः ॥ २५ ॥
 ब्रह्मचर्येण मुनयो देवा यज्ञाडियाध्वना ।
 पितरः प्रजया तृप्ता धृतिं हि श्रुतिरब्रवीत् ॥ २६ ॥
 अ एवं ऋषयत्रयान्मुक्तो वानप्रस्थाश्रमं गतः ।
 शीतोष्णसुभङ्गुभादिसलिषुर्विजितेन्द्रियः ॥ २७ ॥
 तपस्वी विजिताहारो यमाद्यं योगमभ्यसेत् ।
 यथा दृढतरा बुद्धिरवियात्या भवेत्तथा ॥ २८ ॥
 अ एवं कमेण शुद्धात्मा सर्वकर्माणि विन्यसेत् ।
 संन्यस्य सर्वकर्माणि ज्ञानपूजापरो भवेत् ॥ २९ ॥
 सा हि साक्षाच्छिवैक्येन श्रुवन्मुक्तिफलप्रदा ।
 सर्वोत्तमा हि विज्ञेया निर्विकारा यतात्मनाम् ॥ ६.१२.३० ॥
 तत्प्रकारमहं वक्ष्ये लोकानुग्रहकाम्यया ।
 तव स्तेलान्महाप्राज्ञ सावधानतया शृणु ॥ ३१ ॥
 सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं वेदान्तज्ञानपारगम् ।
 आचार्यमुपगच्छेत्स यतिर्मतिमतां वरम् ॥ ३२ ॥

तत्समीपमुपव्रज्य यथाविधि विद्यक्षाणः ।

दीर्घदण्डप्राणामाद्यैस्तोषयेद्यत्नतः सुधीः ॥ ३३ ॥

यो गुरुः स शिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ।

एति निश्चित्य मनसा स्वविचारं निवेदयेत् ॥ ३४ ॥

लब्धानुज्ञास्तु गुरुणा द्वादशाहं पयोव्रती ।

शुक्लपक्षे यतुर्थ्यां वा दशम्यां वा विधानतः ॥ ३५ ॥

प्रातः स्नात्वा विशुद्धात्मा कृतनित्यङ्कियः सुधीः ।

गुरुमाहूय विधिना नान्दीश्राद्धं समारभेत् ॥ ३६ ॥

विश्वेदेवाः सत्यवसुसंज्ञावन्तः प्रकीर्तिताः ।

देवश्राद्धे ब्रह्मविष्णुमहेशाः उचितास्त्रयः ॥ ३७ ॥

ऋषिश्राद्धे तु सम्प्रोक्ता देवक्षेत्रमनुष्यजाः ।

देवश्राद्धे तु वसुरुद्रादित्याः सम्प्रकीर्तिताः ॥ ३८ ॥

यत्वारो मानुषश्राद्धे सनकाद्या मुनीश्वराः ।

भूतश्राद्धे पञ्च महाभूतानि य ततः परम् ॥ ३९ ॥

यक्षुरादीन्द्रियग्रामो भूतग्रामश्चतुर्विधः ।

पितृश्राद्धे पिता तस्य पिता तस्य पिता त्रयः ॥ ६.१२.४० ॥

मातृश्राद्धे मातृपितामह्यौ य प्रपितामही ।

आत्मश्राद्धे तु यत्वार आत्मा पितृपितामहौ ॥ ४१ ॥

प्रपितामहनामा य सपत्नीकाः प्रकीर्तिताः ।

मातामहात्मकश्राद्धे त्रयो मातामहादयः ॥ ४२ ॥

प्रतिश्राद्धं ब्राह्मणानां युग्मं कृत्वोपकल्पितान् ।

आहूय पादौ प्रक्षाल्य स्वयमभयम् यत्नतः ॥ ४३ ॥

समस्तसम्पत्समवामिडेतवः, समुत्थितापत्कुलधूमकेतवः ।

अपारसंसारसमुद्रसेतवः, पुनन्तु मां ब्राह्मणपादरेणवः ॥ ४४ ॥

आपह्ननध्वान्तसहस्रभानवः, समीछितार्थापण्डकामधेनवः ।

समस्ततीर्थार्थभुपवित्रमूर्तयो, रक्षन्तु मां ब्राह्मणपादपांसवः ॥ ४५ ॥

एति जश्वा नमस्कृत्य साष्टाङ्गं भुवि दण्डवत् ।

स्थित्वा तु प्राङ्मुखः शम्भोः पादाब्जयुगलं स्मरन् ॥ ४६ ॥

सपवित्रकरः शुद्ध उपवीती दृढासनः ।

प्राणायामत्रयं कुर्याच्छ्रुत्वा तिथ्यादिकं पुनः ॥ ४७ ॥

मत्सन्ध्यासाङ्गभूतं यद्विश्वेदेवादिकं तथा ।

श्राद्धमष्टविधं मातामहान्तं पार्वणेन वै ॥ ४८ ॥

विधानेन करिष्यामि युष्मदाज्ञापुनःसरम् ।

अेवं विधाय सङ्कुलं दर्भानुत्तरतस्त्यजेत् ॥ ४९ ॥

उपस्पृश्याप उत्थाय वरराकममारभेत् ।

पवित्रपाणिः संस्पृश्य पाणी ब्राह्मणयोर्वदेत् ॥ ६.१२.५० ॥

विश्वेदेवार्थं एत्यादि भवद्भ्यां क्षणं एत्यपि ॥ ५१ ॥

प्रसादनीयं एत्यन्तं सर्वत्रैवं विधिक्रमः ।

अेवं समाप्य वररां मण्डलानि प्रकल्पयेत् ॥ ५२ ॥

उदगारभ्य दश य इत्वाभ्यर्चनमक्षतैः ।

तेषु क्रमेण संस्थाप्य ब्राह्मणान् पादयोः पुनः ॥ ५३ ॥

विश्वेदेवादिनामानि ससंबोधनमुच्यरेत् ।

एतं वः पाद्यमिति सङ्कुशपुष्पाक्षतोदकैः ॥ ५४ ॥

पाद्यं दत्त्वा स्वयमपि क्षालिताङ्घ्रिरुदङ्मुखः ।

आयम्य युग्मकलृप्तांस्तानासनेषूपवेश्य य ॥ ५५ ॥

विश्वेदेवस्वरूपस्य ब्राह्मणस्येदमासनम् ।

एति दर्भासनं दत्त्वा दर्भपाणिः स्वयं स्थितः ॥ ५६ ॥

अस्मिन्नान्दीमुष्मश्राद्धे विश्वेदेवार्थं एत्यपि ।

भवद्भ्यां क्षणं एत्युक्त्वा क्रियतामिति संवदेत् ॥ ५७ ॥

प्राप्नुतामिति सम्प्रोच्य भवन्ताविति संवदेत् ।

वदेतां प्राप्नुयावेति तौ य ब्राह्मणपुङ्गवौ ॥ ५८ ॥

सम्पूर्णमस्तु सङ्कुलसिद्धिरस्त्विति तान् प्रति ।

भवन्तोऽनुगृह्णन्त्विति प्रार्थयेद् द्विजपुङ्गवान् ॥ ५९ ॥

ततः शुद्धकदल्यादिपानेषु क्षालितेषु य ।

अत्रादिभोजयद्रव्याणि दत्त्वा दूर्ध्वैः पृथङ् पृथङ् ॥ ६.१२.६० ॥

परिस्तीर्य स्वयं तत्र परिषिष्योदकेन य ।

उस्ताभ्यामवलम्ब्याथ पात्रं प्रत्येकमादरात् ॥ ६१ ॥

पृथिवी ते पात्रमित्यादि कृत्वा तत्र व्यवस्थितान् ।

देवादींश्च यतुर्थ्यन्ताननूद्याक्षतसंयुतान् ॥ ६२ ॥

उदग्गृहीत्वा स्वाडेति देवार्थेऽन्नं यजेत्पुनः ।

न ममेति वदेदन्ते सर्वत्रायं विधिक्रमः ॥ ६३ ॥

यत्पादपद्मस्मरणाद्यस्य नामजपादपि ।

न्यूनं कर्म भवेत्पूर्णां तं वन्दे साम्भमीश्वरम् ॥ ६४ ॥

एति जप्त्वा ततो ब्रूयान्मया कृतमिदं पुनः ।

नान्दीमुष्मन्प्राङ्मिति यथोक्तं य वदेत्ततः ॥ ६५ ॥

अस्त्विति ब्रूतेति य तान्प्रसाद्य द्विजपुङ्गवान् ।

विसृज्य स्वकरस्थोदं प्राणायं भुवि दण्डवत् ॥ ६६ ॥

उत्थाय य ततो ब्रूयादमृतं भवतु द्विजान् ।

प्रार्थयेत्य परं प्रीत्या कृताञ्जलिरुदारधीः ॥ ६७ ॥

श्रीरुद्रं यमकं सूक्तं पौरुषं य यथाविधि ।

चित्ते सदाशिवं ध्यात्वा जपेद् ब्रह्माणि पञ्च य ॥ ६८ ॥

भोजनान्ते रुद्रसूक्तं क्षमापय द्विजान् पुनः ।

तन्मन्त्रेण ततो दद्याद्दुत्तरापोशाणं पुरः ॥ ६९ ॥

प्रक्षालिताङ्घ्रिरायभ्य पिण्डस्थानं व्रजेत्ततः ।

आसीनः प्राङ्मुषो मौनी प्राणायामत्रयं यरेत् ॥ ६.१२.७० ॥

नान्दीमुष्मन्प्राङ्माङ्गाङ्गं कश्चिपि पिण्डदानकम् ।

एति सङ्कुल्य दक्षादि समारभ्योदकान्तिकम् ॥ ७१ ॥

नव रेणाः समालिप्य प्रागग्रान्द्रादश कमात् ।

संस्तीर्य दूर्ध्वान्दक्षादिदेवादिस्थानपञ्चकम् ॥ ७२ ॥

तूष्णीं दद्यात्साक्षतोदं त्रिषु स्थानेषु य कमात् ।

स्थानेष्वन्येषु मातृषु माज्जयन्तास्ततः परम् ॥ ७३ ॥

अत्रेति पितरः पश्चात्साक्षतोऽं समर्थ्य य ।
 दधात्ततः क्रमेणैव देवादिस्थानपञ्चके ॥ ७४ ॥
 तत्तद्देवादिनामानि यतुर्थ्यन्तान्युदीर्य य ।
 पिण्डत्रयं ततो दधात्प्रत्येकं स्थानपञ्चके ॥ ७५ ॥
 स्वगृह्योक्तेन मार्गेण दधात्पिण्डान्पृथक्पृथक् ।
 दधाद्विदं साक्षतं य पितृसाद्गुण्युत्तरे ॥ ७६ ॥
 ध्यायेत्सदाशिवं देवं हृदयाम्भोजमध्यतः ।
 तत्पादपद्मस्मरणान्निति श्लोकं पठन् पुनः ॥ ७७ ॥
 नमस्कृत्य ब्राह्मणोभ्यो दक्षिणां य स्वशक्तितः ।
 दत्त्वा क्षमापय य तान् विसृज्य य ततः क्मात् ॥ ७८ ॥
 पिण्डानुत्सृज्य गोत्रासं दधानो येज्जले क्षिपेत् ।
 पुण्याडवायनं कृत्वा भुञ्जुत स्वजनैः सः ॥ ७९ ॥
 अन्येधुः प्रातरुत्थाय कृतनित्यक्रियः सुधीः ।
 उपोष्य क्षौरकर्मादि कक्षोपस्थविवर्जितम् ॥ ६.१२.८० ॥
 केशश्मश्रुनभानेव कर्मावधि विसृज्य य ।
 समाष्टिकेशान्विधिवत्कारयित्वा विधानतः ॥ ८१ ॥
 स्नात्वा धौतपटः शुद्धो द्विरायम्याथ वाग्यतः ।
 भस्म सन्धार्य विधिना कृत्वा पुण्याडवायनम् ॥ ८२ ॥
 तेन सम्प्रोक्ष्य सम्प्राप्य शुद्धदेहस्वभावतः ।
 लोमद्रव्यार्थमाचार्यदक्षिणार्थं विहाय य ॥ ८३ ॥
 द्रव्यजातं मण्डेशाय द्विजेभ्यश्च विशेषतः ।
 भक्तेभ्यश्च प्रदायाथ शिवाय गुरुर्गुणैः ॥ ८४ ॥
 वस्त्रादि दक्षिणां दत्त्वा प्रणम्य भुवि दण्डवत् ।
 दोरकौपीनवसनं दण्डाद्यं क्षालितं भुवि ॥ ८५ ॥
 आदाय लोमद्रव्याणि समिधादीनि य क्मात् ।
 समुद्रतीरे नद्यां वा पर्वते वा शिवालये ॥ ८६ ॥
 अरण्ये यापी गोष्ठे वा विचार्य स्थानमुत्तमम् ।
 स्थित्वायम्य ततः पूर्वं कृत्वा मानसमञ्जरीम् ॥ ८७ ॥

ब्राह्मभोङ्गारसहितं नमो ब्रह्माणो षट्यपि ।

जपित्वा त्रिस्ततो ब्रूयादग्निमीले पुरोहितम् ॥ ८८ ॥

अथ महाप्रतमिति अग्निर्वै देवनामतः ।

तथैतस्य समाम्नायमिषे त्वोज्ज्वत्वा वेति तत् ॥ ८९ ॥

अग्न आयाहि वीतये शन्नो देवीरभिष्टये ।

पश्चात्प्रोच्य मथरसतज्जभनलग्नैः सङ् ॥ ६.१२.९० ॥

सम्मितं य ततः पञ्चसंवत्सरमयं ततः ।

समाम्नायः समाम्नातः अथ शिक्षां वदेत्युनः ।

प्रवक्ष्यामीत्युदीर्याथ वृद्धिरादैश्च संवदेत् ॥ ९१ ॥

अथातो धर्मजिज्ञासेत्युच्यार्थं पुनरञ्जसा ।

अथातो ब्रह्मजिज्ञासा वेदादीनपि सञ्जपेत् ॥ ९२ ॥

ब्रह्माणमिन्द्रं सूर्यं य सोमं यैव प्रजापतिम् ।

आत्मानमन्तरात्मानं ज्ञानात्मानमतः परम् ॥ ९३ ॥

परमात्मानमपि य प्राणवाद्यं नमोन्तकम् ।

यतुर्थ्यन्तं जपित्वाऽथ सक्तुमुष्टिं प्रगृह्य य ॥ ९४ ॥

प्राश्याथ प्राणवेनैव द्विरायम्याथ संस्पृशेत् ।

नाभिं मन्त्रान्वक्ष्यमाणं प्राणवाद्यान्मोऽन्तकान् ॥ ९५ ॥

आत्मानमन्तरात्मानं ज्ञानात्मानं पुरं पुनः ।

आत्मानं य समुच्यार्थं प्रजापतिमतः परम् ॥ ९६ ॥

स्वाढान्तान्प्रजपेत्पश्चात्पयोदधिघृतं पृथङ् ।

त्रिवारं प्राणवेनैव प्राश्यायम्य द्विधा पुनः ॥ ९७ ॥

प्रागास्य उपविश्याथ दृढचित्तः स्थिरासनः ।

यथोक्तविधिना सम्यक्प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ९८ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंलितायां संन्यासविधिवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ६.१२ ॥

६.१३

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.१३. त्रयोदशोऽध्यायः ।

सुभ्रुवामय उवाच ।

अथ मध्याह्नसमये स्नात्वा नियतमानसः ॥

गन्धपुष्पाक्षतादीनि पूजाद्रव्याण्युपाहरेत् ॥ १ ॥

नैरृत्ये पूजयेद्देवं विघ्नेशं देवपूजितम् ।

गणानां त्वेति मन्त्रेणवाहयेत्सुविधानतः ॥ २ ॥

रक्तवर्णं मडाकायं सर्वाभरणभूषितम् ।

पाशाङ्कुशाक्षाभीष्टं च ध्यानं करपङ्कजैः ॥ ३ ॥

अेवमावाह्य सन्ध्याय शम्भुपुत्रं गजाननम् ।

अभ्यर्च्य पायसापूपनालिकेरगुडादिभिः ॥ ४ ॥

नैवेद्यमुत्तमं दद्यात्ताम्बूलादिमथापरम् ।

परितोष्य नमस्कृत्य निर्विघ्नं प्रार्थयेत्ततः ॥ ५ ॥

औपासनाग्नौ कर्तव्यं स्वगृह्योक्तविधानतः ।

आज्यभागान्तमाग्नेयं मभतन्मतः परम् ॥ ६ ॥

भूःस्वाडेति श्रुत्या पूर्णाहुतिं हुत्वा समाप्य च ।

गायत्रीं प्रजपेधावदपराह्मतन्द्रितः ॥ ७ ॥

अथ सायन्तनीं सन्ध्यामुपास्य स्नानपूर्वकम् ।

सायमौपासनं हुत्वा मौनीं विज्ञापयेद् गुरुम् ॥ ८ ॥

श्रपयित्वा यरुं तस्मिन्समिदन्नाज्यमेदतः ।

शुद्धयाद्रौद्रसूक्तेन सद्योजातादिपञ्चभिः ॥ ९ ॥

ब्रह्मभिश्च महादेवं साम्भं वह्नीं विभावायेत् ।

गौरीर्मिमाय मन्त्रेण हुत्वा गौरीमनुस्मरन् ॥ ६.१३.१० ॥

ततोऽग्नये श्विष्टकृते स्वाडेति शुद्धयात्सकृत् ।

हुत्वोपरिष्ठात्तन्त्रं तु ततोऽग्नेरुत्तरे भुधः ॥ ११ ॥

स्थित्वासने जपेन्मौनीं यैलाजिनकुशोत्तरे ।

आब्राह्मं च मुहूर्ते तु गायत्रीं दृढमानसः ॥ १२ ॥

ततः स्नात्वा त्वशक्तश्चेद्भस्मना वा विधानतः ।
 श्रपयित्वा यरुं तस्मिन्नावेवाभिधारितम् ॥ १३ ॥
 उदगुद्रास्य बर्हिष्वासाधाजयेन यरुं ततः ।
 अभिधार्य व्यालुतीश्च रौद्रसूक्तं य पञ्च य ॥ १४ ॥
 जपेद् ब्रह्माणि सन्धार्य यित्तं शिवपदाम्बुजे ।
 प्रजापतिमथेन्द्रं य विश्वेदेवास्ततः परम् ॥ १५ ॥
 ब्रह्माणं सयतुर्थन्तं स्वाडान्तान् प्रणवाटिकान् ।
 सञ्जय्य वाययित्वाथ पुण्याडं य ततः परम् ॥ १६ ॥
 परस्तात्तन्मग्नये स्वाडेत्यग्निमुष्वाधि ।
 निर्वर्त्य पश्चात्प्राणाय स्वाडेत्यारभ्य पञ्चभिः ॥ १७ ॥
 साजयेन यरुणा पश्चादग्निं स्वियष्टकृतं हुनेत् ।
 पुनश्च प्रजपेत्सूक्तं रौद्रं ब्रह्माणि पञ्च य ॥ १८ ॥
 मडेशादि यतुर्व्यूढमन्त्रांश्च प्रजपेत्पुनः ।
 हुत्वोपरिष्ठात्तन्त्रं तु स्वशाप्नोक्तेन वर्त्मना ॥ १९ ॥
 तत्तदेवान्समुद्दिश्य साङ्गं कुर्याद्विद्यक्षणाः ।
 अवेमग्निमुष्वाधं यत्सर्भतन्त्रं प्रवर्त्तितम् ॥ ६.१३.२० ॥
 अतः परं प्रजुडुयाद्विरजोममात्मनः ।
 षड्विंशतत्त्वउपेस्मिन्नेले लीनस्य शुद्धये ॥ २१ ॥
 तत्त्वान्येतानि मदेले शुध्यन्तामित्यनुस्मरन् ।
 तत्रात्मतत्त्वशुद्ध्यर्थं मन्त्रैरारुणकेतुङ्कैः ॥ २२ ॥
 पठ्यमानैः पृथिव्यादिपुरुषान्तं कृमान्मुने ।
 साजयेन यरुणा मौनी शिवपादाम्बुजं स्मरन् ॥ २३ ॥
 पृथिव्यादि य शब्दादि वागाधं पञ्चकं पुनः ।
 श्रीत्राधं य शिरः पार्श्वपृष्ठोदरयतुष्टयम् ॥ २४ ॥
 जङ्घां य योजयेत्पश्चात्त्वगाधं धातुसप्तकम् ।
 प्राणाधं पञ्चकं पश्चादन्नाधं कोशपञ्चकम् ॥ २५ ॥
 मनश्चित्तं य बुद्धिश्चाडङ्कृतिः प्यातिरेव य ।

सङ्कल्पं तु गुणाः पश्चात्प्रकृतिः पुरुषस्ततः ॥ २६ ॥

पुरुषस्य तु भोक्तृत्वं प्रतिपन्नस्य भोजने ।

अन्तरङ्गतया तत्त्वपञ्चकं परिकीर्तितम् ॥ २७ ॥

नियतिः कालरागश्च विद्या च तदनन्तरम् ।

कला च पञ्चकमिदं मयोत्पन्नं मुनीश्वर ॥ २८ ॥

मायां तु प्रकृतिं विधादिति माया श्रुतीरिता ।

तज्जान्येतानि तत्त्वानि श्रुत्युक्तानि न संशयः ॥ २९ ॥

कालस्वभावो नियतिरिति च श्रुतिरब्रवीत् ।

अेतत्पञ्चकमेवास्य पञ्चकञ्चुकमुच्यते ॥ ६.१३.३० ॥

अजानन्पञ्चतत्त्वानि विद्वानपि च मूढधीः ।

निपत्याधस्तात्प्रकृतेरुपश्लेषात्पुमानयम् ॥ ३१ ॥

काकाक्षिन्यायमाश्रित्य वर्तते पार्श्वतोऽन्वयम् ।

विधातत्त्वमिदं प्रोक्तं शुद्धविद्यामलेश्वरौ ॥ ३२ ॥

सदाशिवश्च शक्तिश्च शिवश्चेदं तु पञ्चकम् ।

शिवतत्त्वमिदं ब्रह्मन् प्रज्ञानं ब्रह्म वाच्यतः ॥ ३३ ॥

पृथिव्यादृशिवान्तं यत्तत्त्वज्जातं मुनीश्वर ।

स्वकारणालयद्वारा शुद्धिरस्य विधीयताम् ॥ ३४ ॥

अेकादशानां मन्त्राणां परस्मैपदपूर्वकम् ।

शिवज्योतिश्चतुर्थ्यन्तमिदं पदमथोच्यरेत् ॥ ३५ ॥

न ममेति वदेत्पश्चाद्दृष्टेशत्याग ईरितः ।

अतः परं विविधैति कर्षोत्सायेति मन्त्रयोः ॥ ३६ ॥

व्यापकाय पदस्यान्ते परमात्मन इत्यपि ।

शिवज्योतिश्चतुर्थ्यन्तं विश्वभूतपदं पुनः ॥ ३७ ॥

धसनोत्सुकशब्दश्च यतुर्थ्यन्तमथो वदेत् ।

परस्मैपदमुख्यार्थं देवाय पदमुच्यरेत् ॥ ३८ ॥

उत्तिष्ठस्वेति मन्त्रस्य विश्वरूपाय शब्दतः ।

पुरुषाय पदं ब्रूयादोस्वालेत्यस्य संवदेत् ॥ ३९ ॥

लोकरथपदस्थान्ते व्यापिने परमात्मने ।
 शिवायेदं न मम य पदं ब्रूयादतः परम् ॥ ६.१३.४० ॥
 स्वशाभोक्तप्रकारेण पुरस्तात्तन्त्रकर्म य ।
 निर्वर्त्य सर्पिषा मिश्रं यरुं प्राश्य पुरोधसे ॥ ४१ ॥
 प्रदधाद् दक्षिणां तस्मै उमाद्विपरिबुंछिताम् ।
 ब्रह्माणामुद्रास्य ततः प्रातरौपासनं हुनेत् ॥ ४२ ॥
 सं मा सिञ्चन्तु भरुत धृति मन्त्रं जपेन्नरः ।
 याते अग्रं धत्यनेन मन्त्रेणान्नौ प्रताप्य य ॥ ४३ ॥
 उस्तमग्रौ समारोप्य स्वात्मन्यद्वैतधामनि ।
 प्राभातिर्की ततः सन्ध्यामुपास्यादित्यमप्यथ ॥ ४४ ॥
 उपस्थाय प्रविश्याप्सु नाभिदधं प्रवेशयन् ।
 तन्मन्त्रां पेरजपेत्प्रीत्या निश्चलात्मा समुत्सुकः ॥ ४५ ॥
 आछिताग्निस्तु यः कुर्यात्प्राजापत्येष्टिमाछिते ।
 श्रौते वैश्वानरे सम्यक् सर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ ४६ ॥
 अथाग्निमात्मन्यारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद् गुडात् ।
 सावित्रीप्रथमं पादं सावित्रीमित्युदीर्य य ॥ ४७ ॥
 प्रवेशयामि शब्दान्ते भूरोमिति य संवदेत् ।
 द्वितीयं पादमुच्यार्य सावित्रीमिति पूर्ववत् ॥ ४८ ॥
 प्रवेशयामि शब्दान्ते भूरोमिति य संवदेत् ।
 तृतीयं पादमुच्यार्य सावित्रीमित्यतः परम् ॥ ४९ ॥
 प्रवेशयामि शब्दान्ते सुवरोमित्युदीरयेत् ।
 त्रिपादमुच्यरेत्पूर्वं सावित्रीमित्यतः परम् ॥ ६.१३.५० ॥
 प्रवेशयामि शब्दान्ते भूर्भुवः सुवरोमिति ।
 उदीरयेत्परं प्रीत्या निश्चलात्मा मुनीश्वर ॥ ५१ ॥
 धयं भगवती साक्षाच्छङ्कुरार्द्धशरीरिणी ।
 पञ्चवङ्गत्रा दशभुजा त्रिपञ्चनयनोज्ज्वला ॥ ५२ ॥
 नवरत्नकिरीटोद्यम्यन्द्रलोभावतंसिनी ।
 शुद्धस्फुटिकसङ्काशा दशायुधधरा शुभा ॥ ५३ ॥

डारकेयूरकटकडिडुङ्गिणीनूपुरादिभिः ।
 भूषितावयवा द्रिव्यवसना रत्नभूषणा ॥ ५४ ॥
 विष्णुना विधिना देवऋषिगन्धर्वदानवैः ।
 मानवैश्च सदा सेव्या सर्वात्मव्यापिनी शिवा ॥ ५५ ॥
 सदाशिवस्य देवस्य धर्मपत्नी मनोहरा ।
 जगदम्बा त्रिजननी त्रिगुणा निर्गुणाप्यजा ॥ ५६ ॥
 एत्येवं संविचार्याथ गायत्रीं प्रजपेत्सुधीः ।
 आदितेर्वीं च त्रिपदां ब्राह्मणत्वादित्यामजाम् ॥ ५७ ॥
 यो ह्यन्यथा जपेत्पापो गायत्रीं शिवरूपिणीम् ।
 स पश्यते महाघोरे नरके कल्पसङ्ख्यया ॥ ५८ ॥
 सा व्याहृतिभ्यः सञ्जाता तास्वेव विलयं गता ।
 ताश्च प्रणवसम्भूता प्रणवे विलयं गताः ॥ ५९ ॥
 प्रणवः सर्ववेदादिः प्रणवः शिववाचकः ।
 मन्त्राधिराजराजश्च महाबीजं मनुः परः ॥ ६० ॥
 शिवो वा प्रणवो ह्येष प्रणवो वा शिवः स्मृतः ।
 वाच्यवाचकयोर्भेदो नात्यन्तं विद्यते यतः ॥ ६१ ॥
 अेनमेव महामन्त्रं जुवानां च तनुत्यजाम् ।
 काश्यां संश्राव्य भरणे दत्ते मुक्तिं परां शिवः ॥ ६२ ॥
 तस्मादेकाक्षरं देवं शिवं परमकारणम् ।
 उपासते यतिश्रेष्ठा लृष्टयाम्भोजमध्यगम् ॥ ६३ ॥
 भुभुक्षवोऽपरे धीरा विरक्ता लौकिका नराः ।
 विषयान्मनसा ज्ञात्वोपासते परमं शिवम् ॥ ६४ ॥
 अेवं विलाप्य गायत्रीं प्रणवे शिववाचके ।
 अलं वृक्षस्य रेखित्यनुवाकं जपेत्पुनः ॥ ६५ ॥
 यश्छन्दसामामृषभ एत्यनुवाकमुपकृमात् ।
 गोपायान्तं जपन्पश्चादुत्थितोऽमितीरयेत् ॥ ६६ ॥
 वदेज्जपेत् त्रिधा मन्मध्योच्छ्वायकमान्भुने ।

प्राणं पूर्वमुद्धृत्य सृष्टिस्थितिलयकृमात् ॥ ६७ ॥

तेषामथ क्माद्भूयाद्भूः संन्यस्तम्भुवस्तथा ।

संन्यस्तं सुवरित्युक्त्वा सन्न्यस्तं पदमुच्यरम् ॥ ६८ ॥

सर्वमन्त्रान्तं प्रदेशे भयेति य पदं वदेत् ।

प्राणं पूर्वमुद्धृत्य समष्टिव्याहृतीर्वदेत् ॥ ६९ ॥

समस्तमित्यतो ब्रूयान्भयेति य समब्रवीत् ।

सदाशिवं हृदि ध्यात्वा मन्दाहीति ततो मुने ॥ ६.१३.७० ॥

प्रेषमन्त्रास्तु जस्वैवं सावधानेन येतसा ।

अभयं सर्वभूतेभ्यो मत्तः स्वाडेति सञ्जपन् ॥ ७१ ॥

प्राच्यां दिश्यप उद्धृत्य प्रक्षिपेदजलिं ततः ।

शिभां यज्ञोपवीतं य यत्रोत्पाट्य य पाणिना ॥ ७२ ॥

गृहीत्वा प्राणं भूश्च समुद्रं गच्छ संवदेत् ।

वह्निजायां समुच्यार्थं सोदकाञ्जलिना ततः ॥ ७३ ॥

अप्सु ह्रूयाद्य प्रेषैरभिमन्त्र्य त्रिधा त्वपः ।

प्राश्य तीरे समागत्य भूमौ वस्त्रादिकं त्यजेत् ॥ ७४ ॥

उदङ्मुष्मः प्राङ्मुष्मो वा गच्छेस्समपदाधिकम् ।

किञ्चिद्दूरमथाचार्यस्तिष्ठ तिष्ठेति संवदेत् ॥ ७५ ॥

लोकस्य व्यवहारार्थं कौपीनं दण्डमेव य ।

भगवन्स्वीकुरुष्वेति दधात्स्वेनैव पाणिना ॥ ७६ ॥

दत्त्वा सुदीरं कौपीनं काषायवसनं ततः ।

आच्छादायम्य य द्वेधा त शिष्यमिति संवदेत् ॥ ७७ ॥

धन्द्रस्य वज्रोऽसि तत षति मन्त्रमुदाहरेत् ।

सम्प्रार्थ्य दण्डं गृहीयात्सभाय षति सञ्जपन् ॥ ७८ ॥

अथ गत्वा गुरोः पार्श्वं शिवपादाम्भुजं स्मरन् ।

प्राणमेदण्डवद्भूमौ त्रिवारं संयतात्मवान् ॥ ७९ ॥

पुनरुत्थाय य शनैः प्रेम्णा पश्यन्गुरुं निजम् ।

कृताञ्जलिपुटस्तिष्ठेद्गुरुपाद समीपतः ॥ ६.१३.८० ॥

कर्मारम्भात्पूर्वमेव गृहीत्वा गोमयं शुभम् ।
 स्थूलामलकमात्रेण कृत्वा पिण्डान्विशोषयेत् ॥ ८१ ॥
 सौरैस्तु किरणैरेव लोमारम्भाग्निमध्यगान् ।
 निक्षिप्य लोमसम्पूर्तौ भस्म सङ्गृह्य गोपयेत् ॥ ८२ ॥
 ततो गुरुस्समादाय विरजानलजं सितम् ।
 भस्म तेनैव तं शिष्यमग्निरित्यादिभिः कृमात् ॥ ८३ ॥
 मन्त्रैरङ्गानि संस्पृश्य मूर्द्धादियरणात्ततः ।
 षशानाद्यैः पञ्चमन्त्रै शिर आरभ्य सर्वतः ॥ ८४ ॥
 समुद्धृत्य विधानेन त्रिपुण्ड्रं धारयेत्ततः ।
 त्रियायुषैस्त्र्यम्बकैश्च मूर्ध्ना आरभ्य य कृमात् ॥ ८५ ॥
 ततस्सद्भक्तियुक्तेन येतसा शिष्यसत्तमः ।
 हृत्पङ्कजे समासीनं ध्यायेच्छिवमुमासाभम् ॥ ८६ ॥
 उस्तं निधाय शिरसि शिष्यस्य स गुरुर्वदेत् ।
 त्रिवारं प्रणवं दक्षकर्णौ ऋष्यादिसंयुतम् ॥ ८७ ॥
 ततः कृत्वा य करुणां प्रणवस्यार्थं मादिशेत् ।
 षड्विधार्थपरि ज्ञानसञ्चितं गुरुसत्तमः ॥ ८८ ॥
 द्विषट्प्रकारं स गुरुं प्रणमेद्भुवि दण्डवत् ।
 तदधीनो भवेन्नित्यं नान्यत्कर्म समाचरेत् ॥ ८९ ॥
 तदाज्ञाया ततः शिष्यो वेदान्तार्थानुसारतः ।
 शिवज्ञानपरो भूयात्सगुणागुणभेदतः ॥ ९० ॥
 ततस्तेनैव शिष्येण श्रवणाद्यङ्गपूर्वकम् ।
 प्रभातिकाधनुष्ठानं जपान्ते कारयेद्गुरुः ॥ ९१ ॥
 पूजा य माण्डले तस्मिन्कैलासप्रस्तराह्वये ।
 शिवोदितेन मार्गेण शिष्यस्तत्रैव पूजयेत् ॥ ९२ ॥
 देवन्नित्यमशक्तश्चेत्पूजितुं गुरुणा शुभम् ।
 स्फुटिकं पीठिकोपेतं गृह्णीयाद्विङ्गमैश्वरम् ॥ ९३ ॥
 वरं प्राणपरित्यागश्छेदनं शिरसोऽपि मे ।
 न त्वनभ्यर्थं भुञ्ज्यां भगवन्तं त्रिलोचनम् ॥ ९४ ॥

अवेन्निवारमुश्याय्यं शपथं गुरुसन्निधौ ।
 दुय्याद्दृढमनाश्शिष्यः शिवभक्तिसमुद्भूतः ॥ ८५ ॥
 तत अवे मडादेवं नित्यमुद्युक्तमानसः ।
 पूजयेत्परया भक्त्या पञ्चावरणमार्गतः ॥ ८६ ॥
 एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंखितायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ६.१३ ॥

६.१४

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥
 ॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.१४. यत्तुर्दशोऽध्यायः । शिवरूपप्रणववर्णनम् ।

वामदेव उवाच ।
 भगवन्चण्डमुष्णशेषविज्ञानामृतवारिधे ।
 विश्वामरेश्वरसुत प्रणतार्तिप्रभञ्जन ॥ १ ॥
 षड्विधार्थपरिज्ञानमिष्टं किमुदाहृतम् ।
 के तत्र षड्विधा अर्थाः परिज्ञानं च किं प्रभो ॥ २ ॥
 प्रतिपाद्यश्च कस्तस्य परिज्ञाने च किं हृलम् ।
 अेतत्सर्वं समाचक्ष्व यद्यत्पृष्टं मया गुह्यं ॥ ३ ॥
 अेतमर्थमविज्ञाय पशुशास्त्रविमोहितः ।
 अध्याप्यं मडासेन भ्रान्तश्च शिवमायया ॥ ४ ॥
 अहं शिवपदद्वन्द्वज्ञानामृतरसायनम् ।
 पीत्वा विगतसम्मोहो भविष्यामि यथा तथा ॥ ५ ॥
 कृपामृताद्रया दृष्ट्या विलोक्य सुसिद्धे मयि ।
 कर्त्तव्योऽनुग्रहः श्रीमत्पादाब्जशरणागते ॥ ६ ॥
 एति श्रुत्वा मुनीन्द्रोक्तं ज्ञानशक्तिधरो विलुः ।
 प्राडान्यदर्शनमडासन्नासजनकं वयः ॥ ७ ॥
 सुब्रह्मण्य उवाच ।

श्रूयतां मुनिशार्दूल त्वया यत्पृष्टमादरात् ।
 समष्टिव्यष्टिभावेन परिज्ञानम्मणेशितुः ॥ ८ ॥
 प्रणवार्थपरिज्ञानरूपं तद्विस्तरादहम् ।
 वदामि षड्विधार्थैक्यपरिज्ञानेन सुव्रत ॥ ९ ॥
 प्रथमो मन्त्ररूपः स्याद् द्वितीयो मन्त्रभावितः ।
 देवतार्थस्तृतीयोऽर्थः प्रपञ्चार्थस्ततः परम् ॥ ६.१४.१० ॥
 यतुर्थः पञ्चमार्थः स्याद् गुरुरूपप्रदर्शकः ।
 षष्ठः शिष्यात्मरूपोऽर्थः षड्विधार्थाः प्रकीर्तिताः ॥ ११ ॥
 तत्र मन्त्ररवरूपं ते वदामि मुनिसत्तम ।
 येन विज्ञातमात्रेण मलाज्ञानी भवेन्नरः ॥ १२ ॥
 आद्यः स्वरः पञ्चमश्च पञ्चमान्तस्ततः परः ।
 बिन्दुनादौ च पञ्चाऽर्थाः प्रोक्ता वेदैर्न यान्यथा ॥ १३ ॥
 अेतत्समष्टिरूपो हि वेदादिः समुदाहृतः ।
 नादः सर्वसमष्टिः स्याद् बिन्दुद्वयं यच्चतुष्टयम् ॥ १४ ॥
 व्यष्टिरूपेण संसिद्धं प्रणवे शिववाचके ।
 यन्त्ररूपं शृणु प्राज्ञ शिवविद्गं तदेव हि ॥ १५ ॥
 सर्वाधस्तात्स्विभेत्पीठं तदूर्ध्वं प्रथमं स्वरम् ।
 उवर्णं च तदूर्ध्वस्थं पवर्णान्तं तदूर्ध्वगम् ॥ १६ ॥
 तन्मस्तकस्थं बिन्दुं च तदूर्ध्वं नादमालिभेत् ।
 यन्त्रे सम्पूर्णांतां याते सर्वकामः प्रसिध्यति ॥ १७ ॥
 अेवं यन्त्रं समालिप्य प्रणवे नव वेष्टयेत् । त-
 तदुत्थेनैव नादेन विधन्नादावसानकम् ॥ १८ ॥
 देवतार्थं प्रवक्ष्यामि गूढं सर्वत्र यन्मुने ।
 तव स्नेहाद् वामदेव यथा शङ्करभाषितम् ॥ १९ ॥
 सद्योजातं प्रपद्यामीत्युपकम्य सदाशिवोम् ।
 एति प्राड श्रुतिस्तारं ब्रह्मपञ्चकवाचकम् ॥ ६.१४.२० ॥
 विज्ञेया ब्रह्मरूपिण्यः सूक्ष्माः पञ्चैव देवताः ।

अेता अेव शिवस्यापि मूर्तिवनेनोपबृछिताः ॥ २१ ॥

शिवस्य वाचको मन्त्रः शिवमूर्तेश्च वाचकः ।

मूर्तिमूर्तिमतोर्मेधो नात्यन्तं विधेते यतः ॥ २२ ॥

धशानमुकुटोपेत धत्यारभ्य पुरोदितः ।

शिवस्य विग्रहः पञ्चवक्त्राणि शृणु साम्प्रतम् ॥ २३ ॥

पञ्चमादृि समारभ्य सधोजाताधनुङ्कमात् ।

उध्वान्तमीशानान्तं य मुभपञ्चकमीरितम् ॥ २४ ॥

धशानस्यैव देवस्य यतुर्व्यूडपदे स्थितम् ।

पुरुषाधं य सधान्तं ब्रह्मरूपं यतुष्टयम् ॥ २५ ॥

पञ्च ब्रह्मसमष्टिः स्यादीशानं ब्रह्म विश्रुतम् ।

पुरुषाधं तु तद्व्यष्टिः सधोजातान्तिकं मुने ॥ २६ ॥

अनुग्रहमयं यङ्कमिदं पञ्चार्थकारणम् ।

परब्रह्मात्मकं सूक्ष्मं निर्विकारमनामयम् ॥ २७ ॥

अनुग्रहोऽपि द्विविधस्तिरोभावादिगोचरः ।

प्रभुश्चान्यस्तु शुवानां परावरविमुक्तिदः ॥ २८ ॥

अेतत्सदाशिवस्यैव कृत्यद्वयमुदाहृतम् ।

अनुग्रहोऽपि सृष्ट्यादिकृत्यानां पञ्चकं विभोः ॥ २९ ॥

मुने तत्रापि सधाधा देवताः परिकीर्तिताः ।

परब्रह्मस्वरुपास्ताः पञ्च कल्याणदाः सदा ॥ ६.१४.३० ॥

अनुग्रहमयं यङ्कं शान्त्यतीतकलामयम् ।

सदाशिवोधिष्ठितं य परमं पदमुच्यते ॥ ३१ ॥

अेतदेव पदं प्राप्य यतीनां भवितात्मनाम् ।

सदाशिवोपासकानां प्राणवासक्तयेतसाम् ॥ ३२ ॥

अेतदेव पदं प्राप्य तेन साङ्कं मुनीश्वराः ।

भुक्त्वा सुविपुलान्भोगान्देवेन ब्रह्मरुपिणा ॥ ३३ ॥

महाप्रलयसम्भूतौ शिवसाय्यं भजन्ति छि ।

न पतन्ति पुनः क्वापि संसाराब्धौ जनाश्च ते ॥ ३४ ॥

ते ब्रह्मलोकं धृतिं च श्रुतिराह सनातनी ।
 अश्वर्यं तु शिवस्यापि समष्टिरिदमेव हि ॥ ३५ ॥
 सर्वैश्वर्येण सम्पन्नं धत्वाहाथर्वणी शिभा ।
 सर्वैश्वर्यप्रदातृत्वमस्यैव प्रवदन्ति हि ॥ ३६ ॥
 यमकस्य पदान्नान्यदपि कं विद्यते पदम् ।
 ब्रह्मपञ्चकविस्तारप्रपञ्चः भलु दृश्यते ॥ ३७ ॥
 ब्रह्मस्य अयं सञ्जाता निवृत्त्याद्याः कला मताः ।
 सूक्ष्मभूतस्वरूपिण्यः कारणात्वेन विश्रुताः ॥ ३८ ॥
 स्थूलरूपस्वरूपस्य प्रपञ्चस्यास्य सुप्रत ।
 पञ्चधावस्थितं यत्तद् ब्रह्मपञ्चकमिष्यते ॥ ३९ ॥
 पुरुषः श्रोत्रवाण्यौ च शब्दकाशौ च पञ्चकम् ।
 व्यासमीशानरूपेण ब्रह्मणो मुनिसत्तम ॥ ६१४.४० ॥
 प्रकृतिस्त्वक्ष्य पाणिश्च स्पर्शा वायुश्च पञ्चकम् ।
 व्यासं पुरुषरूपेण ब्रह्मणो मुनीश्वर ॥ ४१ ॥
 अहङ्कारस्तथा यक्षुः पादो रूपं च पावकः ।
 अघोरब्रह्मणो व्यासमेतत्पञ्चकमञ्चितम् ॥ ४२ ॥
 बुद्धिश्च रसना पायू रस आपश्च पञ्चकम् ।
 ब्रह्मणो वामदेवेन व्यासं भवति नित्यशः ॥ ४३ ॥
 मनो नासा तथोपस्थो गन्धो भूमिश्च पञ्चकम् ।
 सद्येन ब्रह्मणो व्यासं पञ्चब्रह्ममयं जगत् ॥ ४४ ॥
 यन्त्ररूपेणोपदिष्टः प्राणवः शिववायकः ।
 समष्टिः पञ्चवर्णानां बिन्द्वाद्यं यञ्चतुष्टयम् ॥ ४५ ॥
 शिवोपदिष्टमार्गेण यन्त्ररूपं विभावयेत् ।
 प्राणवं परमं मन्त्राधिराजं शिवरूपिणम् ॥ ४६ ॥
 धृति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां शिवरूपप्राणववर्णनं नाम यतुर्दशोऽध्यायः ॥ ६१४ ॥

६.१५

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.१५. ५७२-६०० अध्यायः । उपासनामूर्तिवर्णनम् ।

ईश्वर उवाच ।

ततः परं प्रवक्ष्यामि सृष्टिपद्मतिमुत्तमाम् ।
सदाशिवान्मलेशाद्विद्यतुष्कस्य वरानने ॥ १ ॥

सदाशिवः समष्टिः स्यादाकाशधिपतिः प्रभुः ।
अस्यैव व्यष्टितापन्नं मलेशाद्विद्यतुष्टयम् ॥ २ ॥

सदाशिवसदस्रांशान्मलेशस्य समुद्भवः ।
पुरुषानन्तःपुत्रत्वाद्वायोरधिपतिश्च सः ॥ ३ ॥

मायाशक्तियुतो वामे सकलश्च क्रियाधिकः ।
अस्यैव व्यष्टिर्गुणं स्यादीश्वराद्विद्यतुष्टयम् ॥ ४ ॥

ईशो विश्वेश्वरः पश्चात्परमेशस्ततः परम् ।
सर्वेश्वर इतीदं तु तिरोधायकमुत्तमम् ॥ ५ ॥

तिरोभावो द्विधा भिन्न एको रुद्राद्विगोचरः ।
अन्यश्च देवभावेन पशुवर्गस्य सन्ततेः ॥ ६ ॥

भोगानुरञ्जनपरः कर्मसाम्यक्षणावधि ।
कर्मसाम्ये स एकः स्यादनुग्रहमयो विभुः ॥ ७ ॥

तत्र सर्वेश्वरा यास्ते देवताः परिकीर्तिताः ।
परब्रह्मात्मकाः साक्षान्निर्विकल्पा निरामयाः ॥ ८ ॥

तिरोभावात्मकं यत्कं भवेच्छान्तिकलामयम् ।
मलेश्वराधिष्ठितं य पदमेतदनुत्तमम् ॥ ९ ॥

एतदेव पदं प्राप्यं मलेशपदसेविनाम् ।
मलेश्वराणां सालोक्यवङ्गमादेव विमुक्तिदम् ॥ ६.१५.१० ॥

मलेश्वरसदस्रांशाद् रुद्रमूर्तिरजायत ।
अघोरवदनाकारस्तेजस्तत्त्वाधिपश्च सः ॥ ११ ॥

गौरीशक्तियुतो वामे सर्वसंसारकृत्प्रभुः ।
अस्यैव व्यष्टिर्गुणं स्याच्छिववाद्यथ यतुष्टयम् ॥ १२ ॥

शिवो हरो मृगभवौ विदितं यङ्मद्भुतम् ।
 संखाराभ्यं महादिव्यं परमं हि मुनीश्वर ॥ १३ ॥
 स खंडारस्त्रिधा प्रोक्तो बुधैर्नित्यादिभेदतः ।
 नित्यो शुवसुषुभ्याभ्यो विधेर्नैमित्तिकः स्मृतः ॥ १४ ॥
 विलयस्तस्य तु महानिति वेदनिर्देशितः ।
 शुवानां जन्मदुःखादिशान्तानामुषितात्मनाम् ॥ १५ ॥
 विश्रान्त्यर्थं मुनिश्रेष्ठ कर्मणां पाकलेतवे ।
 खंडारः कल्पितस्त्रेधा रुद्रेणामिततेजसा ॥ १६ ॥
 रुद्रस्यैव तु कृत्यानां त्रयमेतदुदाहृतम् ।
 संहृतवपि सृष्ट्यादिकृत्यानां पञ्चकं विभोः ॥ १७ ॥
 मुने तत्र भवाद्यास्ते देवताः परिकीर्तिताः ।
 परब्रह्मस्वरूपेश्च लोकानुग्रहकारकाः ॥ १८ ॥
 खंडाराभ्यमिदं यकं विधातुपकलामयम् ।
 अधिष्ठितं य रुद्रेण पदमेतन्निरामयम् ॥ १९ ॥
 ऐतदेव पदं प्राप्यं रुद्राराधनकाङ्क्षिणाम् ।
 रुद्राणां तद्धि सालोक्यकमात्सायुज्यदं मुने ॥ ६.१५.२० ॥
 रुद्रमूर्तेः सलस्रांशाद्विषणोश्चैवाभवज्जनिः ।
 स वामदेवयकात्मा वारितत्त्वैकनायकः ॥ २१ ॥
 रमाशक्तियुतो वामे सर्व्वरक्षाकरो मडान् ।
 यतुर्भुजोऽरविन्दाक्षः श्यामः शङ्खादियिहभृत् ॥ २२ ॥
 अस्यैव वासुदेवादियतुष्कं व्यष्टितां गतम् ।
 उपासनरतानां वै वैष्णवानां विमुक्तिदम् ॥ २३ ॥
 वासुदेवोऽनिरुद्धश्च ततः सङ्घर्षणः परः ।
 प्रधुम्नश्चेति विष्यातं स्थितियकमनुत्तमम् ॥ २४ ॥
 स्थितिः सृष्टस्य जगतस्तत्कर्त्रा सल पालनम् ।
 आरब्धकर्मभोगान्तं शुवानां हलभोगिनाम् ॥ २५ ॥
 विषणोरेवेदमाभ्यातं कृत्यं रक्षाविधायिनः ।
 स्थितावपि तु सृष्ट्यादिकृत्यानां पञ्चकं विभोः ॥ २६ ॥

તત્ર પ્રદ્યુમ્નમુખ્યાસ્તે દેવતાઃ પરિકીર્તિતાઃ ।
 નિર્વિકલ્પા નિરાતક્ટ્વા મુક્તાનન્દકરાઃ સદા ॥ ૨૭ ॥
 સ્થિતિચક્રમિદં બ્રહ્મન્ પ્રતિષ્ઠાઠપમુત્તમમ્ ।
 જનાર્દનાધિષ્ઠિતં ચ પરમં પદમુચ્યતે ॥ ૨૮ ॥
 એવદેવ પદં પ્રાપ્યં વિષ્ણુપાદાબ્જસેવિનામ્ ।
 વૈષ્ણવાનાં ચક્રમિદં સાલોક્યાદિપદપ્રદમ્ ॥ ૨૯ ॥
 વિષ્ણોરેવ સહસ્રાંશાત્સમ્બભૂવ પિતામહઃ ।
 સદ્યોજાતમુખાત્મા યઃ પૃથિવીતત્ત્વનાયકઃ ॥ ૬.૧૫.૩૦ ॥
 વાગ્દેવીસહિતો વામે સૃષ્ટિકર્તા જગત્પ્રભુઃ ।
 ચતુર્ભુખો રક્તવર્ણો રજોરૂપસ્વરૂપવાન્ ॥ ૩૧ ॥
 હિરણ્યગર્ભાધિસ્યૈવ વ્યષ્ટિરૂપં ચતુષ્ટયમ્ ।
 હિરણ્યગર્ભોઽથ વિરાટ્ પુરુષઃ કાલ એવ ચ ॥ ૩૨ ॥
 સૃષ્ટિચક્રમિદં બ્રહ્મ પુત્રાદિક્રષિસેવિતમ્ ।
 સર્વકામાર્થદં બ્રહ્મન્યરિવારસુખપ્રદમ્ ॥ ૩૩ ॥
 સૃષ્ટિસ્તુ સંહૃતસ્થાસ્ય જીવસ્ય પ્રકૃતૌ બહિઃ ।
 આનીય કર્મભોગાર્થ સાધનાડ્ગફલૈસ્સહ ॥ ૩૪ ॥
 સંયોજનમિતીદં તુ કૃત્યં પૈતામહં વિદુઃ ।
 જગત્સૃષ્ટિક્રિયાવિજ્ઞા યાવદ્ વ્યૂહં સુખાવહમ્ ॥ ૩૫ ॥
 જગત્સૃષ્ટાવપિ મુને કૃત્યાનાં ચ પચ્ચકં વિભોઃ ।
 અસ્તિ કાલોદયસ્તત્ર દેવતાઃ પરિકીર્તિતાઃ ॥ ૩૬ ॥
 નિવૃત્તિરૂપમાખ્યાતં સૃષ્ટિચક્રમિદં બુધૈઃ ।
 પિતામહાધિષ્ઠિતં ચ પદમેતદ્ધિ શોભનમ્ ॥ ૩૭ ॥
 એતદેવ પ્રદં પ્રાપ્યં બ્રહ્માર્પિતધિયાં નૃણામ્ ।
 પૈતામહાનામેતદ્ધિ સાલોક્યાદિવિમુક્તિદમ્ ॥ ૩૮ ॥
 અસ્મિન્નપિ ચતુષ્ઠે તુ ચક્રાણાં પ્રણવો ભવેત્ ।
 મહેશાદિક્રમાદેવ ગૌણ્યા વૃત્યા સ વાયકઃ ॥ ૩૯ ॥
 ઇદં ખલુ જગચ્ચકં શ્રુતિવિશ્રુતવૈભવમ્ ।

पञ्चारं यङ्कमिति उ स्तौति श्रुतिरिदं मुने ॥ ६.१५.४० ॥

ओकमेव जगज्यङ्कं शम्भोः शक्तिविजृम्भितम् ।

सृष्ट्याद्विपञ्चावयवं पञ्चारमिति उच्यते ॥ ४१ ॥

अलातयङ्कभ्रमिवदविस्त्रिन्नलयोदयम् ।

परितो वर्तते यस्मात्तस्माज्यङ्कमितीरितम् ॥ ४२ ॥

सृष्ट्याद्विपृथुसृष्टित्वात्पृथुत्वेनोपदृश्यते ।

छिरण्मयस्य देवस्य शम्भोरमिततेजसः ॥ ४३ ॥

शक्तिकार्यमिदं यङ्कं छिरण्यज्योतिराश्रितम् ।

सलिलेनावृतमिदं सलिलं वह्निनावृतम् ॥ ४४ ॥

आवृतो वायुना वह्निराकाशेनावृतं मलत् ।

भूतादिना तथाकाशो भूतादिर्मलतावृतः ॥ ४५ ॥

अव्यक्तेनावृतस्तद्गन्धानित्येवमास्तिकैः ।

ब्रह्माण्डमिति सम्प्रोक्तमायार्थैर्भुनिसत्तम ॥ ४६ ॥

उक्तानि समावरणान्यस्य विश्वस्य गुणये ।

यङ्काद्दशगुणाधिक्यं सलिलस्य विधीयते ॥ ४७ ॥

उपर्युपरि यान्योऽन्यमेवं दशगुणाधिकम् ।

ब्रह्माण्डमिति विज्ञेयं तद् विज्ञैर्भुनिनायक ॥ ४८ ॥

धर्ममर्थमुरीकृत्य यङ्कसामीप्यवर्तनात् ।

सलिलस्य य तन्मध्ये धृति प्राड श्रुतिः स्वयम् ॥ ४९ ॥

अनुग्रहतिरोभावसंलुतिस्थितिसृष्टिभिः ।

करोत्यविरतं लीलामेकः शक्तियुतः शिवः ॥ ६.१५.५० ॥

बहुनेऽङ्कमुक्तेन मुने सारं वदामि ते ।

शिव अवेदमभिलं शक्तिमानिति निश्चितम् ॥ ५१ ॥

धृति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायामुपासनामूर्तिवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ ६.१५ ॥

६।१६

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.१६. षोडशोऽध्यायः । शिवतत्त्ववर्णनम् ।

सूत उवाच ।

श्रुत्वोपदिष्टं गुरुणा वेदार्थं मुनिपुङ्गवः ।

परमात्मनि सन्दिग्धं पश्चिपप्रश्न सादरम् ॥ १ ॥

वामदेव उवाच ।

ज्ञानशक्तिधर स्वामिन्परमानन्दविग्रह ।

प्रणवार्थामृतं पीतं श्रीमुष्माब्जात्परिस्सृतम् ॥ २ ॥

दृढप्रज्ञश्च जातोऽस्मि सन्देहो विगतो मम ।

किञ्चिदन्यन्महासेन पृच्छामि त्वां शृणु प्रभो ॥ ३ ॥

सदाशिवादिकीटान्तरूपस्य जगतः स्थितिः ।

स्त्रीपुरुषेषु सर्वत्र दृश्यते न हि संशयः ॥ ४ ॥

अयं रूपस्य जगतः कारणं यत्सनातनम् ।

स्त्रीरूपं तत्किमाहोस्वित्युरुषो वा नपुंसकम् ॥ ५ ॥

उत मिश्रं किमन्यद्वा न जातस्तत्र निर्णयः ।

अडुधा विवदन्तीह विद्वांसः शास्त्रमोहिताः ॥ ६ ॥

जगत्सृष्टिविधायिन्यः श्रुतयो जगता सह ।

विषणुब्रह्मादयो देवाः सिद्धाश्च न विदन्ति हि ॥ ७ ॥

यथैक्यत्वायं गच्छेयुरेतदन्यथ्य वेदय ।

जानामीति करोमीति व्यवहारः प्रदृश्यते ॥ ८ ॥

स हि सर्वात्मसंसिद्धो विवाद्यो नात्र कस्यचित् ।

सर्वदेहेन्द्रियमनोबुद्ध्यलङ्कारसम्भवः ॥ ९ ॥

आहोस्विदात्मनो रूपं महानत्रापि संशयः ।

द्वयमेतद्धि सर्वेषां विवादास्पदमदभूतम् ॥ ६।१६।१० ॥

उत्पाट्याज्ञानसम्भूतं संशयाभ्यं विषद्गुणम् ।

शिवाद्वैतमहाकल्पवृक्षभूमिर्भयथा भवेत् ॥ ११ ॥

चित्तं मम यथा देव बोध्योऽस्मि कृपया तव ।
 कृपातस्तव देवेश दृढज्ञानी भवाम्यहम् ॥ १२ ॥
 सूत उवाच ।
 श्रुत्वैवं मुनिना पृष्टं वयो वेदान्तनिर्वृतम् ।
 रडस्थं प्रभुराडेहं किञ्चित्प्रडसिताननः ॥ ८३ ॥
 सुभ्रुज्ज्वालय उवाच ।
 अेतदेव मुने गुह्यं शिवेन परिभाषितम् ।
 अम्भायाः शृण्वतो देव्या वामदेव ममापि हि ॥ १४ ॥
 तस्याः स्तन्यं तदा पीत्वा सन्तृप्तोऽस्मि मुहुर्मुहुः ।
 श्रुतवान्निश्चलं तद्वै निश्चितं मे विचारितम् ॥ १५ ॥
 तत्ते वदामि दयया वामदेव महामुने ।
 महद्गुह्यं य परमं सुत त्वं शृणु साम्प्रतम् ॥ १६ ॥
 कर्मास्ति तत्त्वादारभ्य शास्त्रवाहः सुविस्तरः ।
 यथाविवेकं श्रोतव्यो ज्ञानिना ज्ञानदो मुने ॥ १७ ॥
 त्वयोपदिष्टा ये शिष्यास्तत्र को वा भवत्समः ।
 कपिलादिषु शास्त्रेषु भ्रमन्त्यद्यापि तेऽधमाः ॥ १८ ॥
 ते शम्भा मुनिभिः षड्भिः शिवनिन्दापराः पुरा ।
 न श्रोतव्या हि तद्भार्ता तेऽन्यथावादिनो यतः ॥ १९ ॥
 अनुमानप्रयोगस्याप्यवकाशोऽत्र न विद्यते ।
 पञ्चावयवयुक्तस्य स तु धूमस्य दर्शनात् ॥ ६।१६।२० ॥
 पर्वतस्याग्निमद्भावं वदन्त्यत्रापि सुप्रत ।
 प्रत्यक्षस्य प्रपञ्चस्य दर्शनालम्बनं त्वतः ॥ २१ ॥
 ज्ञातव्यः परमेशानः परमात्मा न संशयः ।
 स्त्रीपुंरुपमयं विश्वं प्रत्यक्षेणैव दृश्यते ॥ २२ ॥
 षट्कोशरूपः पिण्डो हि तत्र याधत्रयं भवेत् ।
 मात्रंशजं पुनश्चान्यत्पित्रंशजमिति श्रुतिः ॥ २३ ॥
 अेवं सर्वशरीरेषु स्त्रीपुम्भावविदो जनाः ।
 परमात्मन्यपि मुने स्त्रीपुम्भावं विदुर्बुधाः ॥ २४ ॥

सख्यिदानदृपत्वं वदति ब्रह्मणः श्रुतिः ।
असन्नवर्तकः शब्दः सदात्मैति निगद्यते ॥ २५ ॥
निवर्तनं जडत्वस्य सिद्धयेन विधीयते ।
त्रिलिङ्गवर्ती सख्यब्दः पुरुषोऽत्र विधीयताम् ॥ २६ ॥
प्रकाशवाची स भवेत्सत्प्रकाश इति स्फुटम् ।
ज्ञानशब्दस्य पर्यायश्चिख्यब्दः स्त्रीत्वमागतः ॥ २७ ॥
प्रकाशश्चिख्य मिथुनं जगत्कारणतां गतम् ।
सख्यिदात्मन्यपि तथा जगत्कारणतां गते ॥ २८ ॥
अेकत्रैव शिवः शक्तिरिति भावो विधीयते ।
तैलवर्त्यादिमालिन्यात्प्रकाशस्यापि वर्तते ॥ २९ ॥
मालिन्यमशिवत्वं य चिताग्न्यादिषु दृश्यते ।
अेवं निवर्तकत्वेन शिवत्वं श्रुतियोदितम् ॥ ६।१६।३० ॥
शुवाश्रितायाश्चिख्यक्तेर्दोर्भवं विद्यते सदा ।
तन्निवृत्त्यर्थमेवात्र शक्तित्वं सार्वकालिकम् ॥ ३१ ॥
बलवान् शक्तिमांश्चेति व्यवहारः प्रदृश्यते ।
लोके वेदे य सततं वामदेव महामुने ॥ ३२ ॥
अेवं शिवत्वं शक्तित्वं परमात्मनि दर्शितम् ।
शिवशक्त्योस्तु संयोगादानन्दः सततोदितः ॥ ३३ ॥
अतो मुने तमुद्दिश्य मुनयः क्षीणकल्मषाः ।
शिवे मनः समाधाय प्राप्ताः शिवमनामयम् ॥ ३४ ॥
सर्वात्मत्वं तयोरेवं ब्रह्मेत्युपनिषत्सु य ।
गीयते ब्रह्मशब्देन बृहिसात्वर्थगोचरम् ॥ ३५ ॥
बृहत्त्वं बृहत्त्वं य शम्भाप्यविग्रहे ।
पञ्चब्रह्ममये विश्वप्रतीतिर्ब्रह्मशब्दिता ॥ ३६ ॥
प्रतिलोमात्मकं संसे वक्ष्यामि प्रणवोद्भवम् ।
तव स्नेहाद्गामदेव सावधानतया शृणु ॥ ३७ ॥
व्यञ्जनस्य सकारस्य लकारस्य य वर्जनात् ।
ओमित्येव भवेत्स्थूलो वायकः परमात्मनः ॥ ३८ ॥

महामन्त्रः स विज्ञेयो मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।
तत्र सूक्ष्मो महामन्त्रस्तद्दृष्टारं वदामि ते ॥ ३९ ॥
आद्यै त्रिपञ्चरूपे य स्वरे षोडशके त्रिषु ।
महामन्त्रो भवेदाद्यौ ससकारो भवेद्यथा ॥ ६।१६।४० ॥
उंसस्य प्रतिलोमः स्यात्सकारार्थः शिवः स्मृतः ।
शक्त्यात्मको महामन्त्रवाच्यः स्यादिति निर्णयः ॥ ४१ ॥
गुरुपदेशकाले तु सोऽहंशक्त्यात्मकः शिवः ।
एति जुवपरो भूयान्महामन्त्रस्तदा पशुः ॥ ४२ ॥
शक्त्यात्मकः शिवांशश्च शिवैक्याच्छिवसाम्यभाङ् ।
प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्ये तु प्रज्ञानार्थः प्रदृश्यते ॥ ४३ ॥
प्रज्ञानशब्दश्चैतन्यपर्यायः स्यात्त संशयः ।
चैतन्यमात्मैति मुने शिवसूत्रं प्रवर्तितम् ॥ ४४ ॥
चैतन्यमिति विश्वस्य सर्वज्ञानक्रियात्मकम् ।
स्वातन्त्र्यं तत्त्वभावो यः स आत्मा परिकीर्तितः ॥ ४५ ॥
एत्यादिशिवसूत्राणां वार्तिकं कथितं मया ।
ज्ञानं बन्ध एतीदं तु द्वितीयं सूत्रमीशितुः ॥ ४६ ॥
ज्ञानमित्यात्मनस्तस्य किञ्चिज्ज्ञानक्रियात्मकम् ।
एत्याडाद्यपरेनेशः पशुवर्गस्य लक्षणम् ॥ ४७ ॥
अेतद् द्वयं पराशक्तेः प्रथमं स्पन्दतां गतम् ।
अेतामेव परां शक्तिं श्रेताश्चतसशाभिनः ॥ ४८ ॥
स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया येत्यस्तुवन्मुदा ।
ज्ञानक्रियेच्छात्रुपं छि शम्भोर्दृष्टिचयं विदुः ॥ ४९ ॥
अेतन्मनोमध्यगं सद्विन्द्रियज्ञानगोचरम् ।
अनुप्रविश्य ज्ञानाति करोति य पशुः सदा ॥ ६।१६।५० ॥
तस्मादात्मन अेवेदं रूपमित्येव निश्चितम् ।
प्रपञ्चार्थं प्रवक्ष्यामि प्रणवैक्यप्रदर्शनम् ॥ ५१ ॥
ओमितिदं सर्वमिति श्रुतिराऽसनातनी ।

तस्माद्धेतीत्युपक्रम्य जगत्सृष्टिः प्रकीर्तिता ॥ ५२ ॥
 तस्याः श्रुतेस्तु तात्पर्यं वक्ष्यामि श्रूयतामिदम् ।
 तव स्नेहाद्भामदेव विवेकार्थविजृम्भितम् ॥ ५३ ॥
 शिवशक्तिसमायोगः परमात्मेति निश्चितम् ।
 पराशक्तेस्तु सञ्जाता शिष्यशक्तिस्तु तद्गुणवा ॥ ५४ ॥
 आनन्दशक्तिस्तज्जा स्याद्विष्णुशक्तिस्तद्गुणवा ।
 ज्ञानशक्तिस्ततो जाता क्रियाशक्तिस्तु पञ्चमी ।
 अेताभ्य अेव सञ्जाता निवृत्त्याद्याः कला मुने ॥ ५५ ॥
 शिदानन्दसमुत्पन्नौ नादभिन्दू प्रकीर्तितौ ।
 श्रवणशक्तेर्मकारस्तु ज्ञानशक्तेस्तु पञ्चमः ॥ ५६ ॥
 स्वरः क्रियाशक्तिजातो ङ्यकारस्तु मुनीश्वर ।
 श्रुत्युक्ता प्राणवोत्पत्तिः पञ्चब्रह्मोद्भवं शृणु ॥ ५७ ॥
 शिवादीशान उत्पन्नस्ततस्तत्पुरुषोद्भवः ।
 ततोऽधोरस्ततो वामः सद्योजातोद्भवस्ततः ॥ ५८ ॥
 अेतस्मान्मातृकादष्टत्रिंशन्मातृसमुद्भवः ।
 शशानाश्रान्त्यतीताप्या कला जाताथ पूरुषात् ।
 उत्पद्यते शान्तिकला विद्याधोरसमुद्भववा ॥ ५९ ॥
 प्रतिष्ठा य निवृत्तिश्च वामसद्योद्भववे मते ।
 शशाश्रिष्यशक्तिमुभतो विभोर्मिथुनपञ्चकम् ॥ ६० ॥
 अनुग्रहादिकृत्यानां उेतुः पञ्चकमिष्यते ।
 तद्विद्भिर्मुनिभिः प्राज्ञैर्वरतत्त्वप्रदर्शिभिः ॥ ६१ ॥
 वायव्यायकसम्भन्धान्मिथुनत्वमुपेयुषि ।
 कलावार्णस्वर्गुपेऽस्मिन्पञ्चके भूतपञ्चकम् ॥ ६२ ॥
 विद्यदादिकमादासीदुत्पन्नं मुनिपुङ्गव ।
 आद्यं मिथुनमारभ्य पञ्चमं यन्मयं विदुः ॥ ६३ ॥
 शब्दैकगुण आकाशः शब्दस्पर्शगुणो मरुत् ।
 शब्दस्पर्शरूपगुणप्रधानो वह्निरुच्यते ॥ ६४ ॥
 शब्दस्पर्शरूपरसगुणकं सलिलं स्मृतम् ।

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाढ्या पृथिवी स्मृता ॥ ६५ ॥
 व्यापकत्वञ्च भूतानामिदमेव प्रकीर्तितम् ।
 व्याप्यत्वं वैपरीत्येन गन्धादिकमतो भवेत् ॥ ६६ ॥
 भूतपञ्चकुरुपोऽयं प्रपञ्चः परिकीर्त्यते ।
 विराट् सर्वसमष्ट्यात्मा ब्रह्माण्डमिति च स्फुटम् ॥ ६७ ॥
 पृथिवीतत्त्वमारभ्य शिवतत्त्वावधिं कृमात् ।
 निवीय तत्त्वसन्दोहे ज्ञेय एव विलीयते ॥ ६८ ॥
 संशक्तिकः पुनः सृष्टौ शक्तिद्वारा विनिर्गतः ।
 स्थूलप्रपञ्चरूपेण तिष्ठत्याप्रलयं सुभम् ॥ ६९ ॥
 निजेष्यया जगत्सृष्टमुद्युक्तस्य मलेशितुः ।
 प्रथमो यः परिस्पन्दः शिवतत्त्वं तदुच्यते ॥ ६।१६।७० ॥
 ऐषैवेच्छा शक्तितत्त्वं सर्वकृत्यानुवर्तनात् ।
 ज्ञानक्रियाशक्तियुग्मे ज्ञानाधिक्ये सदाशिवः ॥ ७१ ॥
 मलेश्वरं क्रियोद्भेदे तत्त्वं विद्धि मुनीश्वर ।
 ज्ञानक्रियाशक्तिसाम्यं शुद्धं विद्यात्मकं मतम् ॥ ७२ ॥
 स्वाङ्गरूपेषु भावेषु मायातत्त्वविभेदधीः ।
 शिवो यदा निजं रूपं परमैश्वर्यपूर्वकम् ॥ ७३ ॥
 निगृह्य माययाऽशेषपदार्थग्राहको भवेत् ।
 तदा पुरुष षट्पाण्या तत्सृष्ट्वेत्यभवच्छ्रुतिः ॥ ७४ ॥
 अयमेव हि संसारी मायया मोहितः पशुः ।
 शिवज्ञानविहीनो हि नानाकर्मविमूढधीः ॥ ७५ ॥
 शिवाद्भिन्नं न जगदात्मानं भिन्नमित्यपि ।
 जानतोऽस्य पशोरेव मोहो भवति न प्रभो ॥ ७६ ॥
 यथैन्द्रजालिकस्यापि योगिनो न भवेद् भ्रमः ।
 गुरुणा ज्ञापितैश्वर्यः शिवो भवति चिद्धनः ॥ ७७ ॥
 सर्वकर्तृत्वरूपा य सर्वज्ञत्वस्वरूपिणी ।
 पूर्णत्वरूपा नित्यत्वव्यापकत्वस्वरूपिणी ॥ ७८ ॥

शिवस्य शक्तयः पञ्च सङ्ख्यद्रूपभास्कराः ॥ ७९ ॥

अपि सङ्ख्येयत्रुपेण विभान्त्य इति नित्यशः ।

पशोः कलाप्यविद्येति रागकालौ नियत्यपि ।

तत्त्वपञ्चकत्रुपेण भवत्यत्र कलेति सा ॥ ६।१६।८० ॥

किञ्चित्कर्तृत्वभेदः स्यात् किञ्चित्तत्त्वैकसाधनम् ।

सा तु विद्या भवेद्भागो विषयेष्वनुरञ्जकः ॥ ८१ ॥

कालो हि भावभावानां भासानां भासनात्मकः ।

कृमावच्छेदको भूत्वा भूतादिरिति कथ्यते ॥ ८२ ॥

इदं तु मम कर्तव्यमिदं नेति नियामिका ।

नियतिः स्याद्विभोः शक्तिस्तदाक्षेपात्पतेत् पशुः ॥ ८३ ॥

अेतत्पञ्चकमेवास्य स्वत्रुपावारकत्वतः ।

पञ्चकञ्चुकमाख्यातमन्तरङ्गं च साधनम् ॥ ८४ ॥

इति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां शिवतत्त्ववर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ ६.१६ ॥

६।१७

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.१७. समदशोऽध्यायः । शिवाद्भैतज्ञानकथनादि सृष्टिकथनम् ।

वामदेव उवाच ।

नियत्यधस्तात्प्रकृतेरुपरिस्थः पुमानिति ।

पूर्वत्र भवता प्रोक्तमिदानीं कथमन्यथा ॥ १ ॥

मायया सङ्ख्यद्रूपस्तदाधस्तादिति प्रभो ।

इति मे संशयं नाथ छेत्तुमर्हसि तत्त्वतः ॥ २ ॥

श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ।

अद्भैतशैववादोऽयं द्वैतं न सलते क्वचित् ।

द्वैतं य नश्वरं ब्रह्माद्वैतं परमनश्वरम् ॥ ३ ॥
 सर्वज्ञः सर्वकर्ता य शिवः सर्वेश्वरोऽगुणः ।
 त्रिदिवजनको ब्रह्मा सख्यिदानन्दविग्रहः ॥ ४ ॥
 स श्वेव शङ्करो देवः श्वेच्छया य स्वमायया ।
 सङ्कुचद्रूपं ध्रुव सन्धुरुषः सम्भ्रमूव ७ ॥ ५ ॥
 कलादिपञ्चकेनैव भोक्तृत्वेन प्रकल्पितः ।
 प्रकृतिस्थः पुमानेष भुङ्क्ते प्रकृतिजान्गुणान् ॥ ६ ॥
 धृति स्थानद्वयान्तःस्थः पुरुषो न विरोधकः ।
 सङ्कुचत्रिजं गुणाणां ज्ञानादीनां समष्टिमान् ॥ ७ ॥
 सत्त्वादिगुणसाध्यं य बुद्ध्यादि त्रितयात्मकम् ।
 चित्तम्प्रकृतितत्त्वं तदासीत्सत्त्वादिकारणात् ॥ ८ ॥
 सात्त्विकादिबिभेदेन गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ।
 गुणोभ्यो बुद्धिरुत्पन्ना वस्तुनिश्चयकारिणी ॥ ९ ॥
 ततो मडानलङ्कारस्ततो बुद्धीन्द्रियाणि य ।
 जातानि मनसो गुणं स्यात्सङ्कुल्यविकल्पकम् ॥ ६।१७।१० ॥
 बुद्धीन्द्रियाणि श्रोत्रत्वङ् यक्षुर्जिह्वा य नासिका ।
 शब्दः स्पर्शश्च गुणं य रसो गन्धश्च गोचरः ॥ ११ ॥
 बुद्धीन्द्रियाणां कथितः श्रोत्रादिकमतस्ततः ।
 वैकारिकादलङ्कारात्तन्मात्राण्यभयञ्चमात् ॥ १२ ॥
 तानि प्रोक्तानि सूक्ष्माणि मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।
 कर्मन्द्रियाणि ज्ञेयानि स्वकार्यसंज्ञितानि य ॥ १३ ॥
 विप्रर्षे वाक्करौ पादौ पायूपस्थौ य तच्छिवाः ।
 वयनादानगमनविसर्गानन्दसंज्ञिताः ॥ १४ ॥
 भूतादिकादलङ्कारात्तन्मात्राण्यभयञ्चमात् ।
 तानि सूक्ष्माणि गुणाणी शब्दादीनामिति स्थितिः ॥ १५ ॥
 तेभ्यश्चाकाशवाय्वग्निजलभूमिजनिः कमात् ।
 विज्ञेया मुनिशार्दूल पञ्चभूतमितीष्यते ॥ १६ ॥

અવકાશપ્રદાનં ચ વાહકત્વં ચ પાચનમ્ ।
સંરમ્ભો ધારણં તેષાં વ્યાપારાઃ પરિકીર્તિતાઃ ॥ ૧૭ ॥

વામદેવ ઉવાચ ।
ભૂતસૃષ્ટિઃ પુરા પ્રોક્તા કલાદિભ્યઃ કથં પુનઃ ।
અન્યથા પ્રોચ્યતે સ્કન્દ સન્દેહોડત્ર મહાન્મમ ॥ ૧૮ ॥

આત્મતત્ત્વમકારઃ સ્યાદ્વિદ્યા સ્યાદુસ્તતઃ પરમ્ ।
શિવતત્ત્વં મકારઃ સ્યાદ્દ્રામદેવેતિ ચિન્ત્યતામ્ ॥ ૧૯ ॥

બિન્દુનાદૌ તુ વિજ્ઞેયૌ સર્વતત્ત્વાર્થકાવુભૌ ।
તત્રત્યા દેવતા યાશ્ચ તા મુને શૃણુ સામ્પ્રતમ્ ॥ ૬।૧૭।૨૦ ॥

બ્રહ્મા વિષ્ણુશ્ચ રુદ્રશ્ચ મહેશ્વરસદાશિવૌ ।
તે હિ સાક્ષાશ્ચિવસ્યૈવ મૂર્તયઃ શ્રુતિવિશ્રુતાઃ ॥ ૨૧ ॥

ઇત્યુક્તં ભવતા પૂર્વમિદાનીમુચ્યતેડન્યથા ।
તન્માત્રેભ્યો ભવન્તીતિ સન્દેહોડત્ર મહાન્મમ ॥ ૨૨ ॥

કૃત્વા તત્કરુણાં સ્કન્દ સંશયં છેત્તુમર્હસિ ।
ઇત્યાકર્ણ્ય મુનેર્વાક્યં કુમારઃ પ્રત્યભાષત ॥ ૨૩ ॥

શ્રીસુબ્રહ્મણ્ય ઉવાચ ।
તસ્માદ્દેતિ સમારભ્ય ભૂતસૃષ્ટિક્રમે મુને ।
તાઞ્છૃણુષ્વ મહાપ્રાજ્ઞ સાવધાનતયાદરાત્ ॥ ૨૪ ॥

જાતાનિ પચ્ય ભૂતાનિ કલાભ્ય ઇતિ નિશ્ચિતમ્ ।
સ્થૂલપ્રપચ્યરૂપાણિ તાનિ ભૂતપતેર્વપુઃ ॥ ૨૫ ॥

શિવતત્ત્વાદિપૃથ્વ્યન્તં તત્ત્વાનામુદ્યક્રમે ।
તન્માત્રેભ્યો ભવન્તીતિ વક્તવ્યાનિ કમાન્મુને ॥ ૨૬ ॥

તન્માત્રાણાં કલાનામઘૈક્યં સ્યાદ્ ભૂતકારણમ્ ।
અવિરુદ્ધત્વમેવાત્ર વિદ્ધિ બ્રહ્માવિદાં વર ॥ ૨૭ ॥

સ્થૂલસૂક્ષ્માત્મકે વિશ્વે ચન્દ્રસૂર્યાદયો ગ્રહાઃ ।
સનક્ષત્રાશ્ચ સઞ્જાતાસ્તથાન્યે જ્યોતિષાં ગણાઃ ॥ ૨૮ ॥

બ્રહ્મવિષ્ણુમહેશાદિદેવતા ભૂતજાતયઃ ।
ઇન્દ્રાદયોડપિ દિક્ષાલા દેવાશ્ચ પિતરોડસુરાઃ ॥ ૨૯ ॥

राक्षसा मानुषाश्चान्ये जङ्गमत्वविभागिनः ।
 पशवः पक्षिणः कीटाः पन्नगादिप्रभेदिनः ॥ ६।१७।३० ॥
 तरुगुल्मलतौषध्यः पर्वताश्चाष्ट विश्रुताः ।
 गङ्गाद्याः सरितः सप्त सागराश्च मर्द्धयः ॥ ३१ ॥
 यत्किञ्चिद्भस्तुजातं तत्सर्वमत्र प्रतिष्ठितम् ।
 विचारणीयं सद्बुद्ध्या न भङ्गिर्मुनिसत्तम ॥ ३२ ॥
 स्त्रीपुंरूपमिदं विश्वं शिवशक्त्यात्मकं बुधैः ।
 भवादृशैरुपास्यं स्याच्छिवज्ञानविशारदैः ॥ ३३ ॥
 सर्वं ब्रह्मेत्युपासीत सर्वं वै रुद्रं धृत्यपि ।
 श्रुतिराह मुने तस्मात्प्रपञ्चात्मा सदाशिवः ॥ ३४ ॥
 अष्टत्रिंशत्कलान्याससामर्थ्या द्वैतभावनात् ।
 सदाशिवोऽहमेवेति भावितात्मा गुरुः शिवः ॥ ३५ ॥
 अेवंविचारी सच्छिष्यो गुरुः स्यात्स शिवः स्वयम् ।
 प्रपञ्चदेवतायन्त्रमन्त्रात्मा न हि संशयः ॥ ३६ ॥
 आचार्यकृपया विप्र सञ्छिन्नाभिलभन्धनः ।
 शिष्यः शिवपदासक्तो गुर्वात्मा भवति ध्रुवम् ॥ ३७ ॥
 यदस्ति वस्तु तत्सर्वं गुणप्राधान्ययोगतः ।
 समस्तं व्यस्तमपि यं प्राणवार्थं प्रयक्षते ॥ ३८ ॥
 रागादिदोषरहितं वेदसारः शिवोदितम् ।
 तुभ्यं मे कथितं प्रीत्याद्वैतज्ञानं शिवप्रियम् ॥ ३९ ॥
 यो ह्यन्यथैतन्मनुते मद्भयो मद्गर्वितः ।
 देवो वा दानवः सिद्धो गन्धर्वो मनुजोऽपि वा ॥ ६।१७।४० ॥
 दुरात्मनस्तस्य शिरः छिन्द्यसमतया ध्रुवम् ।
 सच्छक्त्या रिपुकावाग्निदल्पया न हि संशयः ॥ ४१ ॥
 भवानेव मुने साक्षाच्छिवाद्वैतविदां वरः ।
 शिवज्ञानोपदेशे हि शिवाचारप्रदर्शकः ॥ ४२ ॥
 यद्देहभस्मसम्पर्कत्सञ्छिन्नाघम्रजोऽशुचिः ।
 महापिशाचः सम्प्राप त्वत्कृपातः सतां गतिम् ॥ ४३ ॥

शिवयोगीति सङ्ख्यातत्रिलोकविभवो भवान् ।
भवत्कटाक्षसम्पर्कान्पशुः पशुपतिर्भवेत् ॥ ४४ ॥

तव तस्य मयि पृच्छा लोकाशिक्षार्थमादरात् ।
लोकोपकारकरणे विचरन्तीह साधवः ॥ ४५ ॥

छंदं रजस्यं परमं प्रतिष्ठितमतस्त्वयि ।
त्वमपि श्रद्धया भक्त्या प्राणवेष्वेव सादरम् ॥ ४६ ॥

उपविश्य य तान्सर्वांसंयोजय परमेश्वरे ।
शिवाचारं ग्राहयस्व भूतिरुद्राक्षमिश्रितम् ॥ ४७ ॥

त्वं शिवो हि शिवाचारी सम्प्रासाद्वैतभावतः ।
विचरँल्लोकरक्षायै सुप्रमक्षयमाप्नुहि ॥ ४८ ॥

सूत उवाच ।
श्रुत्वेदमद्भुतमतं हि षडाननोक्तं
वेदान्तनिष्ठितमृषिस्तु विनम्रमूर्तिः ।
भूत्वा प्राणम्य अडुशो भुवि दण्डवत्त-
त्यादारविन्दविडरन्मधुपत्वमाप ॥ ४९ ॥

छति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां शिवाद्वैतज्ञानकथनादि सृष्टिकथनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥
६.१७ ॥

६।१८

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.१८. अष्टादशोऽध्यायः । संन्यासपद्धतौ शिष्यकरणाविधिः ।

शौनक उवाच ।

श्रुत्वा वेदान्तसारं तद्रजस्यं परमाद्भुतम् ।
किं पृष्टवान् वामदेवो मधेश्वरसुतं तदा ॥ १ ॥

धन्यो योगी वामदेवः शिवज्ञानरतः सदा ।
 यत्सम्भन्धात्कथोत्पन्ना दिव्या परमपावनी ॥ २ ॥
 एति श्रुत्वा मुनीनां तद्भयनं प्रेमगर्भितम् ।
 सूतः प्राढ प्रसन्नस्तान् शिवासक्तमना ब्रुधः ॥ ३ ॥
 सूत उवाच ।
 धन्या यूयं महादेवभक्ता लोकोपकारकाः ।
 शृणुध्वं मुनयः सर्वे संवाद्यं य तयोः पुनः ॥ ४ ॥
 श्रुत्वा मलेशतनयवचनं द्वैतनाशकम् ।
 अद्वैतज्ञानजनकं सन्तुष्टोऽभून्महान्मुनिः ॥ ५ ॥
 नत्वा स्तुत्वा य विविधं कार्तिकेयं शिवात्मजम् ।
 पुनः पप्रच्छ तत्त्वं हि विनयेन महामुनिः ॥ ६ ॥
 वामदेव उवाच ।
 भगवन्सर्वतत्त्वज्ञा षण्मुष्णामृतवासिधे ।
 गुरुत्वं कथमेतेषां यतीनां भावितात्मनाम् ॥ ७ ॥
 श्रुवानां भोगभोक्षादिसिद्धिः सिध्यति यद्भशात् ।
 पारम्पर्यं विना नैषामुपदेशाधिकारिता ॥ ८ ॥
 अयं य क्षौरकर्माङ्गं स्नानं य कथमीदृशम् ।
 एति विज्ञापय स्वामिन् संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ ९ ॥
 एति श्रुत्वा कार्तिकेयो वामदेववचः स्मरन् ।
 शिवं शिवां य मनसा व्यायष्टुमुपयुक्तमे ॥ ६।१८।१० ॥
 श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ।
 योगपट्टं प्रवक्ष्यामि गुरुत्वं येन जायते ।
 तव स्नेहाद्दामदेव मद्द्रोष्यं विमुक्तिदम् ॥ ११ ॥
 वैशाखे श्रावणे मासि तथाश्रयुञ्जि कार्तिके ।
 मार्गशीर्षे य माघे वा शुक्लपक्षे शुभे दिने ॥ १२ ॥
 पञ्चम्यां पौर्णमास्यां वा कृतप्राभातिकङ्कियः ।
 लब्धानुज्ञास्तु गुरुणा स्नात्वा नियतमानसः ॥ १३ ॥

पर्यङ्कुशौयं कृत्वा तद्वाससाङ्गं प्रमृज्य च ।
द्विगुणं दोरमाबध्य वाससी परिधाय च ॥ १४ ॥
क्षालिताङ्घ्रिर्द्विरायम्य भस्म सधादिमन्त्रतः ।
धारयेद्धि समादाय समुद्धूलनमार्गतः ॥ १५ ॥
गुठीतडस्तो गुरुणा सानुकुलेन वै मुने ।
स शिष्यः साञ्जलिः स्वाभ्यां उस्ताभ्यां प्राङ्मुष्णो यथा ॥ १६ ॥
तथोपवेशितस्तिष्ठेन्मण्डपे समलङ्कृते ।
गुर्वासनवरे शुद्धे यैलाजिनकुशोत्तरे ॥ १७ ॥
अथ देशिक आदाय शङ्खं साधारमस्त्रतः ।
विशोधय तस्य पुरतः स्थापयेत्सानुकूलतः ॥ १८ ॥
साधारं शङ्खमपि च सम्पूज्य कुसुमादिभिः ।
निःक्षिपेदस्त्रवर्मभ्यां शोधितं तत्र सञ्जलम् ॥ १९ ॥
आपूर्य पूर्ववत्पूज्य षडङ्गोक्तकमेण च ।
प्रणवेन पुनस्तद्वै सप्तधैवाभिमन्त्रयेत् ॥ २० ॥
अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाधैर्धूपदीपौ प्रदर्शय च ।
संरक्ष्यास्त्रेण तं शङ्खं वर्मणाथावगुण्ठयेत् ॥ २१ ॥
धेनुशङ्खाभ्यमुद्रे च दर्शयेद्य देशिकः ।
पुनः स्वपुरतः शङ्खं दक्षिणे देशे उत्तमे ॥ २२ ॥
पूज्यार्धोक्तविधानेन सुन्दरं मण्डलं शुभम् ।
दुर्यात्सम्पूजयेत्तं च सुगन्धकुसुमादिभिः ॥ २३ ॥
साधारं शोधितं शुद्धं घटं तन्तुपरिष्कृतम् ।
धूपितं स्थापितं शुद्धवासितोदप्रपूरितम् ॥ २४ ॥
पञ्चत्वक्पञ्चपत्रैश्च मृत्तिकाभिश्च पञ्चभिः ।
मिलितं च सुगन्धेन लेपयेत्तं मुनीश्वर ॥ २५ ॥
वस्त्राभ्रदलदूर्वाग्रनारिकेलसुमैस्ततः ।
तं घटं वस्तुभिश्चान्यैः सङ्कुर्यात्समलङ्कृतम् ॥ २६ ॥
विन्यसेत्पञ्चरत्नानि घटे तत्र मुनीश्वर ।
छिरण्यं यापि तेषां वाभावे भक्त्या प्रविन्यसेत् ॥ २७ ॥

नीलाप्यरत्नं च तथा रत्ने माण्डिक्यलेमनी ।
प्रवालगोमेदके च पञ्चरत्नमिदं स्मृतम् ॥ २८ ॥
नृम्बुस्कमिति सम्प्रोच्य ग्लूमित्यन्तेऽथ देशिकः ।
सम्यग्विधानतः प्रीत्या सानुकूलः समर्थयेत् ॥ २९ ॥
आधारशक्तिमारभ्य यजनोक्तविधानतः ।
पञ्चावराणमार्गेषु देवमावाह्य पूजयेत् ॥ ६।१८।३० ॥
निवेद्य पायसान्नं च ताम्बूलादि यथा पुरा ।
नामाष्टकार्यनान्तं च कृत्वा तमभिमन्त्रयेत् ॥ ३१ ॥
प्रणवाद्योत्तरशतं ब्रह्मभिः पञ्चभिः क्रमात् ।
सधादीशान्तमप्यस्त्रं रक्षितं वर्मणा पुनः ॥ ३२ ॥
अवगुण्ठय प्रदृश्याथ धूपदीपौ च भक्तितः ।
घेनुयोन्याप्यमुद्रे च सम्यक् तत्र प्रदृशयेत् ॥ ३३ ॥
ततश्च देशिकस्तस्य दर्भैराख्याद्य मस्तकम् ।
मण्डलस्थेशादिगभागे यत्तुरस्रं प्रकल्पयेत् ॥ ३४ ॥
तद्गुपर्यासनं रभ्यं कल्पयित्वा विधानतः ।
तत्र संस्थापयेच्छिष्यं तं शिशुं सानुकूलतः ॥ ३५ ॥
ततः कुम्भं समुत्थाप्य स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।
अभिषिञ्चेद् गुरुः शिष्यं प्रादक्षिण्येन मस्तके ॥ ३६ ॥
प्रणवं पूर्वमुच्चार्य समधा ब्रह्मभिस्ततः ।
पञ्चभिश्चाभिषेकान्ते शङ्खोदनाभिवेष्टयेत् ॥ ३७ ॥
यारुदीपं प्रदृश्याथ वाससा परिभृज्य च ।
नूतनं दोरकौपीनं वाससी परिधापयेत् ॥ ३८ ॥
क्षालिताङ्घ्रिर्द्धिरायम्य धृतभस्मगुरुः शिशुम् ।
हस्ताभ्यामवलम्ब्याथ हस्तौ मण्डपमध्यतः ॥ ३९ ॥
तद्दृग्गेषु समालिप्य तद्भस्म विधिना गुरुः ।
आसने सम्प्रवेश्याथ कल्पिते स्थापयेत्सुषुम् ॥ ६।१८।४० ॥
पूर्वाभिमुभमात्मीयतत्त्वज्ञानाभिलाषिणाम् ।

स्वासनस्थो गुरुर्भूयादमलात्मा भवेति तम् ॥ ४१ ॥

गुरुश्च पटिपूर्वोऽस्मि शिव इत्ययलस्थितिः ।

समाधिमायरेत्सम्यङ् मुहुर्त्तं गूढमानसः ॥ ४२ ॥

पश्चाद्गुन्मील्य नयने सानुकूलेन येतसा ।

साञ्जलिं संस्थितं शुद्धं पश्येच्छिष्यमनाकुलः ॥ ४३ ॥

स्वहस्तं भसितालिप्तं विन्यस्य शिशुमस्तके ।

दक्षश्रुतावुपदिशेद्धंसः सोऽहमिति स्फुटम् ॥ ४४ ॥

तत्राद्यहम्पदस्यार्थः शक्त्यात्मा स शिवः स्वयम् ।

स अेवाहं शिवोऽस्मीति स्वात्मानं संविभावाय ॥ ४५ ॥

य इत्यणोरर्थतत्त्वमुपदिश्य ततो वदेत् ।

अवान्तराणां वाक्यानामर्थतात्पर्यमादरात् ॥ ४६ ॥

वाक्यानि वस्मि ते ब्रह्मन्सावधानमतिः शृणु ।

तानि धारय चित्ते हि स भूयादिति संस्फुटम् ॥ ४७ ॥

इति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां संन्यासपद्धतौ शिष्यकरणाविधिर्नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ ६.१८ ॥

६।१८

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.१८. अेकोनविंशोऽध्यायः । योगपट्टविधिवर्णनम् ।

सुब्रह्मण्य उवाच ।

“अथ महावाक्यानि”

(१) प्रज्ञानं ब्रह्म

(२) अहं ब्रह्मास्मि

(३) तत्त्वमसि

(४) अयामात्मा ब्रह्म

- (५) ईशा वास्यमिदं सर्वं
 (६) प्राणोऽस्मि
 (७) प्रज्ञानात्मा
 (८) यदेवेऽहं तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह
 (९) अन्येऽहं तद्विद्वितादथो अविद्वितादधि
 (१०) शेषे न आत्मान्तर्थाभ्यभूतः
 (११) स यश्चायं पुरुषे यश्चासावादित्ये स अक्षः
 (१२) अहमस्मि परं ब्रह्म परापरात्परम्
 (१३) वेदशास्त्रगुरुत्वात्तु स्वयमानन्दलक्षणम्
 (१४) सर्वभूतस्थितं ब्रह्म तदेवाहं न संशयः
 (१५) तत्त्वस्य प्राणोऽहमस्मि पृथिव्याः प्राणोऽहमस्मि
 (१६) अपां यं प्राणोऽहमस्मि तेजसश्च प्राणोऽहमस्मि
 (१७) वायोश्च प्राणोऽहमस्मि आकाशस्य प्राणोऽहमस्मि
 (१८) त्रिगुणस्य प्राणोऽहमस्मि
 (१९) सर्वोऽहं सर्वात्मकोऽहं संसारी यद्भूतं यस्य भव्यं यद्भर्तमानं सर्वात्मकत्वाद्वितीयोऽहम्
 (२०) सर्वं भवित्वं ब्रह्म
 (२१) सर्वोऽहं विमुक्तोऽहम्
 (२२) योऽसौ सोऽहं हंसः सोऽहमस्मि ॥

“छत्वेवं सर्वत्र सदा ध्यायेदिति”

॥ अथ महावाक्यानामर्थमाह ॥

- प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्यार्थः पूर्वमेव प्रबोधितः ।
 अहम्पदस्यार्थभूतः शक्त्यात्मा परमेश्वरः ॥ १ ॥
 अकारः सर्ववर्णाग्र्यः प्रकाशः परमः शिवः ।
 उकारो व्योमरूपः स्याच्छक्त्यात्मा सम्प्रकीर्तितः ॥ २ ॥
 शिवशक्त्योस्तु संयोगादानन्दः सततोदितः ।
 ब्रह्मेति शिवशक्त्योस्तु सर्वात्मत्वमिति स्फुटम् ॥ ३ ॥
 पूर्वमेवोपदिष्टं तत्सोऽहमस्मीति भावयेत् ।
 तत्त्वमित्यत्र तदिति तच्छब्दार्थः प्रबोधितः ॥ ४ ॥
 अन्यथा सोऽहमित्यत्र विपरीतार्थभावना ।
 अहंशब्दस्तु पुरुषस्तदिति स्थानपुंसकम् ।

अवेमन्योऽन्यवैरुध्यादन्वयो न भवेत्तयोः ॥ ५ ॥

स्त्रीपुंरूपस्य जगतः कारणं यान्यथा भवेत् ।

स तत्त्वमसि इत्येवमुपदेशार्थं भावना ॥ ६ ॥

अथमात्मेति वाक्ये यं पुंरूपं पद्युगमकम् ।

इशेन रक्षणीयत्वादीशावास्थमिदं जगत् ॥ ७ ॥

प्रज्ञानात्मा यदेवेऽतदमुत्रेति चिन्तयेत् ।

यः स एवेति विद्मद्भिः सिद्धान्तिभिरिडोच्यते ॥ ८ ॥

उपरिस्थितवाक्ये यं योऽमुत्र स एव स्थितः ।

इति पूर्ववदेवार्थः पुरुषो विदुषां मतः ॥ ९ ॥

अन्यदेव तद्विद्वितादथो अविद्वितादपि ।

अस्मिन्वाक्ये इलस्यापि वैपरीत्यविभाषना ॥ ६।१९।१० ॥

यथा स्यात्तद्भेदेवात्र वक्ष्यामि श्रूयतां मुने ।

अथथाविद्विताशब्दो पूर्ववद्विद्वितादिति ॥ ११ ॥

प्रवृत्तः स्यात्तद्विद्वितात्तथैवाविद्वितात्परम् ।

अन्यदेव हि संसिद्ध्यै न भवेदिति निश्चितम् ॥ १२ ॥

अेष त आत्मान्तर्यामी योऽमृतश्च शिवः स्वयम् ।

यश्चायं पुरुषे शम्भुर्यश्चादित्ये व्यवस्थितः ॥ १३ ॥

स याऽसौ सेति पार्थक्यं नैकं सर्वं स इरितः ।

सोपाधिद्वयमस्यार्थं उपचारात्तथोच्यते ॥ १४ ॥

तं शम्भुनाथं श्रुतयो वदन्ति हि छिरण्मयम् ।

छिरण्यबाडव इति सर्वाङ्गस्योपलक्षणम् ॥ १५ ॥

अन्यथा तत्पतित्वं तु न भवेदिति यत्नतः ।

य एषोऽन्तरिति शम्भुश्लान्दोग्ये श्रूयते शिवः ॥ १६ ॥

छिरण्यशमश्रुवांस्तद्भद्रिण्यण्यमयकेशवान् ।

नभमारभ्य केशान्तं सर्वत्रापि छिरण्यमयः ॥ १७ ॥

अलमस्मि परं ब्रह्म परापरपरात्परम् ।

इति वाक्यस्य तात्पर्यं वदामि श्रूयतामिदम् ॥ १८ ॥

अलम्पदस्यार्थभूतः शक्त्यात्मा शिव इरितः ।
 स श्चेवास्मीति वाक्यार्थं योजना भवति ध्रुवम् ॥ १८ ॥
 सर्वोत्कृष्टश्च सर्वात्मा परब्रह्म स इरितः ।
 परश्चाथापरश्चेति परात्परमिति त्रिधा ॥ ६।१८।२० ॥
 रुद्रो ब्रह्मा य विष्णुश्च प्रोक्ताः श्रुत्यैव नान्यथा ।
 तेभ्यश्च परमो देवः परशब्देन बोधितः ॥ २१ ॥
 वेदशास्त्रगुरुणां य वाक्याभ्यासवशाच्छिशोः ।
 पूर्णानन्दमयः शम्भुः प्रादुर्भूतो भवेद्भृदि ॥ २२ ॥
 सर्वभूतस्थितः शम्भुः स श्चेवाहं न संशयः ।
 तत्त्वज्ञातस्य सर्वस्य प्राणोऽस्म्यहमहं शिवः ॥ २३ ॥
 धृत्युक्त्वा पुनरप्याह शिवस्तत्त्वत्रयस्य य ।
 प्राणोऽस्मीत्यत्र पृथ्व्यादिगुणान्तग्रहणान्मुने ॥ २४ ॥
 आत्मतत्त्वानि सर्वाणि गृहीतानीति भावय ।
 पुनश्च सर्वग्रहणं विधातत्त्वे शिवात्मनोः ॥ २५ ॥
 तत्त्वयोश्चास्म्यहं प्राणाः सर्वः सर्वात्मको ह्यहम् ।
 ज्ञवस्य यान्तर्धामित्वाज्जिवोऽहं तस्य सर्वदा ॥ २६ ॥
 यद्भूतं यस्य भव्यं यद्भवविष्यत्सर्वमेव य ।
 मन्मयत्वाहं सर्वः सर्वो वै रुद्र इत्यपि ॥ २७ ॥
 श्रुतिराह मुने सा हि साक्षाच्छिवमुभोद्गता ।
 सर्वात्मा परमैरेभिर्गुणैर्नित्यसमन्वयात् ॥ २८ ॥
 स्वस्मात्परात्मविरलादद्वितीयोऽहमेव हि ।
 सर्वं ऋत्विहं ब्रह्मेति वाक्यार्थः पूर्वमीरितः ॥ २९ ॥
 पूर्णोऽहं भावतृप्तवान्नित्यमुक्तोऽहमेव हि ।
 पशवो मत्प्रसादेन मुक्ता मद्भावमाश्रिताः ॥ ६।१८।३० ॥
 योऽसौ सर्वात्मकः शम्भुः सोऽहं हंस शिवोऽस्म्यहम् ।
 इति वै सर्ववाक्यार्थो वामदेव शिवोदितः ॥ ३१ ॥
 इतीशश्रुतिवाक्याभ्यामुपदिष्टार्थमादरात् ।
 साक्षाच्छिवैक्यहं पुंसां शिशोर्गुरुरुपादिशेत् ॥ ३२ ॥

आदाय शङ्खं साधारमस्त्रमन्त्रेण भस्मना ।
 शोध्य तत्पुरतः स्थाप्य यतुरस्त्रे समर्थिते ॥ ३३ ॥
 ओमित्यव्यर्थ्य गन्धाद्यैरस्त्रं वस्त्रोपशोभितम् ।
 वासितं जलमापूर्य सम्भूजयोमिति मन्त्रतः ॥ ३४ ॥
 सप्तर्षैवाभिमन्त्र्याथ प्राणवेन पुनश्च तम् ।
 यस्त्वन्तरं किञ्चिदपि कुरुते सोऽतिभीतिभाङ् ॥ ३५ ॥
 एत्याह श्रुतिसत्तत्त्वं दृढात्मा गतभीर्भव ।
 एत्याभाष्य स्वयं शिष्यं देवं ध्यायन् समर्थयेत् ॥ ३६ ॥
 शिष्यासनं सम्प्रपूज्य षडुत्थापनमार्गतः ।
 शिवासनं य सङ्कल्प्य शिवमूर्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥
 पञ्च ब्रह्माणि विन्यस्य शिरः पादावसानकम् ।
 मुण्डवङ्कत्रकलाभेदैः प्राणवस्य कला अपि ॥ ३८ ॥
 अष्टत्रिंशन्मन्त्ररूपाः शिष्यदेहेऽथ मस्तके ।
 समावाह्य शिवं मुद्राः स्थापनीयाः प्रदर्शयेत् ॥ ३९ ॥
 ततश्चाङ्गानि विन्यस्य सर्वज्ञानीत्यनुकृमात् ।
 कल्पयेदुपयारांश्च षोडशासनपूर्वकाम् ॥ ६।१९।४० ॥
 पायसान्नं य नैवेद्यं सप्तर्षीमग्निजायया ।
 गाण्डूषायमनाध्यादि धूपटीपादिकं कृमात् ॥ ४१ ॥
 नामाष्टकेन सम्भूज्य ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ।
 जपेद् ब्रह्मविद्याप्रोति भृगुर्वै वारुणिस्ततः ॥ ४२ ॥
 यो देवानामुपकृम्य यः परः स महेश्वरः ।
 एत्यन्तं तस्य पुरतः क्लारादिविनिर्मिताम् ॥ ४३ ॥
 आदाय मालामुत्थाय श्रीविठ्ठपाक्षनिर्मिते ।
 शास्त्रे पञ्चास्यके रुपे सिद्धिस्कन्धं जपेच्छनैः ॥ ४४ ॥
 भ्यातिः पूर्णोऽहमित्यन्तं सानुकूलेन येतसा ।
 देशिकस्तस्य शिष्यस्य कण्ठदेशे समर्पयेत् ॥ ४५ ॥
 तिलकं यन्नेनाथ सर्वाङ्गालेपनं पुनः ।

स्वसम्प्रदायानुगुणं कारयेष्य यथाविधि ॥ ४६ ॥

ततश्च देशिकः प्रीत्या नाम श्रीपादसंज्ञितम् ।

छत्रं य पादुकां दधाद् दूर्वाकल्पविकल्पनम् ॥ ४७ ॥

व्याख्यातृत्वं य कर्मादि गुर्वासनपरिग्रहम् ।

अनुगुह्य गुरुस्तस्मै शिष्याय शिवरूपिणे ॥ ४८ ॥

शिवोऽहमस्मीति सदा समाधिस्थो भवेति तम् ।

सम्प्रोथ्याथ स्वयं तस्मै नमस्कारं समायरेत् ॥ ४९ ॥

सम्प्रदायानुगुण्येन नमस्कुर्युस्तथापरे ।

शिष्यस्तदा समुत्थाय नमस्कुर्याद् गुरुं तथा ।

गुरोरपि गुरुं तस्य शिष्यांश्च स्वगुरोरपि ॥ ६.१९.५० ॥

अेवं कृतनमस्कारं शिष्यं दधाद् गुरुः स्वयम् ।

सुशीलं यतवायं तं विनयावनतं स्थितम् ॥ ५१ ॥

अध प्रभृति लोका नामनुग्रहपरो भव ।

परीक्ष्य वत्सरं शिष्यमङ्गीकुरु विधानतः ॥ ५२ ॥

रागादिदोषान् सन्त्यज्य शिवध्यानपरो भव ।

सत्सम्प्रदायसंसिद्धैः सङ्गं कुरु न येतरैः ॥ ५३ ॥

अनभ्यर्थ्य शिवं जातु मा भुङ्क्ष्वाप्राण सङ्क्षयम् ।

गुरुभक्तिं समास्थाय सुधी भव सुधी भव ॥ ५४ ॥

एति क्माद् गुरुवरो दयालुर्ज्ञानसागरः ।

सानुकुलेन चित्तेन समं शिष्यं समायरेत् ॥ ५५ ॥

तव स्नेहान्मयायं वै वामदेव मुनीश्वर ।

योगपट्टप्रकारस्ते प्रोक्तो गुह्यतरोऽपि हि ॥ ५६ ॥

एत्युक्त्वा षण्मुपस्तस्मै क्षौरस्नानविधिक्रमम् ।

वक्तुमारभते प्रीत्या यतीनां कृपया शुभम् ॥ ५७ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां योगपट्टविधिवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ ६.१९ ॥

६.२०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

षष्ठी कैलाससंछिता

६.२०. विंशोऽध्यायः । क्षौरस्नानविधिवर्णनम् ।

सुभ्रुह्मण्य उवाच ।

क्षौरस्नानविधिं वक्ष्ये वामदेव महामुने ।

यस्य सद्यो विधानेन शुद्धिः स्याद्यतिनः परा ॥ १ ॥

योगपट्टप्रकारस्य विधिं प्राप्य मुनीश्वर ।

स शिष्यः स्याद् प्रती पूर्णः क्षौरकर्माद्यतो भवेत् ॥ २ ॥

गुरुं नत्वा विशेषेण लब्धानुज्ञस्ततो गुरोः ।

शिरः सङ्काल्य याचम्य सवासाः क्षौरमाचरेत् ॥ ३ ॥

क्षालयेद्भसनं पश्चान्मृदम्भोभिः क्षुरादिकम् ।

तद्भस्तौ य मृदालिप्य क्षालयेति मृदं ददेत् ॥ ४ ॥

स्थापितं प्रोक्षितं तोयैः शिवं शिवमितीरयन् ।

स्वनेत्रे पिडिते यैवानामाङ्गुष्ठाभिमन्त्रिते ॥ ५ ॥

अस्त्रेणोन्मील्य सन्दृश्य क्षुरादिक्षौरसाधनम् ।

अभिमन्त्र्य द्वादशाथ प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ६ ॥

क्षुरं गृहीत्वा तारेण दक्षभागे निःकृन्तयेत् ।

केशांश्च काञ्चिदग्रेषु वभ्वा सर्वं य वापयेत् ॥ ७ ॥

पृथिव्यां पार्श्वमादाय विक्षिपेन्न भुवः स्थले ।

श्मश्रूणि उस्तपादस्थनभानि य निःकृन्तयेत् ॥ ८ ॥

भिल्वाश्वत्थतुलस्यादिस्थाने सङ्गृह्य मृत्तिकां ।

द्विषड्वारं निमज्ज्याप्सु तीरं गत्वोपविश्य य ॥ ९ ॥

शुद्धे देशे तु संस्थाप्य मृदं त्रेधा विभज्य य ।

अयं पुनस्त्रिधा कृत्वा प्रोक्ष्यास्त्रेणाभिमन्त्रयेत् ॥ ६.२०.१० ॥

तत्रैकां मृदमादाय दापयित्वान्यपाणिना ।

करौ द्वादशधालिप्य प्रत्येकं केन क्षालयेत् ॥ ११ ॥

पुनरेकां पादयोश्च मुषे यान्यां करे कृमात् ।
 संलिप्याक्षाय्य याम्भोभिः पुनश्च जलमाविशेत् ॥ १२ ॥
 अन्यां मृदं भागयित्वा शिरसि द्वादश कृमात् ।
 आलिप्य मृदमास्थान्तं निमज्ज्य य पुनः पुनः ॥ १३ ॥
 तीरं गत्वा तु गार्डुषान् षोडशायमनं द्विधा ।
 प्राणानायम्य य पुनः प्राणवं द्यष्टसङ्घ्यया ॥ १४ ॥
 मृदमन्यां पुनस्त्रेधा विभज्य य तटेकया ।
 कटिशौचं पादशौचं विधायाम्य य द्विधा ॥ १५ ॥
 प्राणवेनाथ षोडश प्राणानायम्य वाग्यतः ।
 पुनरन्यां स्वोरुदेशे त्रिधा विन्यस्य योमिति ॥ १६ ॥
 प्रोक्ष्याभिमन्त्रयेत्सप्त स्वपाण्योस्तलमेकधा ।
 त्रिधालिप्याथ सम्मश्येत्सूर्यमूर्तिं य पावनीम् ॥ १७ ॥
 स्वकक्षयोः समालिप्य व्यत्यस्ताभ्यामथान्यया ।
 पाणिभ्यां य मृदा शिष्यः सुमतिर्दृढमानसः ॥ १८ ॥
 गृहीत्वान्यां मृदं शुद्धां तथासौ गुरुभक्तिमान् ।
 शिर आरभ्य पादान्तं विलिप्यादित्यदृष्टया ॥ १९ ॥
 समुत्थाय ततोऽसौ वै दण्डमादाय भूतले ।
 स्वगुरुं मन्त्रं लङ्क्या संस्मरेज्ज्ञाननिष्ठया ॥ ६.२०.२० ॥
 ततः साम्भं मलेशानं शङ्करं यन्द्रशेष्परम् ।
 संस्मरेद्भक्तितः शिष्य सर्वैश्वर्यपतिं शिवम् ॥ २१ ॥
 त्रिवारं प्रणमेत्प्रीत्या साष्टाङ्गं य गुरुं शिवम् ।
 पञ्चाङ्गेनैकवारं य समुत्थाय य वन्दयेत् ॥ २२ ॥
 तीर्थं प्रविश्य तन्मध्ये निमज्ज्योन्मज्ज्य तां मृदम् ।
 स्कन्धे संस्थाप्य पूर्वोक्तप्रकारेण विलेपयेत् ॥ २३ ॥
 तत्रावशिष्टं सङ्गुह्य जलमध्ये प्रविश्य य ।
 विलोड्य सम्यक् तां तत्र सर्वाङ्गेषु विलिप्य य ॥ २४ ॥
 त्रिवारमोमिति प्रोच्य शिवपादाभ्युजं स्मरन् ।
 संसाराम्बुधिसन्तारं सदा यद्विधितो छि सः ॥ २५ ॥

अभिषिच्योमिति जलं विरजाभस्मलोलितम् ।

अङ्गोपमाज्जनं कृत्वा सुस्नायाद्भस्मना ततः ॥ २६ ॥

त्रिपुण्ड्रं च विधायाथ यथोक्तविधिना शुभम् ।

यथोक्ताङ्गेषु सर्वेषु सावधानतया मुने ॥ २७ ॥

ततः शुद्धमना भूत्वा कुर्यान्मध्यदिनक्रियाः ।

मधेश्वरं नमस्कृत्य गुह्यंस्तीर्थादिकानि च ॥ २८ ॥

सम्पूजयेन्महेशानं भक्त्या परमया मुने ।

साम्भिकं ज्ञानदातारं पातारं त्रिभवस्य वै ॥ २९ ॥

ततोऽसौ दृढयेतस्की यतिः स्ववृषसंस्थितः ।

भिक्षार्थं प्रप्रजेच्छुद्धो विप्रवर्गेषु साधुषु ॥ ३०.३० ॥

ततस्तत्र च शुद्धात्मा पञ्चधा परिकल्पितम् ।

भैक्ष्यं यथोचितं कुर्याद् दूषितान्नं विवर्जयेत् ॥ ३१ ॥

शौचं स्नानं तथा भिक्षां नित्यमेकान्तसेवनम् ।

भिक्षौश्चत्वारि कर्माणि पञ्चमं नैव विधत्ते ॥ ३२ ॥

अलाभुं वेणुपात्रं च दारवं मृण्मयं तथा ।

भिक्षौश्चत्वारि पात्राणि पञ्चमं नैव विधत्ते ॥ ३३ ॥

ताम्बूलं तैजसं पात्रं रेतस्सेकं सिताम्बरम् ।

द्विवास्वापो छिनक्तान्नं यतीनां षड्विजिताः ॥ ३४ ॥

साक्षरा विपरीताश्च राक्षसास्त एति स्मृताः ।

तस्माद्द्वै विपरीतं च कर्म नैवाथरेद् यतिः ॥ ३५ ॥

यतिः प्रयत्नतः कुर्यात्क्षौरस्नानं च शुद्धये ।

संस्मरन्मनसा शुद्धं परं ब्रह्म सदाशिवम् ॥ ३६ ॥

एतथैव मुनिशार्दूल तव स्नेहान्मयापिलः ।

क्षौरस्नानविधिः प्रोक्तः डिम्बूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३७ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां क्षौरस्नानविधिवर्णनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ ६.२० ॥

६.२१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.२१. अेकविंशोऽध्यायः । यतीनां मरणानन्तरदशाहपर्यन्तकृत्यवर्णनम् ।

वामदेव उवाच ।

ये मुक्ता यतयस्तेषां द्वाहकर्म न विद्यते ।

मृते शरीरे धननं तद्देहस्य श्रुतं मया ॥ १ ॥

तत्कर्मायक्ष्व सुप्रीत्या कार्तिकेय गुरो मम ।

त्वत्तोऽन्यो न हि संवक्ता त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ २ ॥

पूर्णाहम्भावमाश्रित्य ये मुक्ता देहपञ्चरात् ।

ये तूपासनमार्गेण देहमुक्ताः परं गताः ॥ ३ ॥

तेषां गतिविशेषं य भगवन् शङ्करात्मज ।

वक्तुमर्हसि सुप्रीत्या मां विचार्य स्वशिष्यतः ॥ ४ ॥

सूत उवाच ।

मुनिविज्ञप्तिमाकार्यं शक्तिपुत्रः सुरारिडा ।

प्राडात्यन्तरहस्यं तद् भृगुणा श्रुतमीश्वरात् ॥ ५ ॥

सुब्रह्मण्य उवाच ।

धृष्टमेव मुने गुह्यं भृगवे शिवयोगिने ।

उक्तं भगवता साक्षात्सर्वज्ञेन पिनाकिना ॥ ६ ॥

वक्ष्ये तदथ ते ब्रह्मन् देयं यस्य कस्यचित् ।

देयं शिष्याय शान्ताय शिवभक्तियुताय वै ॥ ७ ॥

समाधिरथो यतिः कश्चिच्छिवभावेन देहमुक्त् ।

अस्ति चेत्स महाधीरः परिपूर्णाः शिवो भवेत् ॥ ८ ॥

अधैर्यचित्तो यः कश्चित्समाधिं न य विन्दति ।

तद्दुपायं प्रवक्ष्यामि सावधानतया शृणु ॥ ९ ॥

त्रिपदार्थपरिज्ञानं वेदान्तागमवाक्यजम् ।

श्रुत्वा गुरोर्मुभाद्योगमभ्यसेत्स यमादिकम् ॥ ६.२१.१० ॥

तत्सुर्वन्स यतिः सम्यक् शिवध्यानपरो भवेत् ।

नियमेन मुने नित्यं प्रणवासासक्तमानसः ॥ ११ ॥

द्वेददौर्भव्यवशतो यद्यैर्यधरो यतिः ।

अकामश्च शिवं स्मृत्वा स ज्ञोर्णां स्वां तनुं त्यजेत् ॥ १२ ॥

सदाशिवानुग्रहतो नन्दिना प्रेरिता मुने ।

आतिवाहिकरूपिणो देवताः पञ्च विश्रुताः ॥ १३ ॥

अञ्चलन्ताकृतिः काश्चिज्जयोत्तिःपुञ्जवपुष्मती ।

अहोडभिमानिनी काश्चिच्छुक्लपक्षाभिमानिनी ॥ १४ ॥

उत्तरायणरूपा य पञ्चानुग्रहतत्परा ।

धूम्रा तमस्विनी रात्रिः कृष्णपक्षाभिमानिनी ॥ १५ ॥

दक्षिणायनरूपेति विश्रुताः पञ्च देवताः ।

तासां वृत्तिं शृणुष्वधे वामदेव महामुने ॥ १६ ॥

ताः पञ्च देवता ज्ञवान् कर्मानुष्ठानतत्परान् ।

गृहीत्वा त्रिदिवं यान्ति तत्पुण्यवशतो मुने ॥ १७ ॥

भुक्त्वा भोगान्यथोक्तांश्च ते तत्पुण्यक्षये पुनः ।

मानुषं लोकमासाधे भजते जन्म पूर्ववत् ॥ १८ ॥

ताः पुनः पञ्चधा मार्गं विभज्यारभ्य भूतलम् ।

अञ्चादिक्रमतां गुह्यं सदाशिवपदं यतिः ॥ १९ ॥

निनीय वन्द्यरराणौ देवदेवस्य पृष्ठतः ।

तिष्ठन्त्यनुग्रहाकाराः कर्मण्येव प्रयोजिताः ॥ ६.२१.२० ॥

समागतमभिप्रेक्ष्य देवदेवः सदाशिवः ।

विरक्तश्चेन्महामन्त्रतात्पर्यमुपदिश्य य ॥ २१ ॥

स्वसाम्यं य वपुर्दत्ते गाणपत्येभिषिच्य य ।

अनुगृह्णाति सर्वेशः शङ्करः सर्वनायकः ॥ २२ ॥

मृगतड्कुत्रिशूलाग्रवरदानविभूषितम् ।

त्रिनेत्रं यन्द्रशकलं गङ्गोल्लासिजटाधरम् ॥ २३ ॥

अधिष्ठितविमानाग्र्यं सर्वगं सर्वकामदम् ।

एति शाप्नाविरक्तस्य रुद्रकन्यासमावृतम् ॥ २४ ॥

नृत्यगीतमृदङ्गाद्विवाधघोषमनोहरम् ।
 द्विव्याम्भरस्रगालेपभूषणैरपि भूषितम् ॥ २५ ॥
 द्विव्यामृतघटैः पूर्णा द्विव्याम्भःपरिपूरितम् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाशं यन्द्रकोटिसुशीतलम् ॥ २६ ॥
 मनोवेगं सर्वगं य विमानमनुगृह्य य ।
 भुङ्क्तभोगस्य तस्यापि भोगकौतूहलक्षये ॥ २७ ॥
 निपात्य शक्तिं तीव्रतरां प्रकृत्या ज्यतिदुर्गामाम् ।
 कान्तारं दग्धुकामां तां प्रलयानलसुप्रभाम् ॥ २८ ॥
 अनुगृह्य महामन्त्रतात्पर्यं परमेश्वरः ।
 पूर्णोऽहं भावनारूपः शम्भुरस्मीति निश्चलम् ॥ २९ ॥
 अनुगृह्य समाधिं य स्वदास्यस्मन्दरुपिणीः ।
 रव्यादिकर्मसामर्थ्यरूपाः सिद्धीरनर्गलाः ॥ ६.२९.३० ॥
 आयुःक्षये पद्मयोनेः पुनरावृत्तिवर्जिताम् ।
 मुक्तिं य परमां तस्मै प्रयच्छति जगद्गुरुः ॥ ३१ ॥
 ऐतदेव पदं तस्मात्सर्वैश्वर्यं समष्टिम् ।
 मुक्तिघण्टापथं येति वेदान्तानां विनिश्चयः ॥ ३२ ॥
 भुमूर्धोस्तस्य मन्दस्य यतः सत्सम्प्रदायिनः ।
 यतयः सानुकूलत्वात्तिष्ठेयुः परितस्तदा ॥ ३३ ॥
 ततः सर्वे य ते तत्र प्रणवादीन्यनुकृमात् ।
 उपदिश्य य वाक्यानि तात्पर्यं य समाहिताः ॥ ३४ ॥
 वर्णयिषुः स्फुटं प्रीत्या शिवं संस्मारयन्सदा ।
 निर्गुणं परमज्योतिः प्रणम्य विलयावधि ॥ ३५ ॥
 ऐतेषां सममेवात्र संस्कारकम उच्यते ।
 असंस्कृतशरीराणां दौर्गत्यं नैव जायते ॥ ३६ ॥
 संन्यस्य सर्वकर्माणि शिवाश्रयपरा यतः ।
 देहं दूषयतस्तेषां राज्ञो राष्ट्रं य नश्यति ॥ ३७ ॥
 तद्ग्रामवासिनस्तेऽपि भवेयुर्भृशदुःखिनः ।
 तद्दोषपरिहाराय विधानं यैवमुच्यते ॥ ३८ ॥

स तु नम ष्टरिष्याय येत्यारभ्य विनम्रधीः ।
नम आभीवळेभ्यान्तं तत्काले प्रजपेन्मनुम् ॥ ३९ ॥
ओमित्यन्ते जपन् देवयजनं पूरयेत्ततः ।
ततः शान्तिर्भवेत्तस्य दौषस्य छि मुनीश्वर ॥ ६.२९.४० ॥
पुत्राद्यो यथान्यायं कुर्युः संस्कारमुत्तमम् ।
वस्मि तद्धृपया विप्र सावधानतया शृणु ॥ ४१ ॥
अभ्यर्च्य स्नाप्य शुद्धोद्वैरभ्यर्च्य कुसुमादिभिः ।
श्रीरुद्रयमकाभ्यां य रुद्रसूक्तेन य क्मात् ॥ ४२ ॥
शङ्खं य पुरतः स्थाप्य तज्जलेनाभिषिष्य य ।
पुष्पं निधाय शिरसि प्रणवेन प्रमार्जयेत् ॥ ४३ ॥
कौपीनादीनि सन्त्यज्य पुनरन्यानि धारयेत् ।
भस्मनोद्धूलयेत्तस्य सर्वाङ्गं विधिना ततः ॥ ४४ ॥
त्रिपुण्ड्रं य विधानेन तिलकं यन्त्नेन य ।
विरच्य पुष्पैर्मालाभिरलङ्कुर्यात्कलेवरम् ॥ ४५ ॥
उरःकण्ठशिरोबाहुप्रकोष्ठश्रुतिषु क्मात् ।
रुद्राक्षमालाभरणैरलङ्कुर्याच्च मन्त्रतः ॥ ४६ ॥
सुधूपितं समुत्थाप्य शिङ्गोपरि निधाय य ।
पञ्चभ्रममये रभ्ये रथे संस्थापयेत्तनुम् ॥ ४७ ॥
ओमधैः पञ्चभिर्भ्रममन्त्रैः सद्यादिभिः क्मात् ।
सुगन्धकुसुमैर्माल्यैरलङ्कुर्याद्रथं य तम् ॥ ४८ ॥
नृत्यवाद्यैर्भ्रमणानां वेदघोषैश्च सर्वतः ।
ग्रामं प्रदक्षिणीकृत्य गच्छेत्प्रेतं तमुद्रुत् ॥ ४९ ॥
ततस्ते यतिनः सर्वे तथा प्राच्यामथापि वा ।
उदीच्यां पुण्यदेशे तु पुण्यवृक्षसमीपतः ॥ ६.२९.५० ॥
भनित्वा देवयजनं दण्डमात्रप्रमाणतः ।
प्रणवव्याहृतिभ्यां य प्रोक्ष्य चास्तीर्य य क्मात् ॥ ५१ ॥
शमीपत्रैश्च कुसुमैरुत्तराग्रं तदूर्ध्वतः ।

आस्तीर्य दर्भास्तत्पीठं यैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ५२ ॥

प्रणवेन ब्रह्मभिश्च पञ्चगव्येन तां तनुम् ।

प्रोक्ष्यामिषिष्य रौद्रेण सूक्तेन प्रणवेन य ॥ ५३ ॥

शङ्खतोयेनाभिषिष्य मूर्ध्नि पुष्पं विनिःक्षिपेत् ।

तद्गतस्यानुकूलोऽसौ शिवस्मरणतत्परः ॥ ५४ ॥

ओमित्यथ समुद्धृत्य स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।

गर्ते योगासने स्थाप्य प्राङ्मुष्पं स्याद्यथा तथा ॥ ५५ ॥

गन्धपुष्पैरलङ्कृत्वा धूपगुग्गुलुना ततः ।

विषणो डव्यमिति प्रोष्य रक्षस्वेति वदन् ददेत् ॥ ५६ ॥

दण्डं दक्षिणोऽस्ते तु वामे दधात्कमण्डलुम् ।

प्रजापते न त्वदेतान्यन्योमन्त्रेण सोऽकम् ॥ ५७ ॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथममिति मन्त्रेण मस्तके ।

स्पृशञ्जम्वा रुद्रसूक्तं ऋवोर्मध्ये स्पृशञ्जपेत् ॥ ५८ ॥

मानोमहान्तमित्यादि यतुर्भिर्मस्तकं ततः ।

नालिकेरेण निर्भिधादवटं पूरयेत्ततः ॥ ५९ ॥

पञ्चभिर्ब्रह्मभिः स्पृष्ट्वा जपेत् स्थलमनन्यधीः ।

यो देवानामुपक्रम्य यः परः स महेश्वरः ॥ ६० ॥

एति जम्वा महादेवं साम्भं संसारभेषजम् ।

सर्वज्ञामपराधीनं सर्वानुग्रहकारकम् ॥ ६१ ॥

अकारत्तिसमुत्सोधमरत्निद्भयविस्तृतम् ।

मृदा पीठं प्रकल्प्याथ गोमयेनोपलेपयेत् ॥ ६२ ॥

यतुरस्रं य तन्मध्ये गन्धाक्षतसमन्वितेः ।

सुगन्धकुसुमैर्बिल्वैस्तुलस्या य समर्थयेत् ॥ ६३ ॥

प्रणवेन ततो दधाद् धूपदीपौ पयो डविः ।

दत्त्वा प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कुर्याथ्य पञ्चधा ॥ ६४ ॥

प्रणवं द्वादशावृत्त्वा सञ्जप्य प्रणमेत्ततः ।

द्विज्विद्विक्कमतो दधाद् ब्रह्मार्घ्यं प्रणवेन य ॥ ६५ ॥

એવં દશાહપર્યન્તં વિધિસ્તે સમુદાહૃતઃ ।
યતીનાં મુનિવર્યાથૈકાદશાહવિધિં શૃણુ ॥ ૬૬ ॥

ઇતિ શ્રીશિવમહાપુરાણે ષષ્ઠ્યાં કૈલાસસંહિતાયાં યતીનાં મરણાનન્તરદશાહપર્યન્તકૃત્યવર્ણનં નામૈકવિંશોઽધ્યાયઃ
॥ ૬.૨૧ ॥

૬.૨૨

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥
॥ શ્રીગૌરીશકુરાભ્યાં નમઃ ॥
॥ શ્રીશિવમહાપુરાણમ્ ॥
॥ ઐ નમઃ શિવાય ॥

ષષ્ઠી કૈલાસસંહિતા

૬.૨૨. દ્વાવિંશોઽધ્યાયઃ । યતીનામેકાદશાહકૃત્યવર્ણનમ્ ।

સુબ્રહ્મણ્ય ઉવાચ ।
એકાદશેઽહ્નિ સમ્પ્રાપ્તે યો વિધિઃ સમુદાહૃતઃ ।
તં વક્ષ્યે મુનિશાર્દૂલ યતીનાં સ્નેહતસ્તવ ॥ ૧ ॥
સમ્માર્જ્યં વેદીમાલિધ્ય કૃત્વા પુણ્યાહવાચનમ્ ।
પ્રોક્ષ્ય પશ્ચિમમારભ્ય પૂર્વાન્તં પઞ્ચ ચ ક્રમાત્ ॥ ૨ ॥
મણ્ડલાન્યુત્તરાશાસ્થઃ કુર્યાત્સ્વયમવસ્થિતઃ ।
પ્રાદેશમાત્રં સહુલ્ય ચતુરસ્રં ચ મધ્યતઃ ॥ ૩ ॥
બિન્દુત્રિકોણષટ્કોણવૃત્તાકારાણિ ચ ક્રમાત્ ।
શઙ્ખં ચ પુરતઃ સ્થાપ્ય પૂજોક્તક્રમમાર્ગતઃ ॥ ૪ ॥
પ્રાણાનાયમ્ય સહુલ્ય પૂજયિત્વા સુરેશ્વરીઃ ।
દેવતાઃ પઞ્ચ પૂર્વોક્તા અતિવાહિકરૂપિણીઃ ॥ ૫ ॥
સન્ત્યજ્યોત્તરતો દર્ભાનયશ્ચ સંસ્પૃશેત્ તતઃ ।
પશ્ચિમાદિ સમારભ્ય ષડુત્થાસનમાર્ગતઃ ॥ ૬ ॥
મણ્ડલાનિ ચ તેષ્યન્તઃ પુષ્પાણ્યાયાય પીઠવત્ ।
ઐ લીમિત્યુક્ત્વાગ્નિરૂપાં તામતિવાહિકદેવતામ્ ॥ ૭ ॥
આવાહયામિ નમ ઇત્યન્તં સર્વત્ર ભાવયેત્ ।

दृश्येत्स्थापनाद्यास्तु मुद्राः प्रत्येकमादरात् ॥ ८ ॥

द्विंशतीमित्यादिना कुर्यादासामङ्गानि च क्रमात् ।

पाशाङ्कुशाभयात्मीष्टपाण्डिचन्द्रोपलप्रभाः ॥ ९ ॥

रक्ताङ्गुलीयकश्चायरञ्जिताम्बिदिङ्मुष्पाः ।

रक्ताम्बरधराः उस्तपदपङ्कजशोभिताः ॥ ६.२२.१० ॥

त्रिनेत्रोल्वासिवदनपूर्णाचन्द्रमनोहराः ।

माण्डिक्यमुकुटोद्भासिचन्द्रलेभावतंसिताः ॥ ११ ॥

कुण्डलाभृष्टगण्डाश्च पीनोन्नतपयोधराः ।

हारकेयूरकटककाञ्चीदाममनोहराः ॥ १२ ॥

तनुमध्याः पृथुश्रोत्रयो रक्तदिव्याम्भरावृताः ।

माण्डिक्यमयमञ्जरसिञ्जत्यदसरोरुहाः ।

पादाङ्गुलीयकश्रोणीर्मञ्जुलातिमनोहराः ॥ १३ ॥

अनुग्रहेण मूर्तेन शिववत् किं नु साध्यते ।

तस्माच्छक्त्यात्ममूर्तेन सर्वं साध्यं मलेशवत् ॥ १४ ॥

सर्वानुग्रहकर्त्रेव स्वीकृताः पञ्चमूर्तयः ।

सर्वकार्यकरा दिव्याः परानुग्रहदत्तपराः ॥ १५ ॥

येवं ध्यात्वा तु ताः सर्वा अनुग्रहपराः शिवाः ।

पादयोः पादमेतासां दद्याच्छङ्खोदबिन्दुभिः ॥ १६ ॥

उस्तेष्वायमनीयं च मौलिष्वर्घ्यं प्रदापयेत् ।

शङ्खोदबिन्दुभिस्तासां स्नानकर्म च भावयेत् ॥ १७ ॥

रक्ताम्भराणि दिव्यानि सोत्तरीयाणि दापयेत् ।

मुकुटादीन्यनर्घ्याणि दद्यादाभरणानि च ॥ १८ ॥

सुवासितं च श्रीभार्गुमक्षातांश्चातिशोभनान् ।

सुरभीणि मनोज्ञानि कुसुमानि च दापयेत् ॥ १९ ॥

धूपं च परमामोदं साज्यवर्तिं च दीपकम् ।

सर्वं समर्पयामीति प्रणवं द्वीमुपक्रमात् ॥ ६.२२.२० ॥

नमोऽन्तं च ततो दद्यात्पायसं मधुनाप्लुतम् ।

साज्यशर्करयापूपकदलीगुडपूरितम् ॥ २१ ॥

પ્રત્યેકં કદલીપત્રે ભરિતં ચ સુવાસિતમ્ ।
 ભૂર્ભુવઃ સ્વરિતિ પ્રોચ્ય પ્રોક્ષણાદીનિ કારયેત્ ॥ ૨૨ ॥
 ઠં ડ્રીમિતિ સમુચ્યાર્ય નૈવેદ્યં વહ્નિજાયયા ।
 પાનીયં નમ ઇત્યુક્ત્વા પરં પ્રેમણા સમર્પયેત્ ॥ ૨૩ ॥
 તત ઉદ્ધાસયેત્ પ્રીત્યા પૂર્વતો મુનિસત્તમ ।
 સ્થલં વિશોઘ્ય ગણ્ડૂષાયમનાર્ધ્યાણિ દાપયેત્ ॥ ૨૪ ॥
 તામ્બૂલં ધૂપદીપૌ ચ પ્રદક્ષિણનમસ્કૃતી ।
 વિધાય પ્રાર્થયેદેતાઃ શિરસ્યઞ્જલિમાદધત્ ॥ ૨૫ ॥
 શ્રીમાતરઃ સુપ્રસન્ના યતિં શિવપદૈષિણમ્ ।
 રક્ષણીયં પ્રબ્રુવન્તુ પરમેશપદાભ્જયોઃ ॥ ૨૬ ॥
 ઇતિ સમ્પ્રાર્થ્ય તાઃ સર્વા વિસૃજ્ય ચ યથાગતમ્ ।
 તાસાં પ્રસાદમુદ્ધૃત્ય કન્યકાભ્યઃ પ્રદાપયેત્ ॥ ૨૭ ॥
 ગોભ્યો વા જલમધ્યે વા નિક્ષિપેન્નાન્યથા ક્વચિત્ ।
 અત્રૈવ પાર્વણં કુર્યાન્નૈકોદિષ્ટે યતેઃ ક્વચિત્ ॥ ૨૮ ॥
 અત્રાયં પાર્વણશ્રાદ્ધે નિયમઃ પ્રોચ્યતે મયા ।
 તં શ્ૃણુષ્વ મુનિશ્રેષ્ઠ યેન શ્રેયો ભવેત્તતઃ ॥ ૨૯ ॥
 કર્તા સ્નાત્વા ધૃતપ્રાણ ઉપવીતી સમાહિતઃ ।
 સપવિત્રકરસ્ત્વસ્યાં પુણ્યતિથ્યામિતિ બ્રુવન્ ॥ ૬.૨૨.૩૦ ॥
 કરિષ્યે પાર્વણં શ્રાદ્ધમિતિ સહુલ્ય ચોત્તરે ।
 દદાદ્ભર્માનુત્તમાંશ્ચ હ્યાસનાર્થં જલં સ્પૃશેત્ ॥ ૩૧ ॥
 તત્રોપવેશયેદ્ભક્ત્યા સાભ્યડુંગં કૃતમજ્જનાન્ ।
 આહૂય ચતુરો વિપ્રાન્ શિવભક્તાન્દૃઢવ્રતાન્ ॥ ૩૨ ॥
 વિશ્વેદેવાર્થં ભવતા પ્રસાદઃ ક્ષિયતામિતિ ।
 આત્મને ભવતા પશ્ચાદન્તરાત્મન ઇત્યપિ ॥ ૩૩ ॥
 પરમાત્મન ઇત્યેવં પ્રોચ્ય પ્રાર્થ્ય ચ તાન્યતિઃ ।
 શ્રદ્ધયા વરાણં તેષાં કુર્યાદાથાર્થ્યમાદરાત્ ॥ ૩૪ ॥
 પાદૌ પ્રક્ષાલ્ય તેષાં તુ પ્રાઙ્મુખાનુપવેશ્ય ચ ।

गन्धादिभिरलङ्कृत्य भोजयेच्च शिवाग्रतः ॥ ३५ ॥

गोमयेनोपलिप्यात्र दर्भान्प्रागग्रकल्पितान् ।

आस्तीर्य संयतप्राणः पिण्डानां य प्रदानकम् ॥ ३६ ॥

करिष्ये षति सङ्कल्प्य मण्डलत्रयमर्थ्य य ।

आत्मानमन्तरात्मानं परमात्मनमप्यतः ॥ ३७ ॥

यतुर्थ्यन्तं वदन् पश्चाद्विमं पिण्डमितीरयन् ।

दद्यामीति य सम्प्रोच्य दद्यात्पिण्डान् स्वभक्तितः ॥ ३८ ॥

कुशोदकं ततो दद्याद्यथाविधि विधानतः ।

तत उत्थाय वै कुर्यात् प्रदक्षिणमभस्कुती ॥ ३९ ॥

ततो दत्त्वा ब्राह्मणोभ्यो दक्षिणां य यथाविधि ।

नारायणबलिं कुर्यात् तस्मिन्नेव स्थले द्विने ॥ ६.२२.४० ॥

रक्षार्थमेव सर्वत्र विष्णोः पूजाविधिः स्मृतः ।

कुर्याद्विष्णोर्भङ्गापूजां पायसान्नं निवेदयेत् ॥ ४१ ॥

द्वादशाथ समाहूय ब्राह्मणा-वेदपारगान् ।

केशवादिभिरत्यर्थं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ४२ ॥

उपानयत्रवस्त्रादि दत्त्वा तेभ्यो यथाविधि ।

सन्तोषयेन्महाभक्त्या विविधैर्वचनैः शुभैः ॥ ४३ ॥

आस्तीर्य दर्भान्पूर्वाग्रान्भूः स्वाहा य भुवः भुवः ।

प्राणवादि प्रोच्य भूमौ पायसान्नं बलिं हरेत् ॥ ४४ ॥

अेकादशाहसुविधिर्मया प्रोक्तो मुनीश्वर ।

द्वादशाहविधिं वक्ष्ये शृणुष्वान्तरतो द्विज ॥ ४५ ॥

षति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां यतीनामेकादशाहकृत्यवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ६.२२ ॥

६.२३

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीगौरीशङ्कराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशिवमहापुराणम् ॥

६.२३. त्रयोविंशोऽध्यायः । द्वादशाहकृत्यवर्णनपूर्वकव्यासादिशिष्यवर्गकथनम् ।

सुब्रह्मण्य उवाच ।

द्वादशाहे समुत्थाय प्रातः स्नात्वा कृताह्निकः ।

शिवभक्तान्यतीन्वापि ब्राह्मणान्वा शिवप्रियान् ॥ १ ॥

निमन्त्र्य तान्समाहूय मध्याह्ने याप्युताञ्छुयीन् ।

विधिवद्भोजयेद्भक्त्या स्वादन्नैर्विविधैः शुभैः ॥ २ ॥

सन्निधौ परमेशस्य पञ्चावरणमार्गतः ।

पूजयेत्तत्र संस्थाप्य प्राणानायम्य वाग्यतः ॥ ३ ॥

महासङ्कल्पमार्गेण सङ्कल्प्यास्मद्गुरोरिह ।

पूजां करिष्ये षट्युक्त्वा ततो दर्भानुपस्युशेत् ॥ ४ ॥

पादौ प्रक्षाल्य याचम्य स्वयं कर्ता च वाग्यतः ।

स्थापयेद्दासने तान्वा प्राङ्मुष्मान्भस्मभूषितान् ॥ ५ ॥

सदाशिवादिक्रमतो ध्यायेदष्टौ च तत्र तान् ।

परया सम्भावनयेतरानपि मुने द्विजान् ॥ ६ ॥

परमेष्ठिगुरुं ध्यायेत्साम्बबुद्ध्या स्वनामतः ।

गुरुं च परमं तस्मात्परापरगुरुं ततः ॥ ७ ॥

षट्मासनमित्युक्त्वा यासनानि प्रकल्पयेत् ।

प्राणवाटिद्वितीयान्ते स्वस्य नाम समुच्यरन् ॥ ८ ॥

आवाहयामि नम षत्यावाह्यार्घोदडेन तु ।

पाद्यमायमनं चार्घ्यं वस्त्रगन्धाक्षतानपि ॥ ९ ॥

दत्त्वा पुष्पैरलङ्कृत्य प्राणवाद्यष्टनामभिः ।

सयत्तुर्थानमोऽन्तैश्च सुगन्धकुसुमैस्ततः ॥ ६.२३.१० ॥

धूपदीपौ हि दत्त्वा च सकलाराधनं कृतम् ।

सम्पूर्णमस्तिवति प्रोच्य नमस्कृत्यात्समुत्थितः ॥ ११ ॥

पात्राणि कदलीपत्राण्यास्तीर्याद्भिविशोध्य च ।

शुद्धान्नपायसापूपसूपव्यञ्जनपूर्वकम् ॥ १२ ॥

दत्त्वा पदार्थान् कदलीनालिकेरगुडान्वितान् ।

पात्रासनानि च पृथग्दधात्साम्प्रोच्य च इमात् ॥ १३ ॥

परिषिष्य य सम्प्रोक्ष्य विषणोर्द्व्यमिति ब्रुवन् ।
रक्षस्वेति करस्पर्शं कारयित्वा समुत्थितः ॥ १४ ॥
आपोशनं समर्प्याथ प्रार्थयित्तानिदं प्रति ।
सदाशिवाद्यः प्रीता वरदाश्च भवन्तु मे ॥ १५ ॥
ये देवा एति य ततो जस्वेदं साक्षतं त्यजेत् ।
नमस्कृत्य समुत्थाय सर्वत्रामृतमस्त्विति ॥ १६ ॥
उक्त्वा प्रसाद्य य जपन् गणानां त्वेत्युपकृमात् ।
वेदादीन् रुद्रयमकौ रुद्रसूक्तं य पठ्य य ॥ १७ ॥
विप्राणां भोजनान्ते तु यावन्मन्त्रांश्च साक्षतान् ।
दत्त्वोत्तरापोशनं य उस्ताङ्घ्रिमुभशोधनम् ॥ १८ ॥
कृत्वायान्तान् स्वासनेषु स्थापयित्वा यथासुभम् ।
शुद्धोदकं प्रदायाथ कर्पूरादि यथोदितम् ॥ १९ ॥
मुभवासं दक्षिणां य पादुकासनपत्रकम् ।
व्यजनं कृत्वा दण्डं वैश्वं य प्रदाय तान् ॥ २० ॥
प्रदक्षिणमस्कृष्टैः सन्तोष्याशिषमा वलेत ।
पुनः प्राण्य सम्प्रार्थ्य गुरुभक्तिमयञ्जलाम् ॥ २१ ॥
सदाशिवाद्यः प्रीता गच्छन्तु य यथासुभम् ।
एत्युद्धास्य द्वारदेशावधि सम्यगनुप्रजन् ॥ २२ ॥
निरुद्धस्तैः परावृत्य द्वाःस्थैर्विप्रैश्च बन्धुभिः ।
दीनानाथैश्च सञ्चितो भुक्त्वा तिष्ठेद्यथासुभम् ॥ २३ ॥
विकृतं न भवेत्स्वापि सत्यं सत्यं पुनः पुनः ।
प्रत्यब्दमेवं कुर्वाणो गुर्वाराधनमुत्तमम् ।
एतद् भुक्त्वा महाभोगान् शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
सूत उवाच ।
अेवं कृतानुग्रहमात्मशिष्यं, श्रीवामदेवं मुनिवर्धमुक्त्वा ।
प्रसन्नधीर्ज्ञानिवरो महात्मा, कृत्वा परानुग्रहमाशु देवः ॥ २५ ॥
यत्रैमिषारण्यमुनीश्वराणां, प्रोक्तं पुरा व्यासमुनीश्वरेण ।

तस्मादसावादिगुरुर्भवांस्तु, द्वितीय आर्यो भुवने प्रसिद्धः ॥ २६ ॥

श्रुत्वा मुनीन्द्रो भवतो मुष्माज्जात्, सनत्कुमारः शिवभक्तिपूर्णाः ।
व्यासाय वक्ता स य शैववर्यः शुकाय वक्ता भविता य पूर्णाः ॥ २७ ॥

प्रत्येकं मुनिशार्दूल शिष्यवर्गयत्तुष्टयम् ।
वेदाध्ययनसंवृत्तं धर्मस्थापनपूर्वकम् ॥ २८ ॥

वैशम्पायन अेव स्यात्पैलो जैमिनिरेव य ।
सुमन्तुश्चेति यत्वारो व्यासशिष्या महाजसः ॥ २९ ॥

अगस्त्यश्च पुलस्त्यश्च पुलहः कतुरेव य ।
तव शिष्या महात्मानो वामदेव महाभुने ॥ ६.२३.३० ॥

सनकश्च सनन्दश्च सनातनमुनिस्ततः ।
सनत्सुजात ष्टयेते योगिवर्याः शिवप्रियाः ॥ ३१ ॥

सनत्कुमारशिष्यास्ते सर्ववेदार्थवित्तमाः ।
गुरुश्च परमश्चैव परात्परगुरुस्ततः ।
परमेष्ठिगुरुश्चैते पूज्याः स्युः शुक्रयोगिनः ॥ ३२ ॥

षट् प्राणवविज्ञानं स्थितं वर्गयत्तुष्टये ।
सर्वोत्कृष्टनिदानं य काश्यां सन्मुक्तिकारणम् ॥ ३३ ॥

अेतन्मण्डलमद्भुतं परशिवाधिष्ठानं रुपं सदा, वेदान्तार्थविचारपूर्णांमितिभिः पूज्यं यतीन्द्रैः परम् ।
वेदादिप्रविभागकल्पितमडाकाशादिनाध्यावृत्तं, त्वत्सन्तोषकरं तथास्तु जगतां श्रेयस्करं श्रीप्रदम् ॥ ३४ ॥

षट् रडस्थं परमं शिवोदितं, वेदान्तसिद्धान्तविनिश्चितं परम् ।
मत्तः श्रुतं यद्भवता ततो मुने, भवन्मतं प्राज्ञतमा वदन्ति ॥ ३५ ॥

तस्मादनेनैव पथा गतः शिवं, शिवोऽहमस्मीति शिवो भवेद्यतिः ।
पितामहादिप्रविभागभुक्तये, नद्यो यथा सिन्धुमिमाः प्रयान्ति ॥ ३६ ॥

सूत उवाच ।
अेवं मुनीश्वरायैतदुपदिश्य सुरेश्वरः ।
संस्मृत्य यरणाम्भोजे पित्रोः सर्वसुरार्चिते ॥ ३७ ॥

कैलासशिभरं पराप कुमारः शिभरावृतम् ।
राजितं परमाश्चर्यं दिव्यज्ञानप्रदो गुरुः ॥ ३८ ॥

वामदेवोऽपि सच्छिष्यैः संवृतः शिभिवाहनम् ।

सम्प्राणम्य जगामाशु कैलासं परमाद्भुतम् ॥ ३८ ॥

गत्वा कैलासशिखरं प्राप्येशनिःकटं मुनिः ।

दृष्ट्वा मोक्षदं मायानाशं यरामेशयोः ॥ ६.२३.४० ॥

भक्त्या थार्पितसर्वाङ्गो विस्मृत्य स्वकलेवरम् ।

पपात सन्निधौ भूयो भूयो नत्वा समुत्थितः ॥ ४१ ॥

ततो भद्रुविधैः स्तोत्रैर्वेदागमरसोत्कटैः ।

तुष्टाव परमेशानं साम्भिकं ससुतं मुनिः ॥ ४२ ॥

निधाय यरामभोजं देवदेव्योः स्वमूर्ध्नि ।

पूर्वानुग्रहमासाद्य तत्रैव न्यवसत्सुभम् ॥ ४३ ॥

भवन्तोऽपि विदित्वैवं प्रपणवार्थं मधेश्वरम् ।

वेदगुह्यं य सर्वस्वं तारकं ब्रह्म मुक्तिदम् ॥ ४४ ॥

अत्रैव सुभमासीनाः श्रीविश्वेश्वरपादयोः ।

सायुज्यरूपामतुलां भजध्वं मुक्तिमुत्तमाम् ॥ ४५ ॥

अहं गुरुपदाभोजसेवायै बाधराश्रमम् ।

गमिष्ये भवतां भूयः सत्सम्भाषणमस्तु मे ॥ ४६ ॥

एति श्रीशिवमहापुराणे षष्ठ्यां कैलाससंछितायां द्वादशाहकृत्यवर्णनपूर्वकव्यासादिशिष्यवर्गकथनं नाम
त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ ६.२३ ॥

एति कैलाससंछिता षष्ठी समाप्तिमगमत् ।

Proofreading by Revathy Rajaraman/KC Swaminathan

Shri Shiva Mahapurānam 6 Kailasa Samhita

pdf was typeset on January 23, 2026

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

